

ምዕራፍ ሰባት

ገነት ወጣች

Exit ገነት እንዲሉ። እኔም ሆኑ በቅርብ የሚያውቁት ሰዎች ሁሉ፤ ገነትን የምንመድባት "በጣም ጥሩ" ከሚባሉት ሴቶች መካከል ነው። "እጅግ በጣም ጥሩ" ያላልኩት፤ ገነት ይበዛባታል ብዬ ሳይሆን፤ "እበዛኸው" እንዳልባል ፈርቼ ነው። ከዚያም በላይ ደግሞ፤ ገነት "ጴንጤ" ናት። አብረን ነው ጌታን የተቀበለው። የሚታይ ለውጥ ነው ሁለታችንም የተሰወጠው። በመንፈስ ቅዱስ በመጠመቅ፤ ገነት ከአራት ዓመት ከመንፈቅ በላይ ትቀድመኛለች (እባሪ እንድንይመልከቱ)። በመንፈስ ስለ መዘመሯ በምዕራፍ አንድ ጠቅሷለሁ። በእኔም ሮም ደግሞ ትዘምራለች። ድምፃዊ ናት። ታስዘምራለችም። ፕሮግራም ትመራለች፤ ቃልም ታካፍላለች።

በኑሯችንም እጅግ ደስተኞች ነበርን። በባል እና በሚስት መካከል እንግዳ ያይደለውን "ተራ ግጭት" እንኳን፤ ገነት እና እኔ ለመጀመሪያ ጊዜ ያስተናገድ ነው ከተገናኘን ከእምስት ዓመታት በኋላ ነው። ለዚያ ግጭት ለበቡን የሰጠችት እኔ ብሆንም፤ እርሷ ደግሞ ከልክ በላይ አጠዘችው። በኋላ እንደ ሰማነው፤ የዚያን ዓመቱን "የሼኔ ኮንፈረንስ" ከተካፈሉት ከርስቲያኖች መካከል፤ ወደ ቤታቸው ሲመለሱ የሆነ የሆነ ከባድ ችግር ያጋጠማቸው ሌሎችም ነበሩ አሉ። "የበቀል መንፈስ" ከሚባለው የርኩሳን መናፍስት አሠራር ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ የተዋወቅሁት በዚያ አጋጣሚ ነበር ለማለት አችላለሁ።

የ1969ኛን ኮንፈረንስ ለመካፈል ገነት ወደ ሼኔ ትሄዳለች። እርሱ ኮንፈረንስ በደቡቡ የሙሉ ወንጌል ቀጣና የተዘጋጀ የመጀመሪያው "የሼኔ ኮንፈረንስ" ይመስለኛል። ገነት የሄደችው ብቻዋን ሳይሆን፤ በቅርብ ጊዜ ጌታን የተቀበሉት በዕድሜ እጅግ ጠና ያሉ፤ አንዲት እናት ይዛ ነው። እኚያ እናት፤ ገነት እና እኔ የምናውቃት የእንዲት እናት እናት ወይም አያት የነበሩ ይመስለኛል። እርሷ ከሄደች በኋላ፤ እኔ ደግሞ የዲላ ቃለ ሐይወት ቤተ ክርስቲያን መዘምራን ሼኔ

ለመሄድ ፈልገው፤ ለትራንስፖርት የሚሆናቸው ገንዘብ እንደ ተቸገሩ ሰማሁ። እና በሌዎንቼና ለዲላ - ሼኔ ደርሶ መልስ የሚሆናቸውን ገንዘብ ሰጠኋቸው። በዚያን ጊዜው የትራንስፖርት ታሪፍ ሲሰላ፤ በጣም ትንሽ ገንዘብ ነበር። ሙሉውን የሰጠኋቸውም እንኳን አይመስለኝም። የጎደላቸውን የሞላሁላቸው ነው የሚመስለኝ።

መንገደኞቹ ለኛ ከሰዓት በኋላ ተመለሱ። እኔም የሥራ ሰዓት እንደ አለቀ ወዲያው ወደ ቤት ሄድኩ - ወሬ ለመስማት ችኩያለሁ። ገነት ኮንፈረንስ ለመካፈል ይህንን ያህል አሩቅ መንገድ ብቻዋን ሰትሄድ የመጀመሪያ ጊዜዋ ነበር። ከዚያ በፊት አንድ ጊዜ ለሌላ ኮንፈረንስ ከይርጋዓለም ወንዶ ገነት ሄዳ የነበረ ቢሆንም፤ በዚያ ኮንፈረንስ ላይ ችግር ተፈጥሮ ከይርጋዓለም የሄዱት በማግስቱ ትተው ተመልሰዋል። በሼኔ ስለ ነበራቸው የበረከት ጊዜ፤ ብዙ ደስ ደስ የሚሉ ነገሮች አወራችኝ። የሼኔውን አባባ ጸጋዬን በስም ያወቅኋቸው ያኔ ነው። አቶ ተስፋ ወርቅነህንም (አሁን መጋቢ ደክተር) በስም ያወቅሁት ያኔ ነው። በኮንፈረንሱ ላይ የዮሐንስ ራክይን መጽሐፍ ያስተምር ነበር። ገነት እና አማማ በትምህርቱ እጅግ በጣም ተደንቀዋል። ስንጨዋወት ቆይተን፤ ከዚያም አማማን በመኪና አቤታቸው አድርስናቸው ተመለሰን።

በመንገድ ላይ እያለን ይሁን ወይም እቤት ከደረስን በኋላ ትዝ አይለኝም፤ የዲላ ቃለ ሐይወት ቤተ ክርስቲያንን መዘምራን በተመለከተ ያደረግሁትን ነገር ነገርኳት። "ጎሽ፤ ደግ አደረግህ" ትለኛለች ብዬ ነው የጠበቅሁት። እርሷ ግን በተቃራኒው ተግ አለች። ነገሩ እንዴት እንደዚያ ሊሆን እንደ ቻለ ለማስረዳት ሞክርኩ። በሞክርኩ ቁጥር፤ ቁጣዋ እየጨመረ የሚመጣ ሆነ። ደነገጥኩ እና ዝም አልኩ። ባለፉት አምስት ዓመታት ውስጥ፤ እንደዚህ ያለ ነገር በፍጹም አጋጥሞን አያውቅም። የመጀመሪያችን ነበር። ቁጣዋ አልበርድ አለ። እየጋለ እና የበለጠም እየጋለ መጣ። ከምሽቱ አንድ ሰዓት ገደማ የጀመረ፤ እስከ ሦስት ሰዓት አልበረደም። ትናገራለች፤ ትናገራለች፤ ትናገራለች። ቢቸግረኝ፤ እርሷን ሳሎን ትቻት፤ መኝታ ቤት ገባሁ እና ጥቅልል ብዬ ተኛሁ። ትንሽ ቆየት ብላ መጣች እና "በቀለ!" አለችኝ።

"እመቤት" አልኳት።

"መሄዴ ነው ..." አለች። ደነገጥኩ። ጀሮቼን ማመን አቃተኝ። ከአልጋው ላይ ወረድኩ እና አፊት ለፊቷ ቆምኩ።

“ምን አልሸኝ?” አልኳት።

“እሄዳለሁ ነው ያልኩህ” አለችኝ።

“የት ነው የምትሄጃው?”

“በቃ! ... እሄዳለሁ!”

አንዴት ግራ አንደ ተጋባሁ፤ አንዴት ድንግርግር እንዳለኝ፤ አንዴት አንደ ዞረ ብኝ መግለጽ አልቻልኩም። “አንዴ? ... ገነት ... ምን ነህሽ? ... አሁንከ ከምሽቀ (ይህንን ያህል) ሰዓት ነው ...”

“ይሁን! ... ግድ የለህም ...”

“አንዴት ግድ የለኝም? ምን ማለትሽ ነው?”

“አሁን ሌላውን ነገር ተወው ... እኔ ግን መሄድ አፈልጋለሁ”

“አሺ ... መሄዱን ትሄጃለሽ ... ግን ይንጋ ... እና ጠዋት እኔ እራሴ የፈለግሽበት አደርሰሻለሁ”

“አይ ... እኔ ዛሬ እዚህ ቤት አላድርም ... ይልቅስ አሰናብተኝ”

“አንደዚያ ከሆነ ... እንግዲያውስ ... ዝም ብለሽ ሂጂያ ... እኔን ለምን ታናግሪኛለሽ?”

“የምትሰጠኝን ሰጠኛ!”

“አ! ... እሱ ነው እንዴ ጥያቄሽ? ... ይቅርታ ... አልገባኝም ነበር ... ታዲያ እኔ ምን አንድሰጥሽ ፈለግሽ? ... በቤቱ ውስጥ ያለው ሁሉ ያንቺ አይደል አንዴ? ... ሁሉንም ይዘሽ መሄድ ትችያለሽ”

እርሷ እዚያው አንደ ቆመች፤ እኔ ወደ አልጋዬ ተመልሼ፤ ጥቅልል ብዬ ተኛሁ። እንደዚህ ያለ ጉድ አይቼም፤ ሰምቼም አላውቅም። ልጅቱ ምን ነህት? ሻንጣ ስታወርድ፤ ቁም ሳጥን ስትከፍት፤ ልብሶች ስታወጣ፤ ወደ ላይ ወደ ታች ስትል፤ ቤቱን ስታተረማምስ ይሰማኛል።

ተነሣሁ እና ልጻል ተንበረከኩ። የሆነ ነገር ወደቀብኝ። ድምጼን ከፍ አድርጌ ጮኸኩ፤ አለቀሥኩ፤ ተንሰቅሰቄ አለቀሰኩ። መጮኸ ይብዛብኝ አንዴ?

ማልቀስ ይብዛብኝ አንዴ? አሁን የት ብላ ትሄዳለች? አውሬ ቢበላትስ? ሌላ ችግር ቢያገኛትስ? ምን ይባላል? ሰው ምን ይላል? እኔስ ነገ ጠዋት የሰው ዐይን ምን ብዬ እያለሁ? ምንስ ብዬ አውራለሁ? ጌታ ሆይ! ምን ጉድ ነው የመጣብኝ? ጮኸኩ፤ አለቀሰኩ፤ ጮኸኩ፤ አለቀሰኩ።

ጩኸቱ እና ለቅሶው ሲያባራልኝ፤ በቤቱ ውስጥ ቅድም የነበረው ማተረማመስ ሁሉ አሁን አይለማም። ጸጥ ብሏል። ምን እያደረገች ይሆን? ሄደች ይሆን አንዴ? በጋቢዬ እንደ ተጠቀለልኩ፤ ከተንበረከኩሁበት ሳልነሣ፤ ዝም ብዬ ማዳመጥ ጀመርኩ። ትንሽ እንደ ቆየሁ፤ የለቅሶ ድምፅ ለማሁ። ቀስ ብዬ፤ ከንብ ነቤን ገልጬ፤ ድምፁን ወደ ለማሁበት ዞር አልኩ። ተንበረከካለች። በሳምንት ሁለት ቀን - ረቡዕ እና ዓርብ - በእብዛኛው ተንበረከካ ከምትውልባት እና ተኝታም ከምታድርባት የጸሎት ምንጣፏ ላይ። ምንድነው የማየው? ምን ማለት ነው? ቅድም እንደዚያ፤ አሁን ደግሞ እንደዚህ። አሳቢን ቀረረች? ወይስ ከቤት ከመውጣቷ በፊት የመጨረሻ ጸሎት እያደረገች ነው? አልገባኝም። ዝም ብዬ በተንበረከኩሁበት ቆየሁ።

አንቅስቃሴ ሰማሁ ... ከተንበረከኩሽበት ተነሣች ማለት ነው ... እኔ ወዳለሁበት እየመጣች ነው ... አጠገቤ ከደረሰች በኋላ ለትንሽ ጊዜ ዝም ብላ ቆመች ... በመጨረሻም፤ በጣም በሚያሣዝን ድምፅ ... “በ-ቀ-ላ” አለችኝ።

በጋቢዬ እንደ ተጠቀለልኩ እና እዚያው አንደ ተንበረከኩ፤ “እመቤት” አልኳት።

“ይ-ቅ-ር-ታ እ-ድ-ር-ግ-ል-ኝ ... ምን እንደ ነህኝ በእውነት አላውቅም ... በጣም እ-ዘ-ና-ሉ-ሁ” አለች።

ከተንበረከኩሁበት ተነሣሁ። ጋቢዬን ወደዚያ ጣልኩት እና በሁለት እጆቼ አቀፍኳት። እርሷም አቀፈችኝ። ተቃቀፍን፤ ተላቀሰን፤ ተሳሳቅንም። ቀሪውም ሌሊት የበረከት ሆነልን። ያ ከሆነ አሁን ዐሥራ ስምንት ዓመታት ዐልፈዋል። አንባቢው ከምዕራፍ አንድ ንባቡ እንደሚያስታውሰው ገነት እና እኔ አሁን አብረን አይደለንም። እርሷ የምትኖረው በኢትዮጵያ ሳይሆን በአሜሪካ ነው። የሄደችው ጥር 21 ቀን 1982 ዓ.ም. ይሁን እንጂ፤ ከእኔ ለመለየት መወሰኗን ያስታውቀችኝ ግን ጥቅምት 18 ቀን 1988 ዓ.ም. ጠዋት 3፡00 ሰዓት ላይ ነው - በሰልኩ። ዕለቱ ዕሉድ ነበር። ወደ ቤተ ክርስቲያን ልወጣ፤ መኝታ ቤቴ

ውስጥ የመጨረሻ ዝግጅት እያደረግሁ ነበርኩ። ላም በረት ሙሉ ወንጌል አገልግሎት አለኝ። ስልኩ ያለው ሳሎን ስለ ሆነ፤ ያነሣቸው ሠራተኞችን አመቤት ናት። የመኝታ ቤቴን በር እንኳኳች እና “እትዬ ይፈልጉዎታል” እለችኝ። ስልኩን ከአመቤት ተቀበልኩ።

“እስከ አሁን እንዴት አልወጣህም?” አለችኝ።

የምሄድበት ቤተ ክርስቲያን ቅርብ መሆኑን ነገርኳት።

“የደወልኩት እንኳን ጌዴዎንን ፈልጌ ነበር ... ወደ ዋና ሄደል እሉ ... ለደብዳቤህ ገና መልስ አልጻፍኩም ... ደስ የሚያሰኝህ፤ ልትሰማ የምትፈልገው ዐይነት ወሬ የለኝም ... ለዚህ ነው ጨንቆኝ እስከ አሁን ድረስ ያልጻፍኩልህ ... እስቲ ስሞኑን እሞከራለሁ”

አለችኝ። ምንም አላልኳትም። ለማለትም አልተመቻኝም - አመቤት ቤት እያጸዳዳች በአጠገቤ ነበረች። ቀኑን ሙሉ ግን ሳስብ ዋልኩ። ልትጽፍልኝ የፈለገችው እና ጨንቆት እስከ አሁን ድረስ ያልጻፈችው “የፈታችኝ” መሆኗን ለመናገር ነው። ወደዚህ ውሳኔ ላለመድረስ፤ ለብዙ ዓመታት ከአራሷ ጋር ያደረገችውን ትግል ዐውቃለሁ። ከአምስት ተኩል ዓመታት በፊት ወደ ለሜሪካ የወሰዳትም ይኸው ትግል ነው። “እንዴት ብዬ በምታገለግልበት አገር?” ብላኝ ነበር። ከአራሷ ዐልፎ፤ ከሚቀርቡን ወዳጆቻችን መካከል አንዳንዶቿን እንዳጸልዩላት ለትለምናቸውም በጆሮቼ ለምቻታለሁ። እስከ አሁን ድረስ የተጨነቀችው አይበቃትም? ለምን ከዚህ በላይ አስጨንቃለሁ?

ወደ ማምሻው ላይ እኔ እራሴ ከቢሮዬ ደወልኩላት እና “ጠዋት ለማውራት ለላልተመቻኝ ነው አሁን የምደውልልሽ ... የዚህን ያህል ስላስጨነቅሁሽ እዝ ናለሁ ... ልትይኝ የፈለግሽውን ዐውቄዋለሁ ... ስለዚህ ደብዳቤ መጻፍ አይኖር ብሽም ... ቤቱንም መሥራት ከእንግዲህ አስፈላጊ አይሆንም” አልኳት።

“አይ ... ቤቱማ ይሠራ ... በአንተ ስም ቢሠራ በእኔ በኩል ምንም ችግር የለውም” አለችኝ። “እንዴት ይሆናል?/እንዴት አይሆንም?” በመባባል ትገሽ ከተከራከርን በኋላ መጨረሻ ላይ በእርሷ አሳብ ተሰማማን።

“ለደብዳቤህ ገና መልስ አልጻፍኩም” ያለችው፤ ባለፈው መስከረም 02 ቀን አንድ ደብዳቤ ጽፌላት ስሰ ነበረ ነው። በብዙ ጸሎት እና በብዙም ጥንቃቄ

ነበር ያንን ደብዳቤ የጻፍኩላት። 12 ገጽ ደብዳቤ ለመጻፍ ምናልባት 24 ገጽ ቀዳድጃለሁ። ደብዳቤው የያዘው በእብዛኛው የቤተ ስብ ወሬ ነው። ከዚያም ባለፈው ዓመት እግዚአብሔር ስለደረገልን ዋና ዋና ነገሮች ያወራል። በዓመቱ ውስጥ በታወቁ የጋብቻ አማካሪዎች የተጻፉ ብዙ መጻሕፍት ማንበቤን እና ያገኘሁባቸውን ጥቅም፤ በአሁኑ ዓመት የጋብቻ የምለከር ወረቀት ለማውጣት እና ልትሠራ ያለበችውን ቤት ለማስጀመር ማቀዴን ይገልጻል። በመጨረሻም የእርሷን አሳብ ይጠይቃል። “ልትሰማ የምትፈልገው ዐይነት ወሬ የለኝም” ያለችው መሆኑ ነው - የእርሷ አሳብ።

ለሆነው ነገር ወይም ለተፈጠረው ችግር የእንበሳውን ድርሻ እኔ እነሣለታለሁ። የእንበሳው ድርሻ ከተነሣለት በኋላ የሚቀረው የማን የማን እንደሚባል አላውቅም እንጂ፤ መቼም ገነትም የእርሷን ድርሻ ማንሣቷ አይቀርም። እግዚአብሔር እና በይጣን ድርሻ ይኖራቸው እንደ ሆነ፤ ከኖራቸውም የእነርሱ ድርሻ ምን እና የቱን ያህል እንደሚሆን አላውቅም። ብዙ ጥያቄዎችን ግን ጠይቄአለሁ።

እያለማመደኝ ነበረ እንዴት?

ከገነት ጋር ከመጋባታችን በፊት ለዘጠኝ ዓመታት በሥራ ዓለም ብቻዬን ኖሬ አለሁ - አዲስ አበባ፤ ደርጋዓለም፤ እንደ ገና አዲስ አበባ፤ ባሌ ጎባ፤ እለታ ወንዶ። በቤት ሠራተኛም፤ አለ ቤት ሠራተኛም። ከገነት ጋር ከተጋባን በኋላ ግን፤ ሁሉን ነገር እርግፍ አድርጌ ትቼዋለሁ። ነገረ ሥራው ሁሉ እልም ብሎ ጠፍቶብኛል። ማድ ቤት ገብቼ፤ ከቤት ሠራተኛ ጋር ተነጋግራ አላውቅም ነበር ለማለት እችላለሁ። ለምሳሌ ምግብ ለብቻዬ መብላት አልቻልኩም ነበር - ሆቴል ቤትም እንኳን ቢሆን። ስለዚህም ከዐቅም በላይ ካልሆነብን በስተቀር፤ ለሥራ ወደምሄድበት ሌላ ከተማ ሁሉ ከገነት ጋር ተያይዘን ነው እንሄድ የነበረው።

በ1974 ዓ.ም. አጋማሽ ላይ ወደ አስመራ ተቀየርኩ። ገነት አብራኝ ለመሄድ የማትችልባቸው በቂ ምክንያቶች ነበሩ። የማታ ትምህርት እየተከታተለች ነበረች። ስትሠራበት የነበረው “የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት የመተባበር ጉባዔ” የቦርድ ለብሳቢ ቄሰ ጉዲና ቱምሣ እና ዋና ጸሐፊው አቶ ሸምሱዲን አብዶ ሁለቱም ታሰረዋል። ጽሕፈት ቤታቸው የነበረበትን የኢትዮጵያ ወንጌላ ዊት ቤተ ክርስቲያን መካነ ኢየሱስ ሕንጻ መንግሥት በቅርቡ ወርሶታል። ስለ

ዚህ የጽሕፈት ቤቱ ሰነዶች የት የት አንዳሉ የምታውቅ አርሷ ብቻ ናት። ደን ገት የሆነ ነገር ቢፈለግ ወይም አንድ ጥያቄ ቢመጣ፤ ማን መልስ ይስጣል? ከመኖሪያ ቤት እና ከልጆች ትምህርት ቤት ጋር፤ የአስመራው ዝውውራ ለሁለት ዓመታት ብቻ ከመሆኑም ጋር፤ የተያያዙ ሌሎች ምክንያቶችም ነበሩ።

ብቻዬን ወደ አስመራ የመሄዴ ነገር ቁርጥ መሆኑ ሲታወቅ፤ የገነት ጥያቄ “አሁን አንግዴህ አንዴት ትሆነዋለህ?” የሚል ነበር። “ብቻህን መብላት እንኳን አትችል” ማለቷ ነበር። ነገሩ ሁለታችንንም አጅግ አሳስበናል። ምንም ማድረግ ግን አንችልም። ገነት ደግሞ ደግሞ ነበር “አሁን አንግዴህ አንዴት ትሆነዋለህ?” የምትለው። አንዳንድ ጊዜ እኔን ነው የምትጠይቀኝ። አብዛኛውን ጊዜ ግን ለአራሷ ነው የምትናገረው። ጥያቄዋ ለእኔ በሚሆን ጊዜ ሁሉ፤ መልሴ “አንግዴህ አግዚአብሔር ያውቅልኛላ” የሚል ብቻ ነው። ሌላ ምን ማለት አችላለሁ? አግዚአብሔርም በአውነት ዐወቀልኝ።

ሐሙስ የካቲት 18 ቀን፤ አስመራ የገባሁ የዕለቱ ዕለት፤ ገና ከአውሮፕላን ማረፊያ ተቀብለውኝ ከማርፍበት ሆቴል በር ላይ ሲያወርዱኝ፤ ከወንጌላዊ (አሁን መጋቢ) አሸናፊ ዘማት ጋር ተገናኘሁ። ከአሸናፊ ጋር የምንተዋወቀው ከይርጋ ዓለም ጀምሮ ነው። በዚያችው ዕለት ምሽት ከወጥኞች ጋር አገናኘኝ። አብረናቸው መንፈሳዊ ፕሮግራም ተካፈልን። የተስፋዬ ጋቢሶን “ሕዝብን አበዛህ” በትግርኛ እንደ ጉድ ዘመሩት። በጋራም ጸለይን። ለእኔም ጸለዩልኝ። ጠቅላላው የአስመራ ቆይታዬ ፈር በዚያች የመጀመሪያ ምሽቱ ተቀደደ ማለት ነው። አንድ አሳብ ወረደ። በጣም ደስ አሰኝ። እጅግም ተጽናናሁ። አግዚአብሔርንም እመሰግንኩ።

ከምተካው ስው ጋር ርክክብ ጨርሰን የባንኩን መኖሪያ ቤት ስረክብ፤ የቤት ሠራተኛውን አበራሽንም አብሬ ተረክብኳት። ሁለተኛ አሳብ ደግሞ ወረደ። አበራሽ የአከሱም ልጅ ነች። ሽጋ ጠባይ አላት። በሰላም ነው አብረን የኖር ነው። በጣም ነበር የተመቸችኝ። ከአስመራ ሰዛወር፤ እኔም በተራዬ ለተካኝ ሰው አስረክቤአታለሁ። በእርሱ ዘመን ነው መሰለኝ፤ አንዲያውም ባንኩ ሠራተኛው አድርጎ እንደ ቀጠራት ሰምቻለሁ። ይገባታል።

አስመራ በቆየሁባቸው ሃያ ስምንት ወራት ውስጥ ገነት እንድ ጊዜ፤ ጌዴዎን ሁለት ጊዜ ወደ አስመራ፤ እኔም አንድ ጊዜ ወደ አዲስ አበባ መጥተን ተመልሰ

ናል። በመሠረቱ የመሐል አገር ሰዎች ወደ ኤርትራ የሚላኩት በዘመቻ መልክ ስለ ነበረ፤ ቤተ ሰብ ይዞ የመሄድም ሆነ በጉብኝት ስም የማስመጣት ጥያቄ አይነሣም። እንደዚህ ማድረግ የሚፈልጉ ሰዎች ካሉ፤ በራሳቸው መንገድ ነው ማድረግ የሚችሉት። በራሳቸው መንገድ ማለትም፤ ወይ እራሳቸው ቲኬት ቆርጠው በኢትዮጵያ አየር መንገድ፤ አለዚያም ደግሞ ጉዳዩ ከሚመለከታቸው ባለ ሥልጣኖች ጋር በመነጋገር በእንቅፍቭ እውሮፕላን በነጻ ማስመጣት ነው የሚችሉት ማለት ነው። ከጦርነቱ የተነሣ፤ የዩባስ ትራንስፖርት በጊዜው አልነበረም።

ገነትን እና ጌዴዎንን ግን የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ ነው ቲኬት ገዝቶላቸው የላከልኝ። የአስተዳደር ክፍል ሥራ አስኪያጁ አቶ ሥዩም ሐጎስ ነው እንደዚያ ያደረገልኝ። ከሌላ ባለ ሥልጣን ጋር ተማክሮ እንደ ሆነ አላወቅሁም። እንደ ዚያ ስለ ተደረገለት ሌላ ሰውም አልሰማሁም። እኔ ወደ አዲስ አበባ የመጣሁት የውጭ ምንዛሪ ለማድረስ ነበር - በሥራ ምክንያት ማለት ነው። ከእናቱ ጋር አብሮ በመጣ በዓመቱ፤ ጌዴዎንን በራሴ መንገድ ወደ አስመራ አምጥቼው፤ ሁለተኛ ክረምት አብሮኝ አሳልፏል። የአስመራውን ግዳጄን እንደ ጨረሰኩ ደግሞ፤ ባንኩ ለሌላ ስድስት ወራት ወደ ምዕራብ ጀርመን ልኮኛል።

እነዚህን ነጥቦች የማነሣቸው፤ እንደኛ ከገነት ተለይቼ የቆየሁበት ጊዜ፤ ሁለታችንም እንደ ፈራነው አልሆነም ለማለት ነው። ይልቁንም የብዙ በረከት ጊዜ ነበር የሆነልኝ ለማለት ነው። የአስመራ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን አባል ሆኛለሁ። የጸሎት - የብዙ ጸሎት፤ የፍቅር - የብዙ ፍቅር፤ የዝማሬ - የብዙ ዝማሬ እና የአገልግሎት ጊዜ ነበረን። በቤት አበራሽ አለች። በቢሮዬም ብዙ ሰላም አለ። ገነት አስመራ መጥታ እንድ ክረምት አብረን አሳልፈናል። ጌዴዎን ሁለት ክረምት አብሮኝ ቆይቷል። እኔም አንድ ጊዜ ወደ አዲስ አበባ መጥቼ፤ ለአንድ ሳምንት ያህል አብሬአቸው ቆይቻለሁ። በተለያዩ ምክንያቶች ወደ አስመራ የሚመጡ የማውቃቸው የመሐል አገር ሰዎችም ነበሩ - ኮሎኔል አየለ ገበየሁ፤ አቶ መስፍን ለማ፤ ዶክተር ኢታላይ ዓለም፤ ዶክተር ሩት ሊካሣ፤ ፓስተር መርዕድ ለማ፤ ወዘተር።

ሁለተኛ፤ እንደማይቀርልኝ የሚያውቀውን “ብቸኝነት”፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አያለማመደኝ ነበር እንዴን ብዬ መጠየቁን ለመናገር ነው። በምዕራብ ጀርመንም የኢትዮጵያ ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን መሠረት አየተጣሰ ነበረ። ወንድም

ተወልደ የሐንስ ለትምህርት ከኢትዮጵያ መጥቶ ከባለቤቱ ከገነት ጋር በቦኩም ይኖራል። ወንድም አማኑኤል ደበሳይ (አሁን መጋቢ) እና ባለቤቱ ፀዳል ከኤርትራ ተሰድደው በፍራንክፈርት ተቀማጮች ሆነዋል። ዶክተር እሸቱ ጉርሙ (አሁን መጋቢ) ትምህርቱን ጨርሶ ከኪዩባ ሲመለስ ፍራንክፈርት ላይ ቀርቷል። ቀድሞ የሙሉ ወንጌል አማኝ የነበረ ቢሆንም፤ አብዮቱ ሲፈነዳ እምነቱ ተናጋቦት። ኪዩባ ሲደርስ ደግሞ ለየለት። ፍራንክፈርት ላይ በቀረ ጊዜ ግን ወዲያው ወደ ጌታ ተመለሰ። አሁን በፍራንክፈርት የመጀመሪያዋ የኢትዮጵያ ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ነው።

የሚያስገርሙ ጥንቃቄዎች

ከገነት ጋር ስለ መለያየታችን ለመናገር ስነሣ፤ መነሣት የሚገባኝ እግዚአብሔር ስላደረገልን ጥንቃቄዎች በመናገር ነው። እግዚአብሔር ስላደረገልን ጥንቃቄዎች በመናገር መነሣት የምፈልገው፤ እግዚአብሔር መለያየታችንን አጽድቆልናል ለማለት አይደለም። ያለዚህ ጥንቃቄው አንኳን በአገልግሎት፤ በሕይወትም መቆየት መቻሌ እጅግ አጠራጣሪ አንደ ነበረ ለመናገር ነው። “እያለማ መደኝ ነበረ አንዴ።” የሚለውን ጥያቄዬን ያስቀደምኩትም በዚሁ ምክንያት ነው። እንደዚያ ጊዜውን እና ሁኔታውን አመቻችቶ ብቸኛነትን ባያለማምደኝ ኖሮ፤ አሁን የነበረው ምን ይሆን? ለማለት ነው። እጅግ የበዛልኝን ምሕረቱን እና ቸርነቱን በመናገር አለመነሣት፤ እግዚአብሔርን መበደል ስለሚሆንበኝ ነው።

ገነት ወደ አሜሪካ ስትሄድ፤ ራሐል የ23፤ ጌዴዎን የ19፤ የሌፍ ደግሞ የ5 ዓመት ነበሩ። እርሷን ከማጣታችን በስተቀር፤ ቤተ ሰቡ አንዳለ ነበር። ሙሉ ቤትም ነበር ትታልን የሄደችው። እርሷ እየገዛች ያጠራቀመቻቸውን የቤት ዕቃዎች አለከ ዛሬ ድረስ፤ ለብረንም አንኳን ገና አልጨረሰናቸውም። የጤፍ፤ የቅቤ፤ የሥጋ፤ የሽንኩርት፤ ወዘተርፈ፤ ደንበኞች ነበሯት። ከአንዳንዶቹ ጋር እኔንም አንኳን አስተዋውቃኛለች። እኔ የማላውቃቸውን ደግሞ ራሐል ታውቃቸዋለች። እና ስረኸም ጊዜ ነበር በዚያው ዐይነት የቀጠለው።

የቤት ሠራተኞችንን አመቤትን ያመጣቸት ገነት ናት። እርሷ ከመሄዷ በፊት አመቤት ለሁለት ዓመታት ያህል አብራን ኖራለች። እርሱ ብዙ አላስገረመኝም። ገነት ሁል ጊዜም ቢሆን የቤት ሠራተኞች ይዋጡላታል። ምናልባት

ከሁለት ሠራተኞች በስተቀር፤ አመቤትን ጨምሮ ሁሉንም ደግሞ ወደ ጌታ እምጥታቸዋለች - በ17 ዓመታት ውስጥ ማስት ነው። በጣም ትመቻቸዋለች ይመስለኛል። እርሷም፤ ስለ አንዳቸውም ቢሆን “እልተመቻችኝም” ስትል ሰምቻት አላውቅም። አመቤት በጣም ጥሩ ልጅ ናት። ከሁሉም በላይ ከልጆቹ ጋር በጣም ስምም ናት። የሴፍን አንደ ልጇ ነው የምታየው። ማንኛችንም ብንሆን አንድናስከፋው አትፈቅድልንም። ይህ ለእኔ ትልቅ ዕረፍት ነበር።

እኔ ከቤት ውስጥ ይልቅ ከቤት ውጭ የማሳልፈው ጊዜ ይበልጣል። በሥራ እና በአገልግሎት ምክንያት፤ ከአገር ውጭ የምሄድባቸውም ጊዜያት ትንሽ አልነበሩም። ገነት ከሄደች በኋላ ለ16 ዓመታት አመቤት አብራን ኖራለች። በመጋቢት ወር 1998 ዓ.ም. ወደ ጌታ በሄደች ጊዜ ነው የተለየችን። በዚያን ጊዜ ራሐል እና ጌዴዎን የየራሳቸውን ትዳር መሥርተዋል። ትዳር ከመመሥረታቸው በፊትም ሆነ በኋላ፤ አነርሱም ሆኑ የሴፍ፤ ከአመቤት ጋር አንድም ቀን ተጣልተው አያውቁም። በጣም የሚዋደድ የአንድ ቤተ ሰብ አባላት ሆንን ነው አብረን የኖርነው። አመቤትም ሆነች አነርሱ፤ “ቤታቸው” ያለበትን ሁኔታ ይረዱ ነበር ማለት ነው። ይህም “ቤታቸው”፤ አለከ አሁን ከደረሰበት የበሰጠ መናጋት ወደ ፊት እንዳይደርሰበት የየበኩላቸውን ጥንቃቄ ያደርጉለት ነበር ማለት ነው። እግዚአብሔር ይባርካቸው።

ገነት ወደ አሜሪካ ለመሄድም ሆነ ከእኔ ለመለየት ስትወስን፤ እኔ የዎርልድ ቪዥን ሠራተኛ ነበርኩ። ዎርልድ ቪዥን ብዙዎች እንደሚያውቁት፤ በተፈጥሮ እና በሰው ሠራሽ ችግሮች የተነሣ ሕይወታቸው የተጎነዘዘ በመቶ ሚልዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎችን በዓለም ዙሪያ የሚረዳ ክርስቲያናዊ የሆነ ድርጅት ነው። በዎርልድ ቪዥን ውስጥ፤ በዓለም ዙሪያ ስላለው የሰዎች ጉስቁልና ብዙ ይነገራል፤ ብዙም አንሰማለን። የሚነገረው እና የምንሰማው ስለ ሰዎች ሥጋዊ ጉስቁልና ብቻም አይደለም፤ ከአብዛኞቹ ሥጋዊ ጉስቁልናዎች በስተ ጀርባ ስላለው መንፈሳዊ ጉስቁልናም ጭምር አንጂ። አሱም ጉስቁልና ከሥጋዊው ጉስቁልና ይልቅ፤ የዚህን ያህል አጥፍ ሊባል የማይቻል ያህል፤ እጅግ የከፋ ነው።

ቅዳሜ ጥቅምት 02 ቀን 1978 ዓ.ም. የዎርልድ ቪዥን ፕሮጀክት ሥራ አስኪያጅ ሆኜ ዕብናት (ጎንደር) የገባሁበት ቀን ከሰዎች ሥጋዊ ጉስቁልና ጋር ፊት ለፊት የተያየሁበት ቀን ነበረ። ወይዘሪት ገነት ከበደ የመጠለያ ካምፖችን

እያዘረች ስታስጋበኙኝ፤ ስሜቴ አሸንፈኝ እና አለቀስኩ። ኩሩ የነበሩ ለዎች ተዋርደው፤ የራሳቸው ቤት እና ንብረት የነበራቸው ሰዎች ተሰድደው፤ በሌላ ማታቸው እንጂራ እጥፈው ወጥ ጨልፈው ይበሉ የነበሩ ለዎች እንደ ትንሽ ልጅ የፋፋ ገንፎ በትንሽ ዕቃ እየተሰፈረላቸው፤ ሲበሉ ማየት ያስለቅሳል። በአረሃቡ ምክንያት ወላጆቻቸውን፤ ልጆቻቸውን፤ ባሎቻቸውን፤ ሚስቶቻቸውን፤ በሞት የተነጠቁ በመካከላቸው ሞልተዋል። ዐፈር ለማልበስ ጉልበት ጎድሏቸው፤ የሚወዷቸውን ሰዎች እሬሃ እንደ ዋሃ ነገር፤ ከመንገድ ዳር ለእውሬ ጥለውት የሄዱም አሉባቸው። የእንዳንዶቻቸውን ታሪክ ከላፋቸው እየሰማሁ፤ ከዚያም በኋላ ብዙ ቀን አልቅሻለሁ።

አብረነው ለለምንውል እና ስለምናድር፤ ሕመም (PAIN) እና ዕንባ በኃጢአት የወደቀው ዓለም ዕጣ ፈንታ የመሆኑ ግንዛቤ በአብዛኞቻችን ዘንድ በኃይል አለ። በዎርልድ ቪዥን ብዙ የሚጸለየው በዚህ ምክንያት ነው። በዎርልድ ቪዥን ጸሎት የምንተነፍስውን እየር ያህል ሆኖልን ነበር ለማለት አደፍራለሁ። በሕይወቴ ላይ እንደዚያ ያለ አደጋ የደረሰው፤ እንደዚህ ባለ “ከባቢ አየር” (ATMOSPHERE) ውስጥ ሆኜ ነው። በዋና ቅርንጥፍ 10፣13 ላይ የተጻፈውን “ቃል” ለመረዳት ምቹ ሁኔታ ነበር -

“በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገሥ እንድትችሉ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል”

በግሌ የደረሰብኝ ፈተና ከምትለው በላይ ያልሆነውም ሆነ፤ ወይም በፈተናው ውለጥ መታገሥ የቻልኩት በዚህ ምክንያት ነው።

ሌላም ኅብረት ነበረኝ። በትንሽ ቁጥር የጀመረ እና ቀለ በቀለ ያደገ ኅብረት ነው። በኅብረቱ ውስጥ አብረውኝ ካሉት ወንድሞች እና እኅቶች ጋር የቤተሰብ ያህል እንቀራረባለን። ወደ አሜሪካ ከመሄዱ በፊት ገነትም የኅብረቱ አባል ነበረች። በገነት እና በእኔ መካከል አለመግባባት በተፈጠረ ጊዜ፤ በእርሷ ጥያቄ ሽምግልና የገቡ እና ያለታረቁን ሰዎች በውስጣቸው አሉባቸው። ለጸሎት እና ለአገልግሎት ከሁሉም ጋር በሳምንት ቢያንስ አንድ ጊዜ እንገናኛለን። ከእንዳንዶቹ ጋር ደግሞ በሳምንት ሁለቴም ሦስቴም እንገናኛለን። አብረውኝ የሚሠሩ

ሩም አሉባቸው። ከእነርሱ ጋር ደግሞ በሳምንት አምስት እና ስድሳት ቀን እንገናኛለን ማለት ነው።

ለምልጃ እና ለምስጋና እንዲያመቻቸው፤ ለኅብረቱ አባላት ገነት ወደ አሜሪካ ከሄደችም በኋላ ለላላንበት ሁኔታ በየጊዜው አስታውቃቸዋለሁ። ይወዳናል፤ ያለ ማቋረጥም ይጸልዩልናል። ምክር በሚያስፈልገኝ ጊዜ ይመከሩኛል። ተግሣጽ በሚያስፈልገኝም ጊዜ በፍቅር ይገሥጹኛል። ከዚያ ኅብረት አባላት ጋር፤ እስከ ዛሬም ድረስ፤ ቤተሰብ እንደ ሆንን ቀርተናል። ሕይወቴ እና አገልግሎቴ፤ እለከ ዛሬም ድረስ፤ በጸሎታቸው ይሸፈናል።

የእኔን ሕይወት እና አገልግሎት ከጥፋት ለማዳን፤ እግዚአብሔር እኔን ስለ ከበበባቸው ስለ እነዚህ እና ልዘረዝራቸው ለለማይቻለኝ ጥንቃቄዎቹ ሁሉ እጅግ አድርጌ አመስግነዋለሁ። ቅዱሳንንም እግዚአብሔር ይባርካችሁ አላለሁ። ሆኖም፤ መገረሜም ደግሞ አልቀረም - እግዚአብሔር ይህንን ሁሉ ጥንቃቄ ያደረገልኝ ለምን ይሆን? ከዚህ ሁሉ ጥንቃቄው ጋር እንደዚህ የሆነ፤ ይህ ሁሉ ጥንቃቄው ባይኖር ኖሮ ምን ሊሆን ነበር ማለት ነው?

የማይመለሱ ጥያቄዎች

ይህም ሁሉ ይሁን እንጂ፤ ጥያቄዎች - አ! በጣም ብዙ እና በጣምም ከባድ ጥያቄዎች - ደግሞ ነበሩ። ከእንዳንዶቹ ጥያቄዎቹ ጋር ሲነጻጸር፤ “እያለማመደኝ ነበር እንዴ?” የሚለው ጥያቄ በጊዜው ከጠየቅኳቸው ጥያቄዎች ሁሉ ምናልባት በጣም ቀላሉ ሳይሆን አይቀርም። ለእንዳንዶቹ ጥያቄዎቹ እስከ ዛሬም ድረስ መልስ አላገኘሁላቸውም። ለእንዳንዶቹ ደግሞ እለከ ወዲያኛውም ድረስ መልስ የማገኘላቸው አይመስለኝም። ለምሳሌ “ለምን?” ብያለሁ። በተለያዩ ጊዜያት፤ እየደጋገምኩ፤ “ለምን?” “ለምን?” እያልኩ ጠይቄአለሁ። ይህን ጥያቄ የሠነዘርኩት በአብዛኛው ወደ እግዚአብሔር ነበር። ለምን እንዲህ እንዲሆን ፈቀድከ? የገነት የአራሷ፤ የእኔ እና የእነዚያ ሁሉ ቅዱሳን ጸሎት ለምን ሳይመለስ ቀረ?

በጣም ብዙ ለዎች ነበሯ የጸለዩልን። በጣም ብዙ ሰዎች፤ ደግሞ ለረዥም ጊዜ፤ የጸለዩለት እንደ እኛው ያለ ሌላ ትዳር የለም ብዬ እስከ ማሰብ አደርሳለሁ። “ለረዥም ጊዜ” ማለት፤ ከመለያየታችን በፊት ለዐሥር ዓመታት ያህል ማለት ነው። መለያየታችንን ካወቁም በኋላ ተስፋ ያልቆረጡ ሰዎች አሉ። በሚጸልዩ

ልን ለዎች መካከል፤ እኛንም ሆነ ለሌላ እኛ ምንም የማያውቁ ሰዎች አሉባቸው። እነዚህ በቀጥታ ከእግዚአብሔር ሸከም የተቀበሉ ሰዎች ናቸው። እንዳይረሳው የገነትን ስም በቁም ሳጥኑ መስታወት ላይ ለጥፎ በየዕለቱ እንደሚጸልይላት የነገረኝ ሰው አለ። ፈጽሞ የማያውቁት፤ ነገር ግን ገነትን በቤተ ሰባቸው ቋሚ የጸሎት ርእሳቸው ያደረጓት ሰዎችም እንዳሉ ዐውቃለሁ። እንደዚህ የማይመለስ ከሆነ፤ ለምን ለእነዚያ ሁሉ ሰዎች ይህንን የሚያህል የጸሎት ሸከም ስጠ?

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የማውቃቸውን አንዳንድ መለኮታዊ እውነቶች ለመረዳት ወይም እርስ በርሳቸው ለማስታረቅ እጅግ የተቸገርኩበትም ጊዜ ነበር። ለምሳሌ፡ “... ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ ... እናውቃለን” የሚለው ጥቅስ (ሮሜ 8፡28) ብዙ ጊዜ የሰበከሁበት ነው። አሁን ግን ጥያቄ ተፈጠረብኝ። “ኛች” እንዴት ለበጎ ሊሆን ይችላል?

“ባሎች ሆይ፤ ከርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳትና ራሱንም ስለ እርሷ እሳልፎ እንደ ሰጠ፤ እናንተም ሚስቶቻችሁን ውደዱ” ይላል (ኤፌ. 5፡25)። ይኸ ግልጽ ነው፤ ይገባኛል። መለስ ብሎ ግን “ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ አባቱንና እናቱን፤ ሚስቱንና ልጆቹን፤ ወንድሞቹንና እገታቸውን፤ የራሱንም ሕይወት እንኳ ሳይቀር ባይጠላ፤ ደቀ መዝሙሩ ሊሆን አይችልም” ይላል (ሉቃ. 14፡26)። ምን ማለት ነው? ከርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት የምወዳትን ሚስት፤ እንዴት አድርጌ ነው የምጠላት? ለእንዳንዶች የድፍረት ንግግር ሊመስላቸው ይችላል ይሆናል፤ የድፍረት ንግግር እንዳልነበረ ግን እርሱ ያውቃል - “አንተ ሚስትህን እስከ ሞት ድረስ ወደሃታል፤ ዐቅም ስላለህም ያንን ያህል መንገድ ተጉዘህ፤ ያንንም ያህል ዋጋ ከፍለህ መልህ የራስህ አድርገሃታል። ዐቅም በሌለኝ በእኔ ትዳር ላይ ግን - እንደማያውቅ ሰው - ለምንድን ነው እንደዚህ የጨከንከው?” ያልኩበትም ጊዜ ነበረ።

ከሁሉም ይልቅ በጣም ያስቸገረኝ ጥቅስ ሮሜ 11፡36 ላይ ያለው ነው። “ሁሉም ከእርሱ፤ በእርሱ፤ ለእርሱ ነውና” ይላል። እንዴት ሊሆን ይችላል? እግዚአብሔር በግልጽ “ኛችን እጠላለሁ” ብሎ የለም ወይ? (ሚል. 2፡16) ገነትን እና እኔን እግዚአብሔር አጋባን እንጂ አላፋታንም። ስለዚህ ፍቻችን ከእርሱም፤ በእርሱም፤ ለእርሱም ሊሆን አይችልም። ታዲያ ከማነው ልበል? ከገነት እና ከእኔ ነዋ! ከእኛ ካለፈም፤ ከሳይጣን ነዋ!

እንዴት ሊሆን ይችላል? እርሱን በማናውቀው ጊዜ፤ በፈቃዱ እና በፈቃዳችን ተጠቅሞ ወደ ትዳር ያመጣን እግዚአብሔር፤ አሁን እርሱን በምናውቀው ጊዜ፤ በፈቃዱ እና በፈቃዳችን ተጠቅሞ ለምን ትዳራችንን እላዳነውም? ሁለታችንም ጸልየናለ! የዛ እጁ የሠራችው ቤት በእኔ እና በገነት ድካም፤ ወይም ደግሞ በሰይጣን ብርታት፤ ወይም ደግሞ በእኛ ድካም እና በሰይጣን ብርታት ቅንጅት፤ ሲፈርስ ለምን ዝም አለ?

ለሰዎች እና ለሰይጣን ሲሆን ፈቃድ የተሰጣቸው የእግዚአብሔርን ዕቅድ እና ዓላማ “ዐፈር ዲሜ” እስከሚያበሉት እስከዚህ ድረስ ነውን? ከሆነስ፤ ለምን? ስለ እግዚአብሔር ሉዓላዊነት እና ስለ ሰው ነጻነት ያነበብኩት እና ሰበጠው የኖርኩት ትንታኔ ሁሉ አሁን ምንም ሊረዳኝ አልቻለም። ለካ ምንም የማላውቀውን ነገር ኖሯል እንደዚያ ስለፈልፍ የኖርኩት?

ለምን? የሚለው ጥያቄ የተሠነዘረው ግን ወደ እግዚአብሔር ብቻ አልነበረም። ወደ እራሴ እና ወደ ገነትም ጭምር ነበር። ለምን ለገነት ጥሩ ባል ልሆናት አልቻልኩም? እንደዚህ ያለ እደጋ ሊመጣ እንደሚችል ለምን አስቀድሜ አልገመትኩም? ፍላጎቴን ለመረዳትና የማያጣቡንን ጉዳዮች ለመፍታት ለምን የበለጠ ጥረት አላደረግሁም? የመንፈሳዊ እማካሪዎችን ወይም የባለሞያ እማካሪዎችን እርዳታ እንድንሻ ለምን አላግባባኝነትን? ለምን ከጸምኩት እና ከጸለይኩት የበለጠ አልጸምኩም እና አልጸለይኩም? እርሷስ ብትሆን፤ ለምን ከታገሠችኝ በላይ አልታገሠችኝም? ለምን “ይህንን እና ይህንን ድካምህን አሻሽል፤ እስኪያ ግን ...” አላለችኝም? ለምን እስከዚህ ድረስ ፈጽማ ተስፋ ቆረጠችብኝ?

እንዴት አስቀድሞ ሳይናገር?

“በእውነት ጌታ እግዚአብሔር ምስጢሩን ለአገልጋዮቹ ለነቢያት ሳይገልጥ፤ ምንም ነገር አያደርግም” የሚለውን ቃል ዐውቃለሁ (እሞ. 3፡7)። እንደዚህ ማለት፤ እግዚአብሔር ሁል ጊዜ፤ ሁሉን ነገር፤ ለሁሉ ሰው አስቀድሞ ይናገራል ማለት እንዳይደለም እገነዘባለሁ። ሆኖም፤ ሕይወቴን የሚያናጋ፤ ይህንን የሚያህል ትልቅ አደጋ እየመጣብኝ እንደ ሆነ ደግሞ እግዚአብሔር አላምሮ ያውቃል። ለምን ታዲያ በቅድሚያ አለስጠነቀቅኝም? ቃሉ የሚለው “ምንም ነገር አያደርግም” ስለ ሆነ፤ ያልተናገረኝ ይህንን ነገር ያደረገው እርሱ ስላልሆነ ነው? ወይስ እርሱ አስጠንቅቆኝ፤ እኔ ግን ሳለስተውል ቀርቻለሁ?

በ1969 ዓ.ም. ዲላ እያለን ያጋጠመኝ ነገር አለ። አንድ ሰሞን በየጠዋቱ ቢሮ ስንገባ፤ ጆሮ ጭው የሚያደርግ ወሬ ሊወሬ አንሰማለን። “ማታ እኮ የሆኑ ሰዎች እገሌ ቤት ገብተው” ይባል እና ከዚያ ቀጥሎ መጋት ይወራል። በማግ ስቱ ደግሞ “እገሌን አጅ እና አግሩን አሰረው ወይም ጠብመንጃ ግንባሩ ላይ ደግነው፤ ሚስቱን ወይም የደረሰች ሴት ልጁን አፊቱ ደፈሯት” ይባላል። ወሬው አውነት ይሁን ወይም ሐሰት የት ተብሎ ይጣራል? ጊዜው የአብዮት ሰለ ሆነ፤ አንደዚህ ያለ ነገር አይደረግም ማለትለን እንዴት ይቻላል? ጌዴአች ደግሞ በኢትዮጵያ ምድር በጣም የተጨቆኑ ሕዝቦች ናቸው። አንዳንድ ባለ አርሰቶች ጭሰኞቻቸውን የሚያሰሩበት የራሳቸው አሰር ቤት ሁሉ ነበራቸው ይባላል። እነዚህ ገበሬዎች ያመፁ እንደ ሆነ፤ ዓመግቸው በተጨቆኑት ጭቆና መጠን ነው የሚሆነው። እና ወሬውን ላለማመንም ይቸግራል።

እንደዚህ ዐይነቱን ወሬ በሰማሁበት ሰሞን፤ ከሌሊታት በአንዱ ሌሊት አሳብ ገባኝ። ሚስቴ ቆንጆ ናት። የማንንም ቀልብ ትቀልባለች። እነዚህ ሰዎች ወደ አኔስ ቤት የመጡ እንደ ሆነ ምን አደርጋለሁ? ተጨነቅሁ። የአውነት ተጨነቅሁ። ቀስ ብዬ ከጎኗ ተነሣሁ እና ወደ ሳሎን ሄድኩ። እና ተንበርከኬ ጸለ ይኩ። ከልቤ ጸለይኩ። ጭንቀቴን ሁሉ ለእግዚአብሔር ነገርኩት። አየጸለይኩ እያለሁ፤ በውስጤ ድምፅ የሰማሁ መሰለኝ። ጸጥ አልኩና ማዳመጥ ጀመርኩ።

“ምንህ ናት?”

“ምንህ ናት? ... ሚስቴ ናታ!”

“ከየት አመጣሃት?”

“ከየት አመጣሃት? ... ከየት አመጣታለሁ? ... አንተ ነሃ የሰጠኸኝ?”

“ምን አድርገህላታል?”

“ምን አድርገህላታል? ... ሸረ አኔ ምንም አላደረግሁላትም”

“አሺ፤ ለአኔስ ምኔ ናት?”

“ለአንተ? ... ለአንተማ ልጅህ ናት”

“አኔስ ምን አድርጌላታለሁ?”

“አንተ? ... አህአ ... አንተማ ሞተህላታል”

“ዝምድናዋ ለማን ይበልጣል? ለአንተ ወይለ ለአኔ?”

“ዝምድናዋ? ... ዝምድናዋ ለአንተ ነው የሚበልጠው”

“እና፤ አሁን አንተ ምን ልታደርግላት ትችላለህ?”

“አኔ? ... አኔማ ምን ላደርግላት እችላለሁ? ... የሚያሰጩንቀኝስ ይኸው አይደል? ... ምንም ላደርግላት አለመቻሌ?”

“አኔሳ?”

“አንተ? ... ወይ ጉድ ... አንተማ ሁሉን ልታደርግላት ትችላለህ”

“በል አንግዲያው፤ መልሰ እና ለአኔ ሰጠኝ”

ጥያቄውን የምሰማው በውስጤ ነው። መልሱን አሰጥ የነበረው ግን በአፌ ነው። አያንዳንዱን ጥያቄ እመልሰ የነበረውም ረጋ ብዬ ካሰብኩበት በኋላ ነበር። ጥያቄ እና መልሱ መጨረሻ ላይ ሰደርስ አለቀሰኩ። በእግዚአብሔር ባለመታመኔ በአራሴም እጅግ አዘንኩ። አፌን አውጥቼም ለእግዚአብሔር ተናገርኩ -

“ይህች ሚስቴ ለአኔ የአንተ ከቡር ስጦታ ነች። እኔ እንደዚህ ዐይነቱን ከቡር ስጦታ የምደብቅበት ቦታ፤ የምጠብቅበትም ጉልበት የለኝም። ስለዚህ ይኸው አሁን መልሼ ለአንተ አደራ እሰጣታለሁ እና ተረክበኝ”

እልኩ። ከልቤ ነበር ይህንን ያልኩት። ሆኖም፤ ከልቤ የሰጠሁትን ይህንን አደራ ከእጆቼ መልሼ የወሰድኩበት ጊዜ ጥቂት የሚባል አይደለም። ከቶውንም አኔም እንደ ለጠሁት፤ አርሱም እንደ ተቀበለኝ ያልመሰለኝ ጊዜ ሁሉ ነበረ።

በታሕሣሥ ወር 1970 ዓ.ም. ከዲላ ወደ አዲስ አበባ በተዛወርን ጊዜ፤ የይርጋ ዓለምን ቤተ ክርስቲያን ለመሰናበት ሄድን። ዕለቱ ዕለቱ ነው - በዲላ የመጨረሻው ዕለቶችን። አብረናቸው አመለከን። ፕሮግራሙን የሚመራው የባሌ ጎባው ወንጌላዊ በለጠ ሀብተ ጊዮርጊስ ነው። ገነት እና አኔ ከመድረኩ ጎን፤ ጎን ለጎን ተቀምጠናል።

ፕሮግራሙ በጸሎት ተጀምሮ፤ በአንድ መዝሙር ጌታን እምልክን ጨርሰን እንደ ሆነ እርግጠኛ አይደለሁም፤ የሆነ ነገር ወደቀብኝ። ቀስ ብዬ ጀምራ እጅግ ጮክ ብዬ እሰክ ማልቀስ ደረሰኩ። እየተንዘራዘፍኩ፤ ለረኝም ጊዜ እለ

ቀስኩ፡፡ ወንጌላዊ በሰጠ አምልኮውን ማስቆም ነበረበት፡፡ ጉባዔውንም በሙሉ ከመዝሙር ወደ ጸሎት መመለስ ነበረበት፡፡ በእኔ ዘንድ ብርቱ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ መቃተት ነበረ፡፡ ከፊታችን - ማለትም ከእነርሱም ከእኛም ፊት - የሆነ የማይመች ነገር ያለ መሰለኝ፡፡ በኋላ ላይ በአገር አቀፍ ደረጃ ስለ ታወቀው "የይርጋዓሰሙ ስደት" አጀማመር መጋቢ ተስፋዬ ጋቢሶ አንዲህ ሲል ጽፏል -

በ1970 ዓ/ም ኢጋማሽ ላይም በምዕመናን ላይ ቀላል የማይባል ስደት ደርሶአል ... ሚያዝያ 21 ቀን 1971 ዓ/ም ሁለቱ አገልጋዮች ገብተዋል - ፓስተር ተሾመና ፓስተር ኃይሉ፡፡ እሁን ሁለት አገልጋዮች ቀርተናል - እስቻለውና ተስፋዬ፡፡ ቀጥሎስ? ... ሰኔ 16 ቀን 1971 ዓ/ም ቅዳሜ ... ጥቂት የከተማው ወጣቶች ትንፋሻቸው ቁርጥ ቁርጥ እያለ በሩጫ ወደነበርንበት ቦታ መጡ፡፡ አንዳንዶቹ ቆመጥ ይዘዋል ...

ከ1972 ዓ.ም. መጨረሻ ገደማ ጀምሮ ፓስተር መርዕድ ስማ፡፡ ወንጌላዊ ደሣለኝ ደምቤ፡፡ ወንጌላዊ (በኋላ መጋቢ) ከንፈ ሚካኤል ደበል፡፡ እኅት ዓለም ብስራት፡፡ አኅት ምሕረት በርሄ እና እኔ ሆነን በአንድነት የምናገለግልበት አንድ ጉብረት ነበረን፡፡ አገልግሎቱ በተጀመረ ጊዜ ይካሄድ የነበረው በእኅት አልጋነሽ አስፍሐ ቤት ነበር፡፡ በኋላ የሰው ቁጥር በጣም ስለ በዛ ወደ ኖርዌጅያን ሉተራን ሚሰዮን ግቢ ተዛወረ፡፡ አሁን ካዘንቺስ መካነ ኢየሱስ የሚባለው ማኅበረ ምዕ መናን ቀድሞ ይሰበሰብበት በነበረው አዳራሽ ውስጥ መስብሰብ ጀመርን፡፡

ይህንን ያመቻቹልን ከይርጋዓላም ጀምሮ ይተዋወቁ እና ይቀራረቡ የነበሩት ፊኒሽዋ ሚስ ሪትቫ አኮላ እና የእኔዬቱ ገነት ነበሩ፡፡ የዚያ ጉብረት ስብሰባ ከታህ ሣሥ ወር 1973 ዓ.ም. ጀምሮ ወደ ልደታ እና ወደ ዑራኤል (አሁን ካዘንቺስ) መካነ ኢየሱስ ተዛወረ፡፡ በዑራኤል የትምህርት ጊዜ፡፡ በልደታ ደግሞ ለመንፈስ ቅዱስ ሙላት የጸሎት ጊዜ እናደርጋለን፡፡ በሳምንት ሁለት ቀናት፡፡ አስተባባሪ ምቹ ስለ አገልግሎቱ ለመጸሰይ በየሳምንቱ እኅት ብርቱካን ቤት አንገናኛለን፡፡ አንድ ምሽት በነበረን የጸሎት ጊዜ፡፡ ወደ አስመራ መዛወሪያ ነገርኳቸው እና እንደጸልዩልኝ ጠየቅኳቸው፡፡ ሲጸለይልኝ ያየችውን ራሳይ ምሕረት በሌላ ቀን ነገረችኝ፡፡

"ብቻህን ነህ ... በአንድ በተዘረጋ የእጅ መዳፍ ላይ ዝም ብስህ ትራመዳ ለህ ... መዳፋ ምድረ በዳ ከሚመስል አንድ ቦታ ላይ እስቀመጠህ ...

እሁንም ዝም ብላህ ትሄዳለህ ... በድንገት ያላየኸው ትልቅ ጎርፍ ይመጣ ብሃል ... እንዳየኸው ግን ትዘል እና ከጎርፉ ወዲያ ማዶ ከአንድ ጉብታ ስፍራ ላይ ካለ ዛፍ ሥር ትቆማለህ ... ጎርፉም ብዙ ሳይቆይ ያልፋል"

የየካቲት 14 ቀን ማስታወሻዬ ደግሞ እንዲህ ትላለች -

"ዛሬ በአኅት እንዳልሸ ቤት ነው የዋልነው - ከጠዋቱ 5:00 ሰዓት ጀምሮ እስከ ምሽቱ 2:00 ሰዓት ገደማ ድረስ፡፡ 18 ያህል ሰዎች ነበርን፡፡ ለመስብሰባችን ምክንያት የሆነው የእኔ ወደ እስመራ መቀየር ነው፡፡ በዚያ የእግዚአብሔርን ቃል ተካፈልን፡፡ ምሣችንን በላን፡፡ እንደ ተለመደው ጸለይን - ለገነት እና ለእኔም ተጸለየልን፡፡

ወደ እስመራ መቀየሪያ ከታወቀ ጀምሮ እንደዚህ ዐይነት ነገር በተደጋጋሚ ተደርጓል፡፡ በመጀመሪያ በእቶ ብርሃኔ እና በእኅት ፍቅርተ ቤት፡፡ ከዚያ በአኅት ምሕረት ቤት፡፡ እሱን ያዘጋጁት አብረውኝ ያገለግሉ የነበሩ ወን ድሞች እና እኅቶች ናቸው፡፡ ገነት እና እኔ ተንበርክከን እጅ ተጭናልን ተጸልየልናል፡፡ ከዚያ በዑራኤል መካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን፡፡ ያንን ያዘጋጁት ደግሞ በዚያ ይገለገሉ ከነበሩት ሰዎች መካከል የተውጣጡ በቁጥር ሠላሳ ገደማ የሚሆኑ ሰዎች ናቸው፡፡ ስጦታም ተበርክቶልናል፡፡

እናቴን ልሰናበት ያላይታ ሄጄ በነበረበት፡፡ የሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን ጉባዔ በሙሉ ቆሞ ጸልዮልኛል፡፡ እነ ተስፋዬን (ተስፋዬ ጋቢሶ) ለመሰናበት ወደ ይርጋዓላም ወገኔ ቤት በሄድኩበትም ጥቅስ ተሰ ጥቶኛል - ዘፍጥረት 28፡15፡፡ እንደሚጸልዩልኝም ዐውቃለሁ፡፡

ነገሩ እጅግ ከመብዛቱ የተነሣ ግራ ገብቶኛል፡፡ ለምንድን ነው ይህ ሁሉ የሚሆነው? ሰዎች በሥጋቸው ስለሚወዱኝ ነው? ይህንን ያህል ሊደረግ ስት የሚገባ አገልግሎት ኖሮኝ ነው? አይመስለኝም፡፡ ሰዎች በሥጋቸው ተገፋፍተው፡፡ በይሉኝታም እንኳን ተገድደው እንደዚህ ሊያደርጉ እንደ ሚችሉ ብገምትም፡፡ ምናልባት የእግዚአብሔርም እጅ በነገሩ ሊኖርበት ይችላል ብዬ ደግሞ አስባለሁ፡፡ ታዲያ ለምን ይህ ሁሉ እንዲሆን እግዚ አብሔር አደረገ? ምን ሊናገረኝ ይፈልጋል? ምን እንዳስተውል ይፈልጋል? ይህ ሁሉ "አይዞህ"፡፡ ይህ ሁሉ "አትፍራ"፡፡ ይህ ሁሉ "እኔ ከአንተ ጋር ነኝ" ለምን? ከፊቴ ምን አለ?

ከአንዳልሽ ቤት ሰንወጣ ወንጌላዊ ደሣለኝ አብሮን ወጣ እና ሊነግረን የሚፈልገው ጉዳይ እንዳለው አጫወተን። "ታዲያ ለምን እኛ አንሸኝህም እና አታወራንም?" አልኩት። "እሺ" አለኝ እና መኪናችን ውስጥ ገባ። ወደ አብዮት (አሁን መለቀል) አደባባይ እየነዳሁ አያለ -

"... ይህ ሁሉ እየሆነ ያለው ለምን እንደ ሆነ አላውቅም ... ሁል ጊዜ መልካም የሚመስለውን ጎን ብቻ ግን አትዩ ... ምናልባት ችግር ያጋጥማችሁ ይሆናል ... ምናልባት ብቸኛነት ... በአገልግሎት ነቀፋ ... የልብ ሰብራት ... ወዘተርፈ ... በዚያን ጊዜ ይህንን አሰቡ ... ከፍታትን ብቻ ሳይሆን ዝቅታንም ጠብቁ ..."

አለን። "ትንቢት ነው" አላለንም እንጂ፤ የተናገረው ትንቢት ነበረ።

የሚጠረጥሩ ጥርጣሬዎች

አንድ አተር፤ ባቋላ እና ሽንብራ የመሳሰሉትን አህሎች በአሸትነታቸው ለንበላቸው፤ ከላያቸው ያለውን ገለፈት በጥርላችን እናነሣለን። አሱ ድርጊታችን "መጠርጠር" ይባላል። የሚጠረጥሩ ያልኩት አሱን ነው። "ጥርጣሬዎች" ያልኩት ግን አንድ ነገር የሆነበትን ትክክለኛ ምክንያት ባለማወቅ፤ "ሰለዚህ ይሆን?"፤ "ሰለዚያ ይሆን?" አያልን የምንቸገረውን ነው። ገነት ስትለየኝ እኔ አንደዚያ ሆኛለሁ። ልትጽፍልኝ አሰባ የነበረውን ደብዳቤ - በእኔው "ልትይኝ የፈለግሽውን ዐውቄዋለሁ፤ መጻፍ አያስፈልግሽም" ባይነት ሳትጽፍልኝ ቀርታለች። እኔም ምንም እንኳን የማይመቻትን ድካሞቼን ባውቃቸውም፤ ከእኔ ለመለየት የመጨረሻ ውሳኔ ላይ ያደረሳትን ምክንያት ከአፏ ሳልሰማ ቀርቻለሁ። እና የተለያዩ ምክንያቶችን ጠርጥራለሁ። ጥርጣሬዎቼም መልሰው እኔኑ ጠርጥረውኛል። ከአፏ ለምቼ ቢሆንም ኖሮ በእነዚህ ጥርጣሬዎቼ መጠርጠሬ አይቀርልኝም ነበር ይሆናል።

ገነት አስተዋይ፤ አርቆ አሳቢ እና ጠንካራም ሠራተኛ ነች። ብርቱ የሆነ፤ አራሷን እና ኑሮዋን የማሻሻል ፍላጎት አላት። እኔም አንድ አርሷ ብሆን አልጠላም ነበር። ግን አይደለሁም። ግድ አያስገደደኝ ካልሆነ በስተቀር፤ ከውስጤ በሆነ ተነሣሽነት ተነሥቼ የማደርገው ብዙ ነገር የለኝም። አዲስ አበባ አንደ መጣን፤ ቤት ለመግዛት ፈለግን እና አሮጌው አውሮፕላን ማረፊያ አንድ ቤት አገኘን። ቀብድ ከፈልን። ቤቱን ሊሸጥልን የነበረው ሰው ግን አታለለን።

ገንዘባችንን ወሰደ ጠፋ። ገነት አንከለሰው አለችኝ፤ እኔ ደግሞ ነገሩን ችላ አልኩት። ገነት ከሰውዬው ባላነሰ፤ በእኔ እንደ ተበሳጫችብኝ ትዝ ይለኛል። ከዚያ በኋላም፤ ቤት ስለ መግዛት ወይም ቤት ስለ መሥራት ብዙ ጊዜ እንሥታብኛለች። እኔ ግን አልተንቀሳቀሰኩላትም። አንደዚህ ዐይነቱ ድካሜ ይሆን በእኔ ተስፋ ያስቆረጣት?

ማኅበራዊ ግንኙነት ሌላው የገነት ጠንካራ ጎን ነው። ለዎችን በቀላሉ ታውቃቸዋለች። ከምታውቃቸውም ለዎች ሁሉ ጋር በቀላሉ ትቀራረባለች። አማኝ ወይም ዓለማዊ ብላ ልዩነት አታደርግም። ትጠይቃቸዋለች፤ እነርሱም ይጠይቋቸዋል። እኔ ደግሞ ሻጉራ ብጤ ነኝ። ብቻዬን መሆን አወዳለሁ። ከለዎች ይልቅ ከመጻሕፍት ጋር የበለጠ ጊዜ ባሳልፍ እመርጣለሁ። የታመመ መጠየቅ፤ የወለደ መመረቅ እና የመሳሰለው ነገር ብዙ አይሆንልኝም። በሠርግ እና በለቅሶም ቦታ የምገኘው በመከራ ነው።

አንድ ጊዜ፤ አንዲት ጓደኛዋ ልትጠይቃት አቤታችን መጣች። ሲጨዋውቱ ቆይተው፤ ወደ ቤቷ ለመሄድ ስትነሣ፤ ገነት "በመኪና ሸኛት" አለችኝ። እኔ ሆኔ ደግሞ "አልችልም" አልኳት። እና ልጅቱ በአግራ ይሁን ወይም በታከሲ ሄደች። ከብዙ ዓመታት በኋላ፤ "ያን ዕለት ነበር ልፈታህ የወለንኩት" ብላኛለች - ገነት። ያንን ውሳኔዋን ነው አሁን በሥራ ላይ ያዋለችው? ወይስ የአሁኑ ስለ ሌላ ድካሜ የሆነ፤ ሌላ ውሳኔ ነው?

ሌላ ወንድ አፍቅራ ይሆን? አሰመራ እና ምዕራብ ጀርመን በነበርኩ ጊዜ፤ ከሞላ ጎደልም ቢሆን፤ ለሦስት ዓመታት ያህል ተራርቀን ቆይተናል። ወደ አሜሪካ ከመጣችም በኋላ መራራቄ ቀጥሏል። በእነዚህ ከፍተኞች ውስጥ ሌላ ወንድ ወደ ሕይወቷ አስገብታ ይሆን? አንደዚህ ያለው ጥርጣሬ፤ ሚስቱን የሚያፈቅር ማንም ወንድ የሚፈተንበት ጥርጣሬ ነው። አንድ ገነት ያለች ቆንጆ፤ ብዙ ሰው የምታውቅ እና ከብዙም ሰው ጋር በቀላሉ የምትግባባ ሌት ደግሞ፤ ለአንደዚህ ዓይነቱ ጥርጣሬ በጣም የተጋለጠች ናት። ወደ አሜሪካ ገና አንድ ሄደች፤ እኔም ሦስት ጊዜ በየዓመቱ ተመላልሼ፤ ለአንዳንድ ወር ያህል አብሬአት ቆይቻለሁ። እውነቱን ለመናገር፤ አንድጠረጥራት የሚያደርገኝ ምንም ምልክት አላየሁም። አንደዚያ ያለ ነገር ቢኖር ኖሮ፤ እኔን ፈትታ የወደደችውን ሰው እንዳታገባሰ ምን ይከለክላታል?

ክርስትናዋ እንደሚከለክላት ዐውቃለሁ። ብቸኛነት ይህንን ያህል ከብደት እንደ ሆነ ማለቱ ነው። ያለዚያ ደግሞ እኔን “አሜሪካ እንድትመጣ እና አብረን እንድንኖር እፈልጋለሁ” የማለት አማራጭ አላት። እንደ ጊዜ፡ “ወደ አሜሪካ ለመምጣት ትፈልጋለህ ወይ? የሥነ መለኮት ኮሌጅ እና ስኮላርሺፕ ላፈላልግ ልህ ወይ?” ብላ ጠይቃኝ ነበር። “ጠቅልለህ ወደ አሜሪካ እንድትመጣ እፈልጋለሁ” ማለቷ ነበር ይሆን እንዴ? በሕይወቴ ከገነት ጋር አብሮ ከመኖር የበለጠ የምፈልገው ሌላ ነገር የለኝም። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከመሳትም የበለጠ የምፈራው ሌላ ነገር የለኝም። በዚህ ረገድ፡ እግዚአብሔር “እንዲህ አለኝ” የምለው የጠራ ምሪት ባይኖረኝም፡ ልቤ ካለበት በፍጹም አልተንቀሣቀሰም። ወደዚያ በሄድኩባቸውም ጊዜያት ቢሆን፡ የቆይታዬ ጊዜ እጅግ ይረዝም ብኛል። እዚህ ያለውም ነገር ሁሉ እጅግ ይፍቀፍልኛል። ከዚህም ሁሉ በላይ፡ ሦስቱም ልጆቻችን ያሉት ከእኔ ጋር ነው። ለማን አተዋቸዋለሁ? “እግዚአብሔር ይስጥልኝ፤ አልመጣም” አልኳት።

ከእኔ ለመለየት የወሰነችውን ውሳኔ መቀበል አልነበረብኝም ይሆን? አሳቧን ለማለለው መሞከር ነበረብኝ ይሆን? ስናይት (ታላቅ እጎቷ) ከአሜሪካ ደውላ ልኝ፡ እንደዚያ እንዳደርግ መከራኝ ነበር። ያደረገችውን ነገር የነገረቻት ገነት አራሷ ናት። ከዚያ በፊት ሁለት ጊዜ ያህል እንደዚያ አድርጌአለሁ። እንዲሁም በዚህችው በሰናይት ምክር። ተሳክቶልኝም ነበር። ትንሽ ላግደረፍራት ይገባኝ ነበር ይሆን? ምን አለበት? ትዳሬ ከመፍረስ የሚድን ከሆነ፡ ከዚያ የሚበልጥሰ ነገር ባደርግ ምን አለበት?

ትዳሩ ከፈረሰ ከዘጠኝ ዓመታት በኋላ፡ ለእንልግሎት ወደ አሜሪካ መሄድ ነበረብኝ። ደወልኩለት እና “በአሜሪካ መንግሥት ዘንድ ያለው የእንቺ የግል ታሪክ የሚለው ምንድነው? - ያገባች? የፈታች? ወይስ የተለያየች?” ስል ጠየቅ ኋላ። “የፈታች” ነው የሚለው አለችኝ። ከዚያ ማለፍ አልቻልኩም፤ ዝም አልኩ። ይህንን ጥያቄ የጠየቅሁበት ሌላም ምክንያት ነበረኝ። በዚያው ሰዓት ፓስፖርቴን ማሳደስ ነበረብኝ። ፎርሙን በምሞላበት ጊዜ፡ ስለ ቤተ ሰቤ ሁኔታ የምጠየቀውን ጥያቄ ምን ብዬ መመስሰ እንዳለብኝ አርግጠኛ መሆን ፈልጌአለሁ።

ፎርሙ የሚጠይቀኝን ጥያቄ “የፈታ” ብዬ መለስኩ። እውነቱ እሱ ነው። ለማን ነው የምቀሸው? የኢምግራሽኗ ሠራተኛ “ፓስተር” የሚለውን ማዕረጌን

እና “የፈታ” የሚለውን የቤተ ሰቤን ሁኔታ ከፎርሙ ላይ አየች እና፡ “የት ቤተ ክርስቲያን ነዎት?” አለችኝ። “ሙሉ ወንጌል” አልኳት። “እናንተም?” አለች። ጥያቄውን እንደ ዘበት ነው የወረወረችው - ከእኔ ይልቅ፡ ሰገዛ እራሷ የተናገረችው ነው የሚመስለው። ለእኔስ ቢሆን ኖሮ፡ ምን ልመልስላት አችላለሁ? ምን እፍ አለኝ?

ገነት “ጣዖት” ሆናብኝላ ይሆን? ይስሐቅ ለአብርሃም እንደ ሆነው ማለት ነው። እግዚአብሔር በመካከላቸው ጣልቃ መግባት ነበረበት። የሚወደውን፡ እንዲሁም ልጁን፡ ይስሐቅን እንዲሠዋለት አብርሃምን ጠየቀው (ዘፍ. 22፡2)። ብንያምም ለራሔል እንደ ሆነው ማለት ነው። የሴፍን ሰትወልድ “ስሙንም፡ እግዚአብሔር ሌላ ወንድ ልጅ ጨምሮ ይሰጠኝ ስትል፡ የሴፍ አለችው” ይላል (ዘፍ. 30፡24)። የሴፍ ማለት “ጨምሮ ይሰጠኝ” ማለት ነው። ስሙ የወጣው ስለ የሴፍ ሳይሆን፡ ስለ ብንያም ነበር።

የሴፍን ከወለደች በኋላ ራሔል ልጅ ሳትወልድ ለ15 ዓመታት ያህል ቆይታ ላት። ለምን ለዚህን ያህል ጊዜ እዘገየባት? መሻቷ እስኪጠራ ድረስ ይሆን? በምትወልደውም ጊዜ ስም የምታወጣለትን ያህል ዕድሜ ብቻ ለምን ስጣት? ሌላ ወንድ ልጅ የምትሻበት ምክንያት የጠራ ስላልነበረ ይሆን? “የሕመሜ ልጅ” (ዘፍ. 35፡18) አለችው እና ለዘለቄታው ተለየችው። ገነትም እንድትለየኝ የሆነው ለዚህ ይሆን? ጌታን አስቀንቼው (1ቆሮ. 10፡22) ይሆን? ማለቱ ነው። ማን ያውቃል? እነዚህ ከብዙ ፍለጋ በኋላ የሚገኙ ነገሮች ጣዖት የመሆን ጣጣ አስከትለው ነው የሚመጡት - ከላይ በራሔል እና በአብርሃም እንዳየነው። እና አፈራለሁ።

የማይፈጸሙ ተለፋዎች

እኔ በእምነቴ ጴጥሎስቴልያ ክርስቲያን ነኝ። ይህ ጴጥሎስቴልያኒቲም፡ በእንልግሎቱ ብቻ ሳይሆን፡ በግል ሕይወቴም ጭምር ከእኔው ጋር አብሮ በብርቱ ተፈትኗል። ለፈተና ከዳረጉኝ ነገሮችም እንዱ ትዳሬ ነው። ይህንን ከፍል ሰጽፍ፡ ማስታወሻዎቼን እውጥቼ ስለ ትዳሬ ትንቢት የተናገራልኝን ቅዱሳን ቆጠርኳቸው። በዐሥራ ስድስት ዓመታት ውስጥ ዐሥራ ዘጠኝ ሰዎች ናቸው። በመካከላቸውም፡ ትንቢት በመናገር ሰጠታቸው በእማኞች ዘንድ ብቻ ሳይሆን፡ በዓለማውያንም ሁሉ ዘንድ የሚታወቁ ሦስት ሰዎች፡ ሁለት ሁለት

ጊዜ የተናገሩልኝ ደግሞ እምስት ሰዎች አሉባቸው። ይህም የመልእክቱን ቁጥር ሃያ አራት ያደርሰዋል። የመልእክቶቹ ሁሉ ይዘት እንድ - እግዚአብሔር ትዳር ሆነ ይፈውሳል፤ እግዚአብሔር ትዳርህን ይባርካል - የሚል ዐይነት ነው። ትዳራ ግን ፈርሷል። ምን ማለት ነው?

ጴንጤቆስጦላዊ ክርስቲያን ልሁን እንጂ፣ “እግዚአብሔር ብሏል” እየተባለ፣ የሚባለውን ሁሉ ዝም ብዬ የምቀበልም ለው አይደለሁም። የተጻፈውንም እንኳን ለማመን እና ለመታዘዝ በብዙ የምቸገር ደካማ ሰው ነኝ። በተደጋጋሚ ወደ እኔ ለመጣው የእገልግሎት ጥሪ ምላሽ ለመስጠት የቱን ያህል ጊዜ እንደ ወለደብኝ፣ በምዕራፍ አንድ ገልጫለሁ።

ሐሙስ መጋቢት 25 ቀን 1978 ዓ.ም. ገነት የማሕፀን ዕጢ ለማሰወጣት በቅዱስ ጳውሎስ ሆስፒታል አጥፊነትን አደረገች። በዚያን ዕለት ጠዋት እኔ ወደ ሆስፒታል አልፄድኩም። አራሴን ፈርቼው እንጂ፣ እንደዚያ ባለው ጊዜ አጠገቧ መሆን ይገባኝ እንደ ነበረ አጥቼው አይደለም። አጥፊነትን የሚያደርገው ዶክተር መኮንን ሲሆን፣ የቅርብ ወዳጆቻችን ዶክተር ሩትም አብራው ነበረች። ረፋዱ ላይ ዶክተር ሩት ደወለችልኝ እና “ዶክተር መኮንን ማሕፀኗ ተበላሽቷል፣ በሙሉ መውጣት አለበት” ይላል። ምን ይሻላል?” አለችኝ። “እንደ ባለ ሞያ፣ እርሱ መደረግ አለበት የሚለውን ሁሉ ያድርግ” አልኳት።

የሆነውን ነገር ለጊዜው ለገነት ላንጎግራት ዶክተር ሩት እና እኔ ተማክርን። ሆኖም ምክራችን የዘለቀው ለጥቂት ቀናት ብቻ ነበር። በወጣላት የማሕፀን ዕጢ ላይ ምርመራ (SIOPSY) ተደርጎ ከካንሰር ነጻ መሆኗ ሲታወቅ ሁለቱንም በአንድነት እንድትለማቸው ሆኗል። እንደኛው ያለ ጥርጥር ቢያሳዝናትም፣ ሁለተኛው ግን ያለ ጥርጥር ደስ አሰኝቷታል። እርሷም ብቻ ሳይሆን እኛንም ሁላችንን ነበር ደስ ያሰኘን። ሰው በመጀመሪያ በሕይወት ሲኖር አይደል ሰለ ሌላ ሌላው ሁሉ የሚያሰበው?

በዚያው ሰዓት በአንድ፣ እኔ እዘውትሬ በማገለግልበት የእኅቶች ስብሰባ ላይ፣ የሆነውን ነገር ነገርኳቸው እና “እግዚአብሔርን እመስግናልኝ” አልኳቸው። ከእነዚያ እኅቶች መካከል አንድ ሁለቱ፣ “እግዚአብሔር ሌላ አዲስ ማሕፀን እንደሚገጥምላት እናምናለን” አሉ። እና ጉዳዩን የምሸቱ የጸሎት ርእሳችን አደ

ረጉት። እኔም ያለ ፍላጎቴ እብሬአቸው ጸለይኩ። እንደዚህ ካለው የዋሕነት፣ እንደዚህም ካለው መልካም ምኞት የተነሣ፣ የሚሠሩ ስሕተቶች አሉ።

እንደ “ሎጎስ” የእግዚአብሔር ቃል፣ እግዚአብሔር ለገነት አዲስ ማሕፀን ሊገጥምላት እንደሚችል እምናለሁ። ሆኖም፣ እንደ “ሬማው” የእግዚአብሔር ቃል፣ እንደዚያ እንደሚያደርግ አልነገረንም። ሎጎስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ቃሉ ሁሉ ነው። ሬማው ግን ለገነት እና ለእኔ የሆነው “የጊዜው ቃል” ነው (ምሳ. 25፡11)። እርግጥ እነዚህኞቹ እኅቶች “የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንደዚህ ይላል” አላሉም።

የሰማኳቸው ትንቢቶች ሁሉ እንደዚህ ያሉ ነበሩ ማለቴ ግን አይደለም። ከእግዚአብሔር ናቸው ብዬ በሙሉ ልቤ የተቀበልኳቸው ደግሞ ነበሩባቸው። ለምሳሌ፣ በኅዳር ወር 1985 ዓ.ም. ገነት ዘንድ ነበርኩ። ወደ ገነት የፄድኩት ለሥልጠና አንድ ወር ያህል ከቆየሁበት ከሲንጋፖር ነው። ሲንጋፖር ሆኜ ብዙ ሳስብ እና ብዙም ስጸልይ ነበርኩ።

ገነት ከኢትዮጵያ ከፄዶች ሦስት ዓመት ሊሞላት ነው ... እኔ ግን ኢትዮጵያ ነው ያለሁት ... ላያት ወደ አሜሪካ ስመላለስ አሁን ሦስተኛዬ መሆኑ ነው ... እስከ መቼ እንደዚህ እንቀጥላለን? ... ይኸ ምን የሚሉት ዐይነት ትዳር ነው? ... በዚህ መራራቅ መካከል፣ ከሁለታችን አንዳችን አንድ ነገር ብንሆን፣ ቅዱሱን ስምህን ልናስነቅፍ አይደለም ወይ? እግዚአብሔር ሆይ፣ በድለንህም እንኳን ቢሆን፣ አባክህን ይቅር በለን ... እባክህን በቃችሁም በለን

ገነት ካለችበት ስደርሰ፣ በአሜሪካ ያሉ መጋቢያን በዓመታዊ ኮንፈረንሳቸው ላይ ነበሩ። ዕኩድ ኅዳር 06 ቀን (November 15/92) እነ ገነት ቤተ ክርስቲያን እገለገሉ። በጣም ጥሩ የጸሎት ጊዜ ነበረን። ሦስት መጋቢያን በጉባዔው ፊት ቆመው፣ የጸሎት ጥያቄ ያላቸው ሁሉ ወደ ፊት እየወጡ እጅ እየተጫነ ይጸለይላቸው ነበር። እኔ እና ገነት አልወጣንም። በተለያዩ ቦታ ተቀምጠን የየራሳችንን ጸሎት እየጸለይን ነበርን። እኔ ያንኑ የሲንጋፖርን ጸሎቴን ነው የምጸልየው - እንዳቀረቀርኩ፣ ድምጹንም ሳላሰማ። ምርር ያለ ለቅሶም እያለቀስኩ ነበር የምጸልየው። አንድ ለው ትከሻኔን መታ መታ አደረገ። ቀስ ብዬ ቀና አልኩ። ከሦስቱ ፓስተሮች አንዱ ነበረ። ተነሥቼ

አንድቆም በምልከት ተናገረች፡ ተነሣሁ እና ቆምኩ፡፡ እኔ ብቻ እንደምለማው አድርጎ -

አሁን በልብህ ያለብከውን፡ ለማንም ያልተናገርከውን፡ ስምጃሃለሁ ...
እኔ ቤትህን እንደ ገና አሠራዋለሁ ይልሃል

አለኝ እና ወደ መጣበት ተመለስ፡፡ ገነት ከጋበዘቻቸው ሌሎች ሦስት ሰዎች ጋር ምሳቸንን ሆቴል በልተን ወደ ቤታችን ስንመለስ፡ የተነገረችን መልእክት ነገርኳት፡፡ “እንደዚህ አለህ?” አለችኝ፡፡ “አዎ፡ እንደዚህ አለኝ፡፡ ዛሬ በጣም ደስ ብሎኛል” አልኳት፡፡ ምንም አልመለስኛልኝም፡፡

በግንቦት ወር 1987 ዓ.ም. ደግሞ ሶል፡ ደቡብ ኮሪያ፡ ነበርኩ - “GLOBAL CONSULTATION ON WORLD EVANGELIZATION (GCOWE)” የተባለ ስብሰባ ልካል፡፡ 200 ከሚሆኑ አገሮች የመጡ 4,000 የሚሆኑ ጉባዔተኞች ነበሩ፡፡ በጉባዔው ውስጥ 8 ኢትዮጵያውያን አለን - ከአገር ቤት 6፡ ከኪንያ 1፡ ከአሜሪካ ደግሞ 1፡፡ ጉባዔው የ24 ሰዓት የጸሎት እና የምልጃ ሽፋን ነበረው፡፡ ከዓለም ዙሪያ በጸሎት እና በምልጃ ጸጋቸው የሚታወቁ ወንድሞች እና አጎቶች፡ የተለየ ቦታ ተዘጋጅቶላቸው፡ በፈረቃ ይጸልያሉ፡፡ እነዚህ ሰዎች ስለ ትዳሬ አንዲጸልዩልኝ ልለምናቸው በጣም ፈለግሁ፡፡ አንድ ቀን ጉባዔተኛው ለምሳሌ ሲወጣ፡ እኔ ሹልክ ብዬ ወደሚጸልዩበት ከፍል ሄድኩ፡፡ በሩ ላይ ደርሼ ግን ሳልገባ ተመለስኩ፡፡ እነዚህ የጸሎት ሰዎች በሚጸልዩባቸው ትልልቅ አጀንዳዎች መካከል የግል አጀንዳዬን ማስገባት ኃጢአት መስሎ ተሰማኝ፡፡

ፍላጎቴ ግን ጨመረ አንጂ አልቀነሰም፡፡ ስለዚህ አራሴን አበረታትቼ፡ በሦስተኛው ቀን በዚያው ሰዓት ሄድኩ፡፡ ቀስ ብዬ በሩን ነካ ሳደርገው ለካ አልተዘጋም ነበር ተከፈተልኝ፡፡ ገባሁ፡፡ ከስድስት ወይም ከሰባት የማይበልጡ ወንዶች እና ሴቶች በጸጥታ ይጸልያሉ፡፡ የተንበረከኩ አሉ፡፡ በደረታቸው የተዘረጉ አሉ፡፡ እግሮቻቸውን አጣጥፈው ምንጣፉ ላይ የተቀመጡም አሉባቸው፡፡ አንድ ዐሥራ አምስት የሚሆኑ ባዶ ወንበሮች በዙሪያ ከብ ተዘጋጅተው ተቀምጠዋል፡፡ እኔም ድምፄን አጥፍቼ አንድ ጥግ ላይ ተንበረከኩ እና መጸለይ ጀመርኩ፡፡ አንድ ዕሩብ ሰዓት ያህል እንደ ቆየን፡ ከመካከላቸው እንዲት አጎት ሁላችንም ተነሥተን እንድንቀመጥ አዘዘችን፡፡ የፕሮግራሙ መሪ መሆኗ ነው፡፡ ሁላችንም በዙሪያ ከብ ተዘጋጅተው በነበሩት ወንበሮች ላይ ተቀመጥን፡፡

መሪዋ፡ “በጸሎታችን ጊዜ የአግዚአብሔር መንፈስ ያለን ወይም ወደ ልባችን ያመጣው ነገር ካለ፡ አሱን እንሰማ እና በጋራ እንጸልይበታለን” አለች፡፡ ቀስ በቀስ፡ አንድ በአንድ አያሱ፡ ከአርሷ በስተቀር ሁሉም ተናገሩ፡፡ በተለያዩ አገላለጽም ቢሆን፡ ሁሉም ያሉት አንድ ነገር ነበር፡፡ “የጊዜው የጠላት የውጊያ ስልት፡ የቅዱሳንን ትዳር ማወክ እና ማፍረስ ነው፡፡ በዚህ ዙሪያ አጥብቀን መጸለይ ያለብን ይመስለናል፡፡” እየተገረምኩ ሰማኋቸው፡፡

እነርሱ ተናግረው ሲጨርሱ መሪዋ፡ “ጠዋት ስንጀምር፡ በዚህ ስፍራ የማይፈለግ ማናቸውም ሰው ወደዚህ እንዳይገባ ይህንን በር በቁልፍ ሳይሆን በጸሎት ዘግተነው ነበር፡፡ አሁን ግን አንድ አንግዳ በመካከላችን አለ፡፡ መግባት የቻለው በዚህ ስለሚፈለግ ነው ብለን እናምናለን፡፡ ማን እንደ ሆነ እና ለምን እንደ መጣ ብንጠይቀውስ?” አለቻቸው፡፡ ሁሉም ተስማሙ፡፡ “ወንድም፡ ማነህ? ከየት ነህ? ወደዚህ ለምን መጣህ?” አለችኝ፡፡

ስሜን እና አገሬን ነገርኳቸው፡፡ ከትናንትና በስቲያ፡ በዚሁ ሰዓት መጥቼ እንደ ነበረ፡ እነርሱ በሚጸልዩባቸው ትልልቅ አጀንዳዎች መካከል የእኔን የግል አጀንዳ ማስገባት ኃጢአት መስሎ ስለ ተሰማኝ፡ ከበር ላይ መመለሴንም ነገርኳቸው፡፡ ከራሴ ጋር ስታገል ትናንትናን አሳልፌ፡ ዛሬ ግን ስላቃተኝ ደፍሬ መግባቴን ገለጽኩላቸው፡፡ ከዚያም ችግሬን አጠር አድርጌ ነገርኳቸው፡-

“በልተቤቴ እና እኔ ሁለታችንም ከርስቲያኖች ነን ... ከሚስቴ ጋር ያልተለያየን ቢሆንም፡ አብረንም ደግሞ አይደለንም ... አርሷ ኢትዮጵያ፡ እኔ ደግሞ አሜሪካ መኖር አንፈልግም ... እና ትዳራችን አደጋ ላይ ነው ... አባካችሁ ጸልዩልን”

አልኳቸው፡፡ በተራቸው፡ እነርሱ ደግሞ ተገረሙ፡፡ “መንፈስ ቅዱስ ወደ እያንዳንዳችን ልብ ያመጣውን ነገር፡ አሁን በዚህ ወንድማችን የጸሎት ጥያቄ አረጋገጠልን” አሉ፡፡ ከዚያም ለእያንዳንዳችን አንድ አንድ አህጉር ታደለን እና በየአገጉሩ ላሉ ቅዱሳን ትዳር ጸለይን፡፡ ለእኔ የደረሰኝ እፍራቃ ነበር፡፡

ትንቢት የተናገሩልኝን እነዚያን ዐሥራ ዘጠኝ ሰዎች “ሐሰተኞች ነበያት” ናቸው ማለቴ አይደለም፡፡ በፍጹም፡ ሁሉንም እንኳን ባይሆን፡ ማግሽ ያሁሉን በደንብ ዐውቃቸዋለሁ፡፡ ከመካከላቸው አንዳንዶቹ ለግል ሰቦች፡ ለቤተ ክርስቲ

ያን እና ለአገር ስለ ተናገሯቸው እና ስለ ተፈጸሙ ትንቢቶቻቸውም ዐውቃ ለሁ:: ለእኔ የተናገሩት ለምን እንዳልተፈጸመ ግን አላውቅም::

በግሌ እግዚአብሔር የሚናገረኝ በሕልም ነው:: እኔም ያየኋቸው እንደ ሁለት አስገራሚ ሕልሞች ነበሩ:: ስለ ትዳሬ ነበር የመሰሉኝ:: እነርሱም አልተፈጸሙም:: እናቴ "ሕልም የጋለሞታ ልጅ ነው" ትላለች:: አባቴ አይታወቅም ለማለት ነው:: እነዚያ ትንቢቶች እና ሕልሞች ያልተፈጸሙት "የጋለሞታ ልጅ" ስለ ነበሩ አይመስለኝም:: "ምስጢር የሆነው ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ነው፤ የተገለጠው ግን ... የአኛ እና የልጆቻችን ነው" (ዘዳ. 29፥29) ብል ነው የሚሻለኝ::

ተምሬአለሁም፤ አልተማርኩምም

የሆነው ነገር ብዙ አስተምሮኛል - ስለ አራሴ፤ ስለ ሰዎች፤ ስለ እግዚአብሔር፤ ስለ አምነት፤ ስለ ጸሎት፤ ስለ ግንኙነት፤ ወዘተርፈ:: እንደን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት በእኔምሮ በመረዳት እና በተሞከሮ በውስጡ በማለፍ መካከል ለካ ሰፊ ልዩነት ኖሯል? እንደ አገልጋይነቴ፤ መሠረታዊ ስለ ሆኑት መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነቶች የተረዳሁትን ያህል በተለየ መድረኮች ላይ አለተምሬ ዐውቃለሁ - አገልግሎት "ሀ" ብዬ ከጀመርኩበት ጊዜ ጀምሮ:: ለምሳሌ ስለ ሰው ኃጢአተኝነት፤ ስለ አኛ ስለ ሰዎች የበኑ እና የከፉ ውሑድነት፤ ስለ እግዚአብሔር ፍቅር እና ስለ እግዚአብሔር ቅዱስነት፤ ስለ እግዚአብሔር ጸጋ እና ስለ እግዚአብሔር ምሕረት፤ ወዘተርፈ::

የማስተምራቸውን እነዚህን እውነቶች በግሌ ልረዳቸው - በመጠኑ ልረዳቸው - የጀመርኩት ግን በገነት እና በእኔ መካከል የሆነው ሁሉ ከሆነ በኋላ ነበር ማለት አችላለሁ:: በአራሴም ሆነ በገነት ላይ የተቆጣሁባቸው፤ እ! በጣም የተቆጣሁባቸው፤ ጊዜያትም ነበሩ:: ምክንያቶቻችንም፤ ምናልባት በቂ ምክንያቶችም እንኳን፤ ነበሩኝ ይሆናል:: አሁን ግን፤ ቁጣ በውስጤ የለም - በገነትም ሆነ በአራሴ ላይ:: በሕይወቴ ባለፉት እና እኔም በውስጣቸው ባለፍኩት በእነዚያ ተሞክሮዎቼ አማካይነት ይመስለኛል እግዚአብሔር ይህንን ያስተማረኝ::

ሆኖም ከተማርኳቸው ይልቅ ያልተማርኳቸው ትምህርቶች ይበዛሉ:: ማንም ቢሆን ሁሉን ሊማር እንደማይችል ዐውቃለሁ:: እኔ ግን ልማራቸው የሚገቡ

ብዙ ነገሮችንም መማር አቅዮኝ ብዙ ጊዜ አራሴን አግኝቼዋለሁ:: እስከ ዛሬም ድረስ ያልቻልኳቸው፤ ፈጽሞ ያቃቱኝ ማለቴ ነው:: ብዙ ነገሮች አሉ:: ለምሳሌ ከመንገድ ስገባ፤ በተለይም ከውጭ አገር ስመለስ፤ በጣም አቸገራለሁ:: አሁን፤ ከልጆቻችን ሁለቱ የየራሳቸውን ቤት ከመሠረቱ እና ባለ ብዙ ኃላፊነት ከሆኑ በኋላም እንኳን፤ ከውጭ አገር ስመለስ በቤቴ ደግሰ ደግለው የሚቀበሉኝ ጊዜ አለ:: እኔ ግን ብዙ ጊዜ ወና ቤት ውስጥ የገባ ሰው ያኽል ነው የሚሰማኝ:: እና ሆኖ ባስ ይለኛል::

ሰዎች ጥንድ ጥንድ (ባል እና ሚስት) እየሆኑ በሚገኙባቸው እንዳንድ ኅብረቶች መገኘትም ይከብደኛል:: እንግዶችንም ወደ ቤቴ መጋበዝ ካቃተኝ ቆየሁ:: ይህንን እንኳን የቤት ሠራተኞችም ችግር አባብሰታል:: ልጆቻችን ካልሆኑ በስተቀር፤ አሁን አሁን ወደ ቤቴ የሚመጣ ብዙ ሰው የለም:: አራሴን ጤጋ ብዬ ስመለከተው፤ ወደ በትናንት ትዝታ፤ ወይም በነገ ተስፋ መካከል የሚኖር ሰው ሆኜ አገኝዋለሁ:: በካሌንደሬ ውስጥ ትናንት እና ነገ እንጂ፤ ዛሬ ጎልቶ አልታይህ ይለኛል:: መጥፎው ነገር ደግሞ፤ ይህንን ሁኔታዬን ለመቀየር ብዙ ተነሣሽነት የሌለኝ መሆኑ ነው - "ለየትኛው ዕድሜ?" አላለሁ::

በእስተዳደር (MANAGEMENT)፤ "የአለመብቃት እርከን" (LEVEL OF IN-COMPETENCE) የሚባል ነገር ነበረ:: የሰው ዕድገቱ፤ ጉልላቱ ላይ ሲደርስ ማለት ነው:: እንደ ሰው ምንም ተደርጎለት፤ ካለው በላይ ብቃት ሊጨመርለት ከማይችልበት ነጥብ ላይ ሲደርስ ማለት ነው:: ለእርከኑ ይህንን ስም ያወጣለት ሰው ዶክተር ሎውረንስ ፒተር ይባላል:: ስለዚህም እርከኑ በእስተዳደር ባለ ሞያዎች አካባቢ "የፒተር መርሕ" በመባል ይታወቃል:: ሆኖም ፒተር ስም ያውጣለት እንጂ፤ በባለሞያዎቹ ዘንድ ነገሩ ከፒተርም በፊት ይታወቅ ነበር:: "የአለመብቃት እርከን" የሚባል ነገር ዛሬም አለ እንደ ሆነ አላውቅም:: ይህንን ያነሳሁት፤ አየጻፍኩበት ባለው ርእሰ ጉዳይ ረገድ፤ እኔም ከአለመብቃት እርከኔ ላይ ሳልደርስ የቀረሁ አልመሰለኝም ለማለት ነው::

የማይመረጡ አማራጮች

"ያልሰማው ሲመጣ፤ የሰማው ሲሄድ" አሉ ከበደ ሚካኤል? እኔ እንደዚህ ሆኜ ባለሁበት ጊዜ፤ ሁለት እንዳቸ ደግሞ ለሁለተኛ ዙር ትዳር ጠየቁኝ:: ባለ ትዳር መሆኔን፤ ባለቤቴ በሕይወት መኖሯን እና በአገር ውስጥ ግን አለመኖሯን

ሁለቱም ያውቃሉ። መለያየታችንን ባያውቁም አንኳን፤ ጤናማ የሆነ ግንኙነት በመካከላችን አለ መኖሩን አንዲያው ቀልባቸው ነግሮአቸዋል። የመጀመሪያዋን አካት ያወቅኋት በሚያዝያ ወር 1991 ዓ.ም. ነው።

ለኮንፈረንስ ከአዲስ አበባ ውጭ በሄድኩበት ነው የተገናኘው። እርሷ ዘመድ ለመጠየቅ ነው ከአዲስ አበባ የመጣቸው። ኮንፈረንሳችንን በሙሉ ተከፈለች። የመጀመሪያውን አገልግሎቱን ሰጪርለ ነው። ከጉባዔው ተለይታ ወደ ፊት በመምጣት ያነጋገራችኝ። በቅርብ የማውቃቸውን ሰዎች ለም ጠራችልኝ እና በሥጋ ዘመዶቿ እንደ ሆኑ ነገረችኝ። የሞቀ ሰላምታ ለመለዋወጥ እና በየፕሮግራሙ መጨረሻ ላይ ቆም ብለን ስለ ተለያዩ ጉዳዮች ትንሽ ለማውራት ይህ መነሻ ሆነን።

ከአንድ ሁለት ሳምንታት በኋላ ደግሞ አዲስ አበባ ውስጥ ተገናኘን። የተገናኘው በአንድ መንፈሳዊ ፕሮግራም ላይ ነው። ፕሮግራሙ አልቆ ወደየ ቤታችን ስንበታተን፤ እርሷን የመሸጥት ዕጣ በእኔ ላይ ወደቀ። እየሸጥኋት እያለሁ፤ አንድ ልጅ እንዳላት፤ ከልጇ አባት ጋር ግን መለያየታቸውን፤ እርሱ ሌላ ማግባቱን፤ አጫወተችኝ። ቀጥሎ ደግሞ በእርሷ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በማስተምርበት ሳምንታዊ ፕሮግራም ላይ ተገናኘን። ቤቷ በመንገዴ ላይ ስለ ነበረ፤ በዚያም ምሽት እደረሰኳት። እያደረሰኳት እያለሁ፤ “የእኔን ነግሬህ፤ የአንተን ሳትነግረኝ” አለችኝ። “ምን ልንገርሽ? ጠይቂኝ” አልኳት። “ቤተ ሰብ አለህ ወይ?” አለችኝ። ሚስቴ አሜሪካ መሆኗን፤ አሁን ያለሁት ከሁለት ልጆቼ ጋር መሆኑን ነገርኳት።

አሁንም በዚያው ሳምንታዊ ፕሮግራም ላይ አገኘኋት። አንዳለፈው ጊዜ አሁንም ሸጥኋት። አሁን አፈረጠቸው -

“እውድሃለሁ ... ጌታም ተናግሮኛል ... በርህን ከፈት ... ከጌታ ጋር ተስማማ ... በኋላ ይጸጽትሃል ... ብቻህን ሆነህ አገልግሎትህ አንካሣ ነው ... የሚደግፍህ ሰው ያስፈልግሃል ... አገሌን ታውቀው የለም? ... ሙሉ ጊዜውን እንደሚሰጥ ጌታ መጀመሪያ የተናገረው በእኔ በኩል ነበር” አለችኝ።

በጣም ተረጋግቼ፤ “እኅት አገሊት ... እኔ ሚስት አለችኝ አኮ ... እንዲያው እንደ ባለ አእምሮ ለው ብቻ እንኳን ብታሰቢው፤ በዕድሜ 20 ዓመታት ያህል አበልጥሻለሁ ...” አልኳት።

“አንድ ዓመትም አንኳን ቢሆን በደስታ መኖር አለብህ ... ሚሊትህ ለዚህን ያህል ጊዜ ከተለየችህ አትፈልግህም ማለት ነው ...” አለችኝ። ያን ምሽት በዚሁ ተለያየን።

በሌላ ቀን ለልክ ደወለችልኝ እና በቁጣ እነጋገረችኝ -

“እንተ የማትወስን ወንድ ነህ ... ለካ በጌታ ቤት መቆየት ሰውን አይለውጥም ... ስለ ዕድሜ ያነሣኸውም ነገር ገርሞኛል ... ከእንግዲህ ላልደውልልህ ወስኛለሁ ... ከማይወስን ለው ጋር ጊዜዬን ማጥፋት አልፈልግም ወዘተ ...” አለችኝ።

ይህች አካት ጥንቃቄ እንደሚያስፈልጋት አሰብኩ። አንድ ቀን ደወልኩላት እና ከአንድ ሆቴል ቀጠርኳት። ለማድረግ ያሰብኩትን ለሚቀርቡኝ አንድ ወንድም እና አንዲት አካት ለማከርኳቸው። መልካም ነው አሉኝ። በቀጠሯችን ለዓት ተገናኘን እና ከሆቴሉ በረንዳ ላይ ተቀመጥን። ሁለታችንም ጭማቂ እዘዝን እና እየጠግን፤ ነገሬን ተናገርኩ -

“መጀመሪያ በተገናኘን ጊዜ የቀረብኩሽ የእነ አገሌ ዘመድ መሆንሽን ስለ ነገር ሸኝ ነበር ... አዲስ አበባ በተገናኘን ጊዜ ደግሞ ስለ ትዳርሽ እና ስለ ልጅሽ የነገር ሸኝ ነገር እንዳዝንልሽና የበለጠም እንድቀርብሽ አደረገኝ ... በሌላ ዓላማ የቀረብኩሽ እንዲመለሱሽ እድርጌ ከሆነ፤ ባለማወቅ እንጂ ሆነ ብዬ ያደረግሁት ነገር አይደለም ... አዝናለሁ፤ ይቅርታም አለምንሻለሁ ... ባለቤቴ አብራኝ ባትኖርም፤ እኔ በቃል ኪዳን ያለሁ ሰው ነኝ ... ደግሞ፤ ባለቤቴ ብታፈርሰውም እንኳን፤ እኔ ቃል ኪዳኔን አላፈርሰውም ... አንቺ እንደ ወደድሸኝ መግለጽሽ ኃጢአት የለበትም ... እኔም ከዚህ የተነሣ ምንም ዐይነት ግምት አልወስድብሽም ... ለሌላ ሰውም ስምሽን አላነሣም ... ሆኖም የአንቺ ባል እኔ አይደለሁም ... እግዚአብሔር የአንቺ የሆነውን ሰው እንዲለጥሽ እጸልይልሻለሁ” አልኳት።

ተግባባን። “ለሌ ቃል ኪዳን፤ ሰው እንደዚህ እንዳንተ ሲናገር ለምቺ አላውቅም” አለችኝ። ጸልየን ጨረሰን። እቤቷ እድርሻት እና “ደኅና እደራ” ብያት ወደ ቤቴ ሄድኩ። በዚያ ምሽት ላደርገው ያሰብኩትን ለማከርኳቸው ወንድም እና አካትም ደወልኩላቸውና የሆነውን ሁሉ ሪፖርት አደረግሁላቸው። ሦስታችንም “ተመለገን” አልን። በየሄድኩባቸው ሁለት ሦስት ቦታዎች ያገኘኋትን ያችን አካት፤ ከዚያ በኋላ የትም ቦታ በአካል አግኝቻት አላውቅም። ለጥቂት ጊዜ ግን ተደዋውለን ነበር።

ሁለተኛዋ አገት ባለ ትዳር ናት። ሆኖም፤ አንደ አኔው ትዳር፤ የአርሲም ትዳር ቸግር ነበረበት። አርሲ እና ባለቤቷ ብዙ ሰዎች የሚያውቋቸው የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ናቸው። አኔም ሁለቱንም በደንብ ዐውቃቸዋለሁ። አርሲም “አንተን አንዳገባ አግዚአብሔር ተናገረኝ” ነው የምትለው። ጉዳዩን አንዳውቀው ያደረገችን በነሐሴ ወር 1991 ዓ.ም. ውስጥ ነው። ጠላት ትዳርን፤ ምስክርነቷን እና ሕይወቷን ሊያጠፋ፤ መሣቂያ እና መሣለቂያ ሊያደርጋት ጨከኖ መውጣቱ ገባኝ። ለአኔም በአንድ ዓመት ውስጥ ሁለት አንዶችን አንደ አዘጋጅልኝ አለተዋልኩ። ለአራሴም ሆነ ለአርሲ ጸላይኩ። ይህ የአግዚአብሔር ፈቃድ ሊሆን በፍጹም አንደማይችል፤ ጊዜ ወለጄ ላሰረዳት ሞከርኩ። ቀላል አልነበረም። አለመሆኑም አላስገረመኝም - ፈተና አይደል?

በመጨረሻም፤ “ጌታ አራሱ፤ በሕልም እና በራህይ ሳይሆን፤ በአካል ወደ አኔ መጥቶ፤ አገሊትን አንድታገባት ፍጹም ፈቃዴ ነው ቢለኝ አንኳን ‘ኖ’ አለዋለሁ ... ገነት፤ አይደለም በሕይወት አያለች፤ ብትሞትም አንኳን አኔ ሌላ ሚሊት ላላገባ ወሰኛለሁ” አልኳት። አሁንም ሊገባት አልቻለም። “አንዴት ሰው ጌታን ‘ኖ!’ ይለዋል?” ትለኛለች - አየደጋገመች።

አኔም አየደጋገመች። “... ያገባ መልካም አደረገ፤ ያላገባም የተሻለ አደረገ” አንደሚለው (1ቆሮ. 7፡38) ሰላላት አንዳንድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሶች አስረዳታለሁ። “ጌታን ያለመታዘዝ ጉዳይ አይደለም፤ የምርጫ ጉዳይ ነው” አላታለሁ። የገነትን “የሰአለት ሚሊትነት” ግን አልነገርኳትም። አሰፈላጊ አልመሰለኝም። ቆይቶም ቢሆን፤ የምላት ነገር የገባት ይመስለኛል። አሳቤን ተቀበለች። ጠላት ካጠመደላት ወጥመድም አመለጠች። ጌታን አጅግ አድርጌ አመሰግነዋለሁ።

የገነት ሌጋሲዎች

በሰፔሊንግ ይለያያሉ አንጂ፤ “ሌጋሲይ” (LEGACY) የኢንግሊዝኛ እና የፈረንሳይኛ ቃል ነው። ሌጋሲይ ሰዎች በኑዛዜ ለሌላ ሰው የሚያስተላልፉት ወይም የሚያወርሱት ገንዘብ ወይም ንብረት ወይም ሌላ ማናቸውም ዐይነት እሴት ነው። ሥርወ ቃሉ የላቲን ነው። “ዴሊጌት” ወይም “ዴሌጋሲዮን” ወይም “ዴሊጌሽን” የሚባሉት ቃላት ሁሉ ከዚያው ሥርወ ቃል የተገኙ ናቸው። አንድን መንግሥት ከአገሩ ውጭ አንዲወከል ሕጋዊ ሥልጣን የተሰጠው ለው

ወይም መልአከተኛ ማለት ናቸው። አንዳንድ “የኢንግሊዝኛ-አማርኛ መዝገበ ቃላት” ሌጋሲይን ቅርሶ ወይም ውርስ ይሉታል። ልክ ናቸው። ሆኖም አሱ ትርጉም እኔን አላረካኝም።

ቅርስ እና ውርሶ ዐጥንት ናቸው፤ መረቅ አብሯቸው የለም። በትርጉም ሥራ ውስጥ ከባዱ ዐጥንቱን ከአንዱ ቋንቋ ወደ ሌላው ቋንቋ ማስተላለፍ አይደለም። ከባዱ መረቁን (ፍሌቨርን) ማስተላለፉ ነው የሚመስለኝ። አኔም በሆን መረቁን ከየትም ላመጣው አልችልም። ስለዚህ ነው የኢንግሊዝኛውን ቃል አንዳለ ወሰጄ ልጠቀምበት የመረጥኩት። አንደዚህ በማድረጌ ማንንም አንደ ማልበድል አርግጠኛ ነኝ - የአማርኛ አንባቢዎቼ አንዳይጎዱብኝ ሌጋሲይ ማለት ምን ማለት አንደ ሆነ፤ ቢያንስ ዐጥንቱን አለክ ሰጠኋቸው ድረስ። ለሌሌጋሲይ ይህንን ያህል ካልኩ፤ አሁን ወደ ነገሬ ልመለስ።

ገነት አሁን ከሕይወቴ ወጥታለች። ወይስ አልወጣችም? በስሜታዊው ስሌት የሄድኩ አንደ ሆነ፤ አንኳን ልትወጣ መጀመሪያ ነገር አልተንቀሳቀለችም ማለት አችላለሁ። አሱ ግን አሁን ምንም አይጠቅምም። ምናልባትም ይጎዳል፤ አርሲን ባይሆን አኔን። በተጨማሪም ነገር ላይ ቆሞ መነጋገር ነው የሚሻለው። ተጨባጩም፤ ከሕይወቷ ካስወጣች እና ከሕይወቴም ከወጣች አሁን፤ ይህንን ክፍል በምጽፍበት ጊዜ፤ 16 ዓመት ከመንፈቅ ያለፈ መሆኑ ነው። ይሁን አንጂ፤ የተወቸልኝ ብዙ ሌጋሲዎች አሏት። እና ስለ አነዚህ ሌጋሲዎቼ ትንሽ መናገር አፈልጋለሁ።

ገነት፤ ጌታ እኔን ለማስገር የተጠቀመበት “ብርብራው” ወይም “መንጠቆው” ነበረች። ከገነት ጋር ባልገናኝ ኖሮ፤ ጓደኛዬ አንድትሆን ባልጠይቃት እና አርሲም “አሺ” ባትለኝ ኖሮ፤ የሚሆነው ምን አንደ ነበረ ለመገመት ብዙ ጊዜ ሞከራ ዐውቃለሁ። ባለ ጸጋው አግዚአብሔር እኔን ከክርሰቶስ ጋር ለማገናኘት ምናልባት ሌላ መንገድ አያጣም ነበር ይሆናል። እኔ ግን ስለዚያ “ሌላ መንገድ” በአርግጠኛነት መናገር አልችልም። ትልቁን አግዚአብሔር በሙከራ (TRIAL AND ERROR)፤ አንደሚሠራ እድሌ ማሰብም አልችልም። ለእዚህም ገነት ለእኔ የተዘጋጀች ብቸኛዋ ብርብራ፤ ወይም መንጠቆ፤ ወይም - በምዕራፍ አምስት ውስጥ በተጠቀምኩበት የሲ. ኤስ. ሉዊስ ቋንቋ - ብቸኛዋ “ጅክ ሜት” ነበረች ብዬ አምናለሁ።

ወደ አለታ ወንድ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን መጀመሪያ የወሰደች ገነት ናት። ምንም እንኳን ቀደም ሲል በዎላይታ ሶዶ፥ በይርጋሳም እና በባሌ ጎባ ከተሞች ወዳሉት የፕሮቴስታንት ክብያተ ክርስቲያናት ሄጄ የማውቅ ቢሆንም፥ በአነዚያ መሄዶቹም እግዚአብሔር በጠንካራው ልቤ ላይ የማለሰለስ እና የማንኳኳት ሥራ እንደ ሠራበት ባውቅም፥ በወሳኙ ጊዜ በወሳኙ ቦታ እንድትሻ ለማድረግ ግን እግዚአብሔር የተጠቀመው በገነት ነበር።

በመንፈሳዊ ሕይወቴ ሥር እንድሰድድ፥ ፕልቅ የሆኑትን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነቶች በተሞከሮ ጭምር እንዳውቃቸው (ቃሉ በሕይወቴ ሥጋ እንዲሆን ማለት ነው)፥ የአራሴን እና የሌሎችንም ድካም እንድገነዘብ፥ ከእግዚአብሔርም ጋር እንድጣበቅ ለማድረግ፥ ገነት በእግዚአብሔር እጅ የተያዘች መሣሪያ ሳት ሆን አልቀረችም። ትዳራችንን በተመለከተ ለእንዳንድ የሚቀርቡን ወዳጆቻችን፥ “ልቤ እምቢ እለኝ”፥ “እግዚአብሔር ልቤን እንዲለውጥልኝ ጸልዩልኝ” ስትል ብዙ ጊዜ ነው የለማኋት። ልቧ ምን ነው ይባላል? መቼስ ጀመረው ይባላል? ለአነዚያ ሁሉ ዓመታት ከገዛ ልቧ ጋር ያደረገችው ትግል፥ እኔን ከጌታዬ ጋር ለማጣበቅ የምትከፍለው ዋጋ ይሆን? መልስ ከሌላቸው ጥያቄዎቼ አንዱ ሆኖ ይቆጠርልኝ።

ሌሎቹ የገነት ሌጋሲዎች ልጆቻችን ራሴል ወንድም አገኘሁ፥ ጌዴዎን አሉላ እና ዮሴፍ ይድነቃቸው ናቸው። ራሴል ትንሽዋ እጎቷ ስትሆን፥ ጌዴዎን ብቸኛው ልጇ ነው። ዮሴፍ ደግሞ የታናሽ ወንድሟ የይድነቃቸው ልጅ ነው። ራሴል እና ዮሴፍ ከእኛ ጋር መኖር ሲጀምሩ የሰድስት እና የአራት ዓመት ልጆች ነበሩ። እኔን “መሬት ለማሰያዝ”፥ እኔን “መሬት እንዳልለቀ” ለማድረግ፥ እግዚአብሔር በአነዚህ ልጆች በእጅጉ ተጠቅሞባቸዋል። አሁን እንደ ገባኝ፥ ሁሉን የሚያውቀው እግዚአብሔር አነርሱንም “ልጆች ሁኑት” ብሎ ለእኔ ሰጥቷቸዋል። እጅግ እድርጌ እመሰግናለሁ።

እንደሚመስለኝ፥ እግዚአብሔር እርሷን ለእኔ የቱን ያህል ለበረከት እንደ እደረጋት፥ ገነት አታውቅም። የዚያኑ ያህል ደግሞ፥ በአነዚህ ሌጋሲዎቿም እግዚአብሔር የቱን ያህል እንደ ባረከኝ፥ አታውቅም። እስከነ አካቴው፥ በእኔ ዘንድ የተወችው ሌጋሲይ እንዳላትም እንኳን የምታውቅ እይመስለኝም። ብዙ ጊዜ ነው “ሕይወትህን አበላሸሁብህ” ስትለኝ የለማኋት። ከምን አቅጣጫ

እያየችው እንደ ሆነ አላውቅም። እኔ ደግሞ - ሁል ጊዜም እንኳን ባይሆን ብዙ ጊዜ - “ሕይወቴን እንዳበለጸገችው እንዴት ብዬ ልንገራት ይሆን?” ነው የምለው። አሁን ግን ይኸው፥ ይህችን መጽሐፍ ከሚያነቡ ሁሉ ጋር አብራ፥ እርሷም ለመጀመሪያ ጊዜ ሰማችው።

ማስታወሻ

1. ተስፋዬ ጋቢሶ፤ “በዚያን ጊዜ” አላታሚ የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን፤ 2002 ዓ/ም ገጽ 16፥19፥ 22፥ 26።

ምዕራፍ ስምንት

ጣልቃ እየገባ

በዚህች መጽሐፍ ዓውድ መሠረት፤ አቅጣጫ ለማለለወጥ ወይም ደግሞ ቀድሞውኑ ወደ ተተለመለት አቅጣጫ ውስጥ መልሶ ለማለገባት፤ የሚደረግ ነገር ነው - ጣልቃ መግባት። የመጽሐፍ ቅዱስ አግዚአብሔር፤ ጣልቃ በመግባት አጅግ የታወቀ አምላክ ነው - በግለ ሰብ፤ በቤተ ክርስቲያን፤ በሕዝብ እና በአገር ታሪክ። አነዚህ አራቱም ከወቅማቸው በላይ የሆነባቸውን ነገር ሊያደርግላቸው ነው ጣልቃ የሚገባው። ጣልቃ ሲገባም አንዳንድ ጊዜ የተፈጥሮን ሕግ አሰክ መጣስ ይደርሳል። ያን ጊዜ "አግዚአብሔር ተአምር አደረገ" ይባላል። "ትንግርት" የምንለው አንደሱ ያለውን ነገር ነው። አግዚአብሔር ጣልቃ የሚገባው አልፎ አልፎ ነው። አግዚአብሔር ጣልቃ የሚገባው "ሁል ጊዜ" አይደለም። ሁል ጊዜ ጣልቃ ከተገባ፤ የተገባው "ጣልቃ" አይሆንም።

"ለምን ጣልቃ?" የሚል ጥያቄም ይነሣል። አግዚአብሔር የሚመራን ሁል ጊዜ አይደለም አንዴ? አይመለስንም። ሁል ጊዜ የሚመራን ከሆነማ ጣልቃ መግባት ለምን ያስፈልገዋል? ጣልቃ የሚገባውም አንዳንድ ጊዜ በራሱ ተነሣሽነት፤ አንዳንድ ጊዜም የሰዎችን ጸሎት ለመመለስ ነው። ለምሳሌ አባታችንን አብርሃምን በመጀመሪያ ከከለዳውያን ዑር ሲጠራው፤ በዚያ ሰው ሕይወት - ከአርሱ በኋላም የሥጋ ዝርያዎቹ በሆኑት እና ባልሆኑት ሁሉ ሕይወት - ጣልቃ መግባቱ ነበረ። ያንን ጣልቃ ገብነት ያደረገው ግን ተለምኖ አልነበረም፤ በራሱ ተነሣሽነት ነበረ። ኤርምያስን "ወደ አኔ ጩኸ፤ አኔም አመልሰልሃለሁ፤ አንተም የማታውቀውን ታላቅና የማይመረመር ነገር አገልጥልሃለሁ" ሲለው (ኤር. 33፥3)፤ "ጣልቃ አገባለሁ" ማለቱ ነበረ። ጣልቃ የሚገባውም ለኤርምያስ ብቻ ሳይሆን፤ ለይሁዳም ጭምር ነበረ። ጣልቃ የሚገባው ግን በራሱ ተነሣሽነት ሳይሆን፤ በኤርምያስ ጩኸት ነበረ።

ከሩቅ ስናያቸው ቀላል እና ተራ የሚመስሉን አንዳንድ ነገሮች፤ ቀረብ ብለን ስናያቸው ቀላልም ተራም አንዳይደሉ እናስተውላለን። ውስብስብ ናቸው፤ ወላ

ኝም ነበሩ። ለምሳሌ ሰው የአራሱን ሕይወት ይመራል። የወደደውን እና የፈለገውን ነገር - በተወሰነ ደረጃም ቢሆን - ማድረግ ይችላል ማለት ነው። አንደዚሁም ሰው የቤተ ሰቡን፤ የአገርን እና የቤተ ክርስቲያንንም ሕይወት ይመራል። የወደደውን እና የፈለገውን ነገር - በተወሰነ ደረጃም ቢሆን - ማድረግ ይችላል ማለት ነው። "አለክ ምን ደረጃ ድረስ?" የሚለውን የሚወስኑ፤ ብዙ ተፈጥሮአዊ እና ሰብአዊ፤ ውስጣዊ እና ዉጫዊ ሁኔታዎች ሁል ጊዜ፤ በሁላችን ዙሪያ አሉ። አነዚህ ተፈጥሮአዊ እና ሰብአዊ፤ ውስጣዊ እና ዉጫዊ ሁኔታዎችም - ተወደደም ተጠላም - በሁለት መንፈሳዊ ኃይሎች ተጽዕኖ ሥር ናቸው - በአግዚአብሔር እና በሰይጣን። ጣልቃ መግባት ያለፈለገው ለዚህ ይሆን?

ከጥቂት ሳምንታት በፊት ከሔዋን (የገነት አገት፤ የስናይት ልጅ) ጋር ስንጫወት፤ የሆነ ነገር አንሥታ "አንዲያው ብቻህን ..." አለችኝ።

አኔም "አይ፤ ብቻዬን አንኳን አይደለሁም፤ አምስት አራሴን ነኝ" አልኳት። ከብዙ ዓመታት በፊት ከአቶ (በኋላ ዶክተር) ተስፋ ጽዮን ደለለው የሰማሁት አባባል ነው። አርሱ ያለኝ ግን "አራት አራሴን" ነበር። አምስተኛውን አኔ ነኝ የጨመርኩት።

"አራቱ ደግሞ አነማን ናቸው?" ለትል ጠየቀችኝ።

"አብ፤ ወልድ እና መንፈሳ ቅዱስ" አልኳት።

"ከአንተ ጋር አራት ሆናችሁ ማለት ነው፤ አምስተኛውስ?" ለትል አሁንም መልሳ ጠየቀችኝ። "አምስተኛውማ ሰይጣን ነው" አልኳት። ገማግራ አንዳስገረማት ያጌውንም አይቻለሁ። አሁን፤ ይህንን ከፍል ከመጻፌ ሦስት ቀናት ቀደም ብሎ፤ ደወለችልኝ እና -

"ጋሽ በቅዬ፤ አሁን የሆኑ ወዳጆቼ ቤት ሆኜ ነው የምደውልልህ ... በቀደም ዕለት 'ብቻዬን አይደለሁም፤ አምስት አራሴን ነኝ' ያልኩኝን ብንግራቸው፤ በምንም ዐይነት ሰይጣን አሉጋ ሊቀርብ አይችልም አሉኝ ... አክራሪ አርቶዶክሶች ናቸው ... ምን ልበላቸው?" አለችኝ። አኔም -

"ይህንን ሰይጣን ከአንዳንድ ሰዎች ዙሪያ 'አርባ ከንድ ይርቃል' የሚባለውን ተረት 'አርሱት' በያቸው ... ኢዮብን ሊከስሰው ከመላእክት ጋር አብሮ በአግዚአ

ብሔር ፊት የቆመ ሰይጣን ... በእካል ወደ ጌታ ኢየሱስ የመጣው እና ደጋግሞ የፈተነው ሰይጣን ... ወደ በቀለ አንዳይቀርብ ምን ይከለከለዋል?" አልኳት።

"የሞባይሌን ድምፅ LOUD ላይ አድርጌዋለሁ ... እየሰሙህ ናቸው ... ተናገር" አለችኝ።

እኔም - "ጳውሎስ ለአገልግሎት ወደ ተሰሎንቄ አንዳይሄድ ሰይጣን ደጋግሞ እንደ እዘገየው (1ተሰ. 2፡18)፥ ከርስቲያኖችም ከሰይጣን ጋር ሁል ጊዜ በፍል ሚያ ላይ እንደ ሆነን (ኤፌ. 6፡10-18)፥ ፍልሚያውን በምናፋፍምበት ጊዜ 'የሰላም አምላክ ሰይጣንን ከአግራችሁ በታች ፈጥኖ ይቀጠቅጠዋል' እንደ ተባለ (ሮሜ 16፡20)፥ ፍልሚያውን ረገብ በምናደርግ ጊዜ ደግሞ፥ አራሳችን ላይ ቤቱን ከመሥራት አንደማይመለስ" ልነግራቸው ጀምሬ ነበር። የሞባይል ኔትዎርክ መነጋገር ሳያስችለን ቀረ እንጂ። ምናልባት መናፍስቱ ተጽዕኖ አድርገውበት ይሆናል።

በትንሹም፥ በትልቁም

ኤርምያስ ሲጻልይ "እግዚአብሔር ሆይ፤ የለው ሕይወት በራሱ እጅ አንዳል ሆነች፤ አካሄዱንም በራሱ አቃንቶ ሊመራ አንደማይችል ዐውቃለሁ" ብሏል (ኤር 10፡23)። ሌላ ምን ማለት ይቻል ኖሯል? ገና በልጅነቱ እግዚአብሔር "በማሕፀን ሳልሠራህ ዐወቅሁህ፤ ከመወለድህ በፊት ለየሁህ፤ ለሕዝቦችም ነቢይ እንድትሆን ሾምሁህ" አለው (ኤር. 1፡5)። የሕይወቱ ዕጣ ፈንታ (DESTINY) በእርሱ በራሱ እጅ አልነበረም ማለት ነው።

"... እንዴት አንደምናገር አላውቅም፤ ገና ሕፃን ልጅ ነኝና" በማለት ለመከራከር ሞከሮ ነበር። ከእግዚአብሔር ጋር ተከራክሮ ሊረታው የሚችል ግን ማንም የለም። "ገና ሕፃን ልጅ ነኝ አትበል ... እኔ አድንህ ዘንድ ከአንተ ጋር ነኝና ..." አለው (1፡7-8)። ከመወለዱ በፊት እግዚአብሔር ያወቀውን እና ለራሱ የለየውን ሰው፥ "... አድንህ ዘንድ ከአንተ ጋር ነኝና ..." ማለት ለምን ያስፈልጋል? ሌላ ጣልቃ ገቢ ስላለ አይደለም?

ባለፉት የዚህች መጽሐፍ ለባት ምዕራፎች ውስጥ፥ እግዚአብሔር በሕይወቴ ጣልቃ የገባባቸውን የተለያዩ ኢጋጣሚዎች እነሣለቻለሁ። "ጣልቃ መጣባት" ከሚለው አሳብ ጋር በቀጥታ ሳላያይዛቸው እንዲያው ዝም ብዬ ያነሣሳችኋቸው ኢጋጣሚዎችም አሉ። በዚህች ንዑስ ርእስ ሥር ደግሞ በጣም ተራ የሚመስል፤

ነገር ግን በሕይወቴ ሦስት በጣም ወሳኝ ፈርጆች የነበሩትን፥ የእግዚአብሔርን እንድ ጣልቃ ገብነት እነሣለሁ። እሱም እንዴት የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ ሠራተኛ እንደ ሆነኩ ነው።

የመጀመሪያው በጣም ወሳኝ ፈርጅ፥ ባንክ ባልገባ ኖሮ በ1964 ዓ.ም. የመጨረሻ አሩብ ባሌ ጎባ አልገኝም ነበር፤ ባሌ ጎባ ባልገኝ ኖሮ ገነትን አላገኛትም ነበር፤ ገነትን ባላገኛት ኖሮ ...። ሁለተኛው በጣም ወሳኝ ፈርጅ፥ ባንክ ባልገባ ኖሮ በ1966 ዓ.ም. መጀመሪያ ላይ አለታ ወንዶ አልሆንም ነበር፤ አለታ ወንዶ ባልሆን ኖሮ ከሚስተር ፋርገር ጋር አልገናኝም ነበር፤ ከሚስተር ፋርገር ጋር ባልገናኝ ኖሮ ...። ሦስተኛው በጣም ወሳኝ ፈርጅ፥ ባንክ ባልገባ ኖሮ በ1967 ዓ.ም. ኢጋማሽ ጀምሮ የይርጋ ዓለም ከተማ ነዋሪ አልሆንም ነበር፤ የይርጋ ዓለም ከተማ ነዋሪ ባልሆን ኖሮ ከእነ ወንጌላዊ ተሾመ ጋር አልገናኝም ነበር፤ ከእነ ወንጌላዊ ተሾመ ጋር ባልገናኝ ኖሮ ...።

እና ባለ ሦስት ፈርጁ የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት በሕይወቴ እንዴት ተከናወነ? በመስከረም ወር 1957 ዓ.ም. የመጨረሻ ሳምንት፥ የእገር ውስጥ ገቢ ዋና መሥሪያ ቤት ወደ ሲዳሞ ጠቅላይ ግዛት ቢሮው እዛወረኝ። ወደ ይርጋ ዓለም ከመሄዴ በፊት (የጠ/ግዛቱ ዋና ከተማ ያኔ ይርጋዓለም ስለ ነበረ)፥ ወደ ዎላይታ ሶዶ ሄጄ እናቴን እና ልጆቼን እየጓቸው። ከዚያ ስመለስ፥ ሻሸመኔ ላይ ወደ ይርጋዓለም በሚወስደኝ አቶቡስ ተሳፈርኩ። አቶቡሱ በቂ ተሳፋሪዎችን አስከሚያገኝ ድረስ ቆሞ አያለ፤ የኢትዮጵያ ሬድዮ የእኩለ ቀን ፕሮግራሙን እያስተላለፈ ነበረ።

ዐይኖቼ በሻሸመኔ መንገድ ላይ የሚካሄደውን ግር ግር እያዩ፥ ጆሮቼም በዙሪያዬ የሚንቻቸውን ወሬ እያዳመጡ፥ አእምሮዬም ከእንዱ አሳብ ወደ ሌላው አሳብ በፍጥነት እየዘለለ ባለበት፥ የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ ለሥራ ፈላጊዎች ያወጣው ማስታወቂያ በኢትዮጵያ ሬድዮ እየተነገረ ነበረ። ድንገት ነበር ማስታወቂያውን የሰማሁት። በዚያ ትርምስ ውስጥ እንዴት ልሰማው እና እንዴትስ ትኩረት ልሰጠው እንደ ቻልኩ ይገርመኛል። ይርጋዓለም እንደ ደረሰኩ፥ ማመልከቻዬን ጽፌ፥ የዘኛ ከፍልን ያጠናቀቅሁበትን የትምህርት ማስረጃ ፎቶ ኮፒ እያይገቴ፥ በፖስታ አድራሻቸው ላከሁላቸው። የገንዘብ ሚኒስቴርን ፈተና ለመፈተን እንደ አደረግሁት፥ አሁን ዲፕሎማ ፎርጅ ማድረግ አላስፈለገኝም።

አመልካቾች አንድ ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ ለፈተና ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዩኒቨርሲቲ አራት ኪሎ ካምፓስ መገኘት አለባቸው። ከዚያ ቅዳሜ ቀደም ብሎ ባለው ዓርብ ዕለት በአቶቡስ ተሳፍሬ አዲስ አበባ መጣሁ። አንደ ገባሁም ወደ ኢትዮጵያ ንግድ ባንክ ፔርሶኔል ከፍል መንገዴን አቀናሁ። የቀኑ የሥራ ሰዓት ሲጠናቀቅ አሩብ ሰዓት ያህል ሲቀረው ነበር የደረሰኩት። ሠራተኞቹ በዓርብ ምድር፣ ከሥራ ሊወጡ ጥቂት ደቂቆች ሲቀሯቸው፣ የመጣውን ይህንን ባለ ጉዳይ ማለተናገድ በፍጹም ደለ አላሰኛቸውም። ይህ ባለ ጉዳይ፣ አግዚአብሔር “ጣልቃ” አየገባለት ያለ ሰው መሆኑን በጊዜው ማን ዐውቆት?

የነገ ተፈታኞችን በተመለከተ፣ የሚሠራው ሥራ ሁሉ ተሠርቶ አንደ አለቀ ነገሩኝ። ከብዙ ሳምንታት በፊት በፖስታ አድራሻቸው ማመልከቻ ለማሰገባቱ የፖስታ ቤት ደረሰኝን በአስረጃነት አሳየሁ። አኔ የምኖረው በሌላ የመንግሥት ሥራ ላይ በሌላ ጠቅላይ ግዛት በመሆኑ፣ በአካል ልመጣ አለመቻሌን አስረዳሁ። ማመልከቻዬ ተፈልጎ ተገኘ። አሪጅናሉን የትምህርት ማስረጃህን አልላክልኝም አሉኝ። ፎቶ ኮፒውን ከማመልከቻዬ ጋር መላኬን፣ አሪጅናሉን ግን አሁን ይገኘው መምጣቴን ተናገርኩ። ወዲያውም ከማጎደፈ ላጥ አደረግሁ እና ሰጠኋቸው።

በቀላሉ በጅ አላሉኝም። ተከራከርኳቸው። በመጨረሻም የከፍል ኃላፊውን በኋላም ወዳጄ እና በጌታም ታላቅ ወንድሜ ሆኖ ያገኘሁትን፣ አቶ ሠመረ ዘርውን አነጋገሩት። “ተቀበሉት” አላቸው። የመጨረሻው አመልካች አድርገው መዘገቡኝ። ለትንሽ ተረፍኩ። የጠቅላይ ግዛቱ አቶቡስ አዘግይቶኝ ቢሆን ኖሮ፣ የሥራ ሰዓት ካለፈ በኋላ ደርሼ ቢሆን ኖሮ፣ ... ኖሮ ... ኖሮ። ቢያንስ በነገው ፈተና ላይ መቀመጥ አችላለሁ። ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ ፈተናውን ወሰጄ፣ በማግሥቱ ዕሑድ ወደ ይርጋዓለሜ ተመለስኩ።

ከጥቂት ወራት በኋላ ወዳጄ አቶ ዛዛ ሎራቶ ደወለልኝ እና ፈተናውን ማለፊን አበሠረኝ። አኔም ወዲያው ከሥራዬ በፍቃዴ ለመሰናበት ማመልከቻ አሰገባሁ። የአገር ውስጥ ገቢው ሹም በጥያቄዬ ተለማመ። በጅሮንዱ ግን ጠመመ።

“አንተ ልጅ፣ አልለቅህም ነው የምልህ፤ ዐርፈህ ትሠራ አንደ ሆነ ዐርፈህ ሥራ” ይሉኛል። ዝም ብዬ ከፈታቸው አወጣለሁ። በማግሥቱ ወይም በሣልስቀ

አመጣ እና አንደ ገና አፈታቸው አቆማለሁ። እርሳቸውም ያንኑ ነገር ደግመው ይሉኛል። አንድ አምስት ጊዜ አንደዚህ ተመላለሰን መለለኝ። መጨረሻ ላይ -

“የት ነው ሥራ ያገኘኸው?” ሲሉ ጠየቁኝ።

“እረ አኔ ሥራ አላገኘሁም ... መሥሪያ ቤቱን መልቀቅ የፈለግሁትም ሥራ ለመቀየር ብዬ አይደለም” አልኳቸው።

“ታዲያ ለምንድነው?”

“ትምህርት ቤት ለመግባት ነው” ውሸቴን ነበር።

“አውነትህን ነው?”

“አዎን፣ አውነቱን ነው”

“አይ፣ አንደዚህስ ከሆነ፣ ቢቃ አፈቅድልሃለሁ” አሉ እና ማመልከቻዬ ላይ ምልክት አደረጉበት። ከላምንት ዓመታት በኋላ ከገነት ጋር ስንጋባ፣ በጅሮንድ አሉላ ወልደ ሰማያት አማቼ ሆኑ። ከሁለት ተኩል ዓመታት በፊት ጀምሮ፣ ባለቤታቸው ወይዘሮ ጤናዬ የጌዴዎን ሁለተኛ አናት፣ እርሳቸውም የጌዴዎን አባት ሆነው ነበሩ።

“አግዚአብሔር አስወጣኝ አንጂ፣ እርሴዎ አኮ ገንዘብ ሚኒስቴር አስቀርተውኝ ነበር” አልኳቸው አንድ ጊዜ - ለንጫወት።

“ልጅ በቀለ፣ ቂም ይዘህ በኛል ማለት ነው?” ሲሉ ጠየቁኝ።

ቀልዴን አንደ ሆነ፣ ቂም የሚባል ነገር ግን በፍጹም አንዳልያዝኩባቸው አረጋገጥኩላቸው። አንዴት ቂም አይዘገባቸዋለሁ? በጊዜው ዕውቀቱ ባይኖረኝም፣ ጉዳዬ ተይዞ የነበረው በዋናው ባለ ጉዳይ፣ ማለትም በአግዚአብሔር እጅ አልነበር?

ቢታሕሣስ ወር 1967 ዓ.ም. ውስጥ ይመስለኛል፣ አለቃዬ አቶ መሐሪ ይሥሐቅ ከሐዋሳ ስልክ ደውሎ ወደ ይርጋዓለም ሊያዛውረኝ እንደሚፈልግ እና በቅድሚያ ግን ፈቃደኝነቴን ማወቅ እንዳለበት ነገረኝ።

“ለምን? አለታ ወንዶ ወይም ይርጋዓለም ምን ተፈጠረ?” አልኩት። አለታ ወንዶ ምንም አልተፈጠረም። ቢፈጠር ኖሮ፣ በደረጃው ከዚያ ይልቅ ከፍ ወዳለ ቅርንጫፍ ላዛውርህ እንደማይለኝ ገለጸልኝ። ፈቃደኝነቴን ነገርኩት።

በመርሕ ደረጃ፤ እንደ ሠራተኛ በአንድ ቅርንጫፍ ቢያንስ ሁለት ዓመታት ማገልገል አለበት። እሱ መርሕ ግን ብዙ ጊዜ በሥራ ላይ አይውልም። ለምሳሌ እኔ በባሌ ጎባ አራት ዓመታት ልደፍን ምንም ያህል አልቀረኝም ነበር - በመርሕ ደረጃ የተቀመጠውን የአገልግሎት ዘመን እጥፍ ማለት ነው። ይህም ደግሞ አጅግ ዘገየ፤ የዘገየው ግን ገነት የራሷን ጣጣ ጨርሳ ጎባ እስከትመጣ ድረስ ነበር።

ከአለታ ወንዶ የተዛወርኩት ግን ሁለት ዓመት ሳይሞላኝ ነው። የሚረከቡኝ ሰው ደግሞ በባንክ ቆይታው የአኔም የይርጋዓለም ሰውዬ ታላቅ (SENIOR) ነው። ወደ አለታ ወንዶ የሚመጣውም ከባሕር ዳር ቅርንጫፍ ተዛውሮ ነው። የባሕር ዳሩ ወደ አለታ ወንዶ፤ የአለታ ወንዶው ወደ ይርጋዓለም ከሚዛወሩ፤ ለምን የባሕር ዳሩ በቀጥታ ወደ ይርጋዓለም አይዛወርም? እንደዚያ ቢደረግ ኖሮ፤ ለባንኩ ሎጂስቲካዊ ጣጣው ይቀልላል? አልነበረም? የማጓጓዣ ወጭውስ ይቀንሳል? አልነበረም? አለቆቼ ግን ይኸ የሚጠፋቸው አይደሉም። ያለ ጥርጥር ባንኩ ከሁለቱ ሰዎች ጋር የሆነ ጉዳይ ነበረው። ባንኩ ብቻም ሳይሆን፤ ምናልባት እግዚአብሔርም ከሁለቱ ሰዎች ጋር የሆነ የሆነ ጉዳይ ነበረው ይሆናል።

የዚህች መጽሐፍ ጉዳይ ስላልሆነ፤ ወደዚያ ውስጥ አልገባም። ከእኔ ጋር ግን፤ ባንኩ ሳይሆን እግዚአብሔር፤ ብርቱ ጉዳይ ነበረው። ወደ አለታ ወንዶ ያመ ጣኝ ያንን ብርቱ ጉዳይ ለማከናወን ነበር። ያንን ጉዳዩን አሁን እከናውኖ ጨር ሷል። ብርቱ ብቻ ሳይሆን፤ ጉዳዩ ቀጣይነትም ያለው ነው። ቀጣዩ የጉዳዩ ክፍልም የሚከናወነው በአለታ ወንዶ ሳይሆን በይርጋዓለም ነው። ስለዚህም ባንኩ እኔን ወደ ይርጋዓለም ማዛወር ነበረበት - በመርሕ ደረጃ ያስቀመጠውን የአገልግሎት ዘመን ገና ያላጠነቀቅሁ ቢሆንም። ምክንያቱስ? ቢባል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ለሕይወቴ ወዳለው፤ ወደ ቀጣዩ እጅንዳው ሊያሸጋግረኝ ነው። በእጭሩ ጣልቃ መግባት ፈልጓል። ጣልቃ መግቢያውም ጊዜ አሁን ነው - እንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔርም ከጊዜ ጋር ይሸቀዳደማል ልበል?

የሙሉ ወንጌል አማኝ

ይርጋዓለም እንደ መጣን፤ ገነት እና እኔ ዕሑድ ዕሑድ ቀጥ ብለን ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን መካነ ኢየሱስ መመለስ ጀመርን። በዚያም የመካነ ኢየሱስ

ሆስቴል ዳይሬክተር ከነበረው ከአቶ (በኋላ ዶክተር) ተከሥተ ተክሉ ጋር ተዋወቅን። ተዋወቅን ብዙም ሳንቆይ፤ ተከሥተ እንደ ከሰዓት በኋላ ደወለልኝ እና “ክርስቲያን በሥራ ገቢታው ላይ” በሚል ርእስ የፓገል ውይይት እያዘጋጀ እንደ ሆነ ነገረኝ። ከተወያየቼም እንዱ እንድሆን ጠየቀኝ።

ተከሥተ ይህንን ጥያቄ በሚያቀርብልኝ ጊዜ፤ እኔ የማውቀው መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል፤ እግዚአብሔርም ቅዱስ፤ ሰውም ኃጢአተኛ፤ ኢየሱስም የኃጢአተኛው ሰው አዳኝ ስለ መሆናቸው እና እነዚህን ስለሚመሳሰሉ እንዳንድ መሠረታዊ እውነቶች ብቻ ነበር። ስለ ቤተ ክርስቲያን፤ ስለ ክርስቲ ያናዊ ሥነ ምግባር እና ስለ መሳሰሉት ጉዳዮች ገና ምንም አላውቅም። ሆኖም በአላዋቂ ሰው ድፍረት፤ ለተከሥተ ጥያቄ እምንታዊ ምላሽ ስጠሁ።

ውይይቱ እንደ ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ በሆስቴሉ እዳራሽ ውስጥ ተካሄደ። ውይይቱን ጨርሰን ስንወጣ፤ እንደ ተለመደው በሩ ላይ ቆም ብለን ስለምታ መሰዋወጥ እና ስለ ውይይቱ የሆነ የሆነ ነገር መባባል ተጀመረ። በመጨረሻም አብዛኛው ሰው ወደሚሄድበት ሄዶ እንደ ሰባት የምንሆን ሰዎች ብቻ ቀረን። ትዝ የሚሉኝ ተከሥተ፤ ወንጌላዊ (በኋላ መጋቢ) ተሾመ ወርቁ እና መምህር ግዛው ናቸው። ግዛው “ለምን ወንድም በቀለን ወደ ኅብረታችን እንጋብ ዘውም?” አላቸው። እንዳቸው ደግሞ ስለ ኅብረቱ ትንሽ መግለጫ ሰጡኝ። እሺ አልኩ። በሚቀጥለው ሐሙስ ኅብረቱ ወንድም ተክስተ ቤት እንዲሆን ተባለ።

ቆይቼ እንደ ተረዳሁት፤ የኅብረቱ አባላት የመካነ ኢየሱስ እና የሙሉ ወንጌል አብያተ ክርስቲያናት ምዕመናን ናቸው። ገነትን እና እኔን ጨምሮ በኅብረቱ ውስጥ ዐሥራ አምስት ያህል የምንሆን ሰዎች አሉ። በየሣምንቱ በየአባላቱ ቤት እየዞርን እንሰበሰባለን። እንዘምራለን፤ ከእግዚአብሔር ቃል የሆነ ሰው ይሰብክልን እና እንሰማለን። ተንበርክክን እንጸልያለን። ከዚያ መንፈሳዊው ፕሮግራም ያልቅና ባለቤቶቹ ሻይ እና ቆሎ ወይም እምባሻ ይጋብዙናል፤ እንበላለን፤ እንጫወታለን። ከዚያ በሚቀጥለው ሳምንት የምንገናኝበት ቤት ይነገረን እና እንለያያለን። ገነት እና እኔ ይህንን ኅብረት በጣም ወደነዋል። ሻይ እና ቆሎው እንኳን የዚያን ቀኑ የተለየ መጣፈጥ ነው የሚጣፍጠን። ሳምንቱ እስኪደርስ እና ዳግመኛ እስከምንገናኝ ድረስ እንናፍቀዋለን።

ማኅበረተኞቹ በፓኔል ውይይቱ ላይ ሲናገር የሰሙት እና አሁን በኅብረቱ ውስጥ ያወቁት በቀለ ሁለት ሆኑባቸው። ይኸኛው በቀለ እና ባለቤቱ ገና ጥሬ ናቸው። ለሰ ከርሰትና ምንም እያውቁም ማለት ይቻላል። ጥያቄዎቻቸውም ብዙ ናቸው። ስለዚህም ከፍተኛ ጥንቃቄ ያለፈልጋቸዋል።

"ዐሥራ አምስት ደቂቃ ሙሉ ተንበርከካችሁ ምንድነው የምትጸልዩት? የእኔ ጸሎት በሁለት ወይም ቢበዛ በሦስት ደቂቃ ውስጥ ነው የሚያልቀው" ይላቸዋል - በቀለ።

"እንዴ? ለምንድነው ጸጥ ብላችሁ የማትጸልዩት? የእናንተን ጸሎት ልሰማ ወይስ የአራሴን ጸሎት ልጸልይ?" ትላቸዋለች - ገነት።

"ምንድነው እሱ ይኸ የሚሰማኝ መነፋረቅ? የምን ለቅሶ ነው?" ይላቸዋል ባልዮው።

ሚሊተዮቅ ደግሞ "ብቻ እንደ እነዚያ 'ጴንጤዎች' እንደሚባሉት እንዳንሆን" ትላቸዋለች።

እነርሱም፡ በዚህ ሳምንት "እኚ ወንድማችን"፤ በሚቀጥለው ሳምንት ደግሞ "እኚ አኅታችን" ይሏቸዋል።

ይህንን ውጥረት ለማርገብ ሲል መሆን አለበት፤ ወንጌላዊ ተሾመ "የጸም እና የጸሎት ጊዜ ቢኖረንስ?" የሚል እሳብ በእንደኛው የኅብረታችን ጊዜ ላይ ያቀረበው። በእሳቡ ሁላችንም ተሰማማን፤ በቀኑ ላይ ለመስማማት ግን ጊዜ ወሰደ ብን። ጊዜ ለመውሰዱም ምክንያቶቹ እኛው ነን። ወንጌላዊው የፈለገው ቅዳሜ እንዲሆን ነው። በከተማው ውስጥ እኛ ገና የማናውቃቸው ሌሎች "ጴንጤዎች" አሉ። አብዛኞቻቸውም የሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች ናቸው። ከእነዚህ ጋር እንድንቀላቀል - "ያበጠውም እንዲፈነዳ" - ፈልጓል። እስከ መቼ ሲያስታምመን ይኖራል? ተማሪዎቹ ደግሞ ከቅዳሜ በስተቀር አይመቻቸውም።

ገነት እና እኔ የምናውቀው እርዳታከሶች ሳለን እንጸመው የነበረውን ጸም ነው። በዚያ እህል ሳይበላ ሙሉ ቀን አይዋልም - አከፍሎት ካልሆነ በስተቀር። ቅዳሜም አይጸምም - "ቅዳሜ ለዑር" ካልሆነ በስተቀር።

ሆኖም የወንጌላዊው እሳብ አሸነፈ። ቅዳሜ ከሥራ ሰወጣ ወደ ቤት መጣሁ እና ገነትን "ፒክ" አደረግሁ። ተያይዞን ወደ መካነ ኢየሱስ ሆስቴል ሄድን።

ከፍሉ ሞልቷል። ሁሉም ተንበርከከዋል። ገነት እና እኔ ከበሩ አጠገብ፤ የመጨረሻዎቹ መንበርከኪያዎች ላይ ተንበረከከን። በበኩሌ ለመንበርከኪ እንጂ፤ ለመጸለይ ግን በአውነት አልቻልኩም ነበር። ምክንያቱም በአዳራሹ ውስጥ በጣም ብዙ ድምፅ ነበረ። ድምፅ ብቻም አይደለም፤ ጩኸትም ነበረ። ድምፅ እና ጩኸትም ብቻ አይደሉም፤ መዝላል እና ግድግዳውን ወይም ወንበሩን በቡጢ መደለቅም ነበሩ።

ያለ ጥርጥር ዕብዶች መካከል ነው ያለሁት። ጎኔ የተንበረከከችውን ባልተቤቴን ትከሻቀ ላይ መታ መታ አደረግኳት። ቀና ለትልልኝ "እንቺ ቆዩ፤ እኔ ወደ ቢሮ እሄዳለሁ፤ ዐሥራ አንድ ሰዓት ላይ አመጣ እና ፒክ አደርግሻለሁ" አልኳት እና ምላሽም ሳልጠብቅ ተነሥቼ ወጣሁ።

ጋሽ አዲሱ ተከትሎኝ መጣ እና "ወንድም በቀለ፤ ምንው? የት መሄድህ ነው?" አለኝ።

"ወደ ቢሮ መሄዴ ነው፤ በኋላ እመለሳለሁ" አልኩት።

"የጸሎቱ ጊዜ አኮ አሁን ያልቃል ... እስከዚያው ቢሮ ውስጥ ትሆናለህ ... ና ወደ ቢሮው ልውሰድህ" አለኝ። ብለው፡ ብሠራው፡ ሊለቀኝ ነው?

"ተረብሻለሁ" አላልኩትም። ማለትም አላስፈለገኝም። በጣም ግልጽ ነበር። ስለዚህም ነው እርሱም ሊለቀኝ ፈቃደኛ ያልሆነው። እጄን የመጠምዘዝ ወይም የመጎተት ያህል ነው፤ ከኋላው እስከትሎኝ ቢሮ ያስገባኝ እና በሩን ዘግቶብኝ የሄደው። በተንበረከኩት ሰዎች መካከል ዐልፈን ወደ ቢሮው ለንገባ፤ ወንጌላዊ ተሾመ ለገነት እጁን ጭኖ ሲጸልይላት አይቼዋለሁ።

ትንሽ ቆይቶ ደግሞ እኔ ወደ አሰራባት ቢሮ መጣ። ለእኔም እጅ ጭኖ ስመጸለይ ፈልጓል ይመስለኛል። እኔ ግን አልተንበረከኩም። ወንበር ስቤ ቁጭ ነው ያልኩት። ተቀምጬም አየጸለይኩ አልነበርኩም። ዐይኖቼን አፍጥጬ ዙርያዬን አያየሁ ነበርኩ። በፍጹም በጸሎት "ሙድ" ውስጥ አልነበርኩም። ይልቁንም "በውጊያ ሙድ" ውስጥ ነው የነበርኩት። ለሰዚህ እርሱም በቢሮዋ ሌላ ማዕዘን፤ ወንበር ይዞ ተቀመጠ። ምን ምርጫ አለው?

ሁለታችንም አንዳች ቃል አልተነፈሰንም። እንዲያው ዝም ብለን ተፋጠጥን። ምናልባት ብዙ ጊዜ አልቆየንም ይሆናል። ለእኔ ግን በጣም ረዥም ጊዜ የቆየሁ

ያህል ሆኖ ነበር የተሰማኝ። አሁን አሁን ሰዓቴን አያሰሁ። በጌታ ከቆየሁት በአገልግሎትም ውስጥ ስለሚያጋጥሙ አንዳንድ ፈተናዎች በመጠኑ ካወቅሁ በኋላ እንደ ተረዳሁት፤ ያቺ ጊዜ ሊጋሽ አዲሱ እና ለወንጌላዊ ተሾመ የብርቱ ምጥ፤ የብርቱ ምልጃ እና የብርቱ መንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ ነበረች። "IT'S NOW OR NEVER" የሚባል፤ ኤልሺስ ፕሬስሊይ የሚዘፍነው አንድ ዘፈን ዐው ቃለሁ። እነዚህ ሁለቱ፤ በጊዜው ባያውቁትም እንኳን፤ እንደዚያ የተባሉ ይመስለኛል - "አሁን! አሁን ካልሆነ ግን፤ ፈጽሞ!"

እዚያኛው ከፍል ጸሎቱ ቀጥሏል። እንዳንዴ ደምፃቸው ጸጥ ይላል። እኔም በውስጤ "አሁንስ መጨረሻቸው ነው" አላለሁ። ብዙም ሳይቆይ ግን እንደ ገና በኃይል ይነሣል። ፏፏቱ ይሆናል። ያውካካል። መልሶ ደግሞ ጸጥ ይላል። እኔም እንደ ገና "አሁንስ በእርግጥ መጨረሻቸው ነው" አላለሁ። ወንዙ ግን ሜዳውን ይጨርስ እና ደግሞ ከሌላ ገደል አፋፍ ላይ ይደርሳል መሰለኝ። እንደ ገና ሌላ ፏፏቱ ይፈጠራል። እንደ ገና ሌላ ማውካካት ይሆናል። ብዙ ጊዜ እንደዚህ ቀጠለ። እኔም በውስጤ እንዳንዴ አየተገረምኩ፤ እንዳንዴም አየተቆጣሁ፤ እንዳንዴም አየጠየቅሁ - ምን ማለት ነው? አያልኩ - ቆየሁ።

እንዳያልቅ የለም፤ አለቀ እና እኔም ከታገትኩባት ቢሮ ተለቅቄ ወጣሁ። በጸሎት ላይ የነበሩት ሰዎች መደበኛውን የወጣቶች ስብሰባ ለመካፈል ወደ ትልቁ አዳራሽ ገቡ። ገነትም አብራቸው ገባች። እኔ ግን በዐሥራ አንድ ሰዓት ላይ ገነትን ፒክ ለማድረግ ተመልሼ እንደምመጣ ሊጋሽ አዲሱ ነው መሰለኝ ነግራው ወደ ቢሮዬ ሄድኩ። ባልኩት ሰዓት ስመጣ፤ ሕዝቡ ሁሉ ሄዶ የሐሙሱ ኅብረታችን አባላት ብቻ ቀርተው አገኘኋቸው። ሰላምታ ተለዋውጠን ቁጭ እንዳልን፤ ሲከነክነኝ የቆየውን ጥያቄ አፈረጥኩት - ቅድም ያየሁት እና የሰማሁት ነገር በፍጹም አልገባኝም። ምንድነው? ምን ማለት ነው? ጥያቄዬ ያነጣጠረው ወደ ወንጌላዊ ተሾመ ነው።

ሲጠብቀው የነበረ ጥያቄ ይመስለኛል። ከብሉይ ኪዳን መጻሕፍት በመነሣት፤ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሊያስረዳን ጀመረ። ጥቅሶቹን ሁሉ እያወጣ አነበበልን። ከዚያ ወደ ወንጌላቱ መጣ እና ጌታ ኢየሱስ ደግሞ ስለ መንፈስ ቅዱስ ደቀ መዛሙርቱን ያስተማራቸውን ትምህርቶች አሳየን። በመጨረሻም የብሉይ ኪዳን ተስፋ በጴንጤቆስጤ ቀን መፈጸሙን፤ በተፈጸመም ጊዜ ሐዋርያቱን፤

እናቱን ማርያምን እና ወንድሞቹን ጨምሮ፤ 120 የሚያህሉ ደቀ መዛሙርት "በሌሎች ልሳኖች" መናገራቸውን፤ በተናገሩም ጊዜ "ሰከረዋል" መባላቸውን፤ ከመጽሐፉ እያነበበ አብራራልን። ያም ተስፋ "ለእናንተ እና ለልጆቻችሁ እንዲሁም ጌታ እምላካችን ወደ ራሱ ለሚጠራቸው፤ በሩቅ ላሉትም ሁሉ ነው" መባሉን፤ "በሩቅ ላሉትም ሁሉ" የተባለው አኛንም እንደሚያካትት አበሠረን። መጽሐፍ ቅዱሱ ውስጥ እንደዚህ ያለ ነገር መኖሩን ስሰማ፤ ያ የመጀመሪያ ጊዜዬ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱሱ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን ቀደም ሊል ያመንኩ ስለ ሆነ፤ የሰማሁትን ለመቀበል ምንም አልተቸገርኩም። ቅድም ሲዘልሉ እና ሲጮኹ ያየኋቸው ወጣቶች፤ የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት "ሰከረዋል" የተባሉትን ዐይነት ስካር የሰከሩ ነበሩ ማለት ነው። እኔም እንደዚያ ዐይነቱን ስካር "ሰከሯል" ብባል፤ እንደ ትልቅ ክብር አንጂ በፍጹም እንደ ውርደት አልቆጥረውም። የዛሬ ሁለት ሺህ ዓመት፤ በሐዋርያቱ እና በመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ሕይወት የሆነው ነገር በሚሆንበት በዚህ ቦታ፤ በመገኘቱ እጅግ ደስ አለኝ። "እርጅናሌውን ክርስትና አገኘሁት!" አልኩ በውስጤ። በዚያ ለነበሩት ደግሞ፤ እንደዚህ ከሆነማ "እኛም ይህ በረከት ያስፈልገናል" አልኳቸው - በገነት እና በእራሴ ስም።

ይህ ከሆነ ከወራት በኋላ፤ እንድ ጥያቄ በውስጤ ተፈጠረ - ዱሮ የተጠመቅሁት ጥምቀት ይበቃኛል? ወይስ እንደ ገና መጠመቅ አለብኝ? ወንድም ተከስተን ልጠይቀው ቀጠሮ ያዝኩ እና ሄድኩ። ስደርስ ከጋሽ አዲሱ ጋር ነበረ። ወንድም ተከሥተ የመካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን አባል እና ሠራተኛ ነው። መካነ ኢየሱሶቹ ሉተራኖች፤ ማለትም ሕፃናትን አጥማቂዎች ናቸው። ሙሉ ወንጌሎቹ ባፕቲስቶች፤ ማለትም እማኞችን አጥማቂዎች ናቸው።

እኔ ደግሞ ይህንን ሁሉ ጣጣ አላውቅም። "ስለ ውሃ ጥምቀት ምን ትመክረኛለህ? የዱሮው ይበቃኛል? ወይስ አሁን እንደ ገና መጠመቅ ያስፈልገኛል?" አልኩት። ተከሥተ ይበቃሃልም አይበቃህምም አላለኝም። "ማድረግ የሚገባ ህን እግዚአብሔር እንዲያሳይህ ለምን እንጸልይም?" አለኝ። በመልሱ በጣም ተደስትኩ። በመጠየቄም እንኳን ተጸጸትኩ። ተንበረከኩሁ እና ተከስተ እና አዲሱ እጃቸውን ጭነው ጸለዩልኝ።

ልቤ ፈጽሞ ዐረፈ። ይህ ከሆነ ከጥቂት ወራት በኋላ፤ ለመጠመቅ ወለንኩ። ማንም ምንም ብሎኝ አይደለም። መሠረታዊ የክርስትና ትምህርትም ሆነ የጥምቀት ትምህርት አልተማርኩም። የዱሮው ለምን እንደማይበቃኝ፤ እንደ ገና መጠመቅም ለምን እንደሚያስፈልገኝ፤ ከሰውም ሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር አልተማከርኩም። እንድ ቀን፤ እንዲያው ዝም ብሎ፤ “OUT OF THE BLUES” እንደሚባለው፤ መጠመቅ እንዳለብኝ ዐወቅሁ። ማታ ቤት ስገባ - “እኔ እና አንቺ መቼ ነው የምንጠመቀው?” አልኳት ገነትን።

“እንደሱ ወሰንክ እንዴ?” አለችኝ።

“አዎን” አልኳት።

“እንግዲያውስ እንተ ተጠመቅ፤ እኔ እንደዚያ ለማድረግ ገና አልወለንኩም”

“አይ፤ ብቻዬንም አልጠመቅም፤ አጠብቅኻለሁ” አልኳት። ቢቃ፤ ነገሩን እዚሁ ላይ ተውኩት። መልሼም አላነሣሁትም።

ይህንን ከተባባልን ከአንድ ወር ያህል በኋላ፤ ገነት ደግሞ በተራዋ “እኔም እሁን ለመጠመቅ ወስኛለሁ” አለችኝ። ለወንጌላዊ ተሾመ ነገርነው። በዚያው ሰዎን፤ አንድ ዕሑድ ጠዋት፤ ጊዳቦ ወንዝ ወረድን እና አጠመቀን። ከእኛ ጋር 18 ሌሎች ተጠማቂ ወጣቶች ነበሩ። በዚያን ዕለት በቤተ ክርስቲያን በነበረን የአምልኮ ጊዜ፤ “የጌታ እራት” ሥርዓት ፈጸምን። ክርስቲያን ከሆንኩ እና ትርጉሙም ከገባኝ በኋላ፤ ይህንን ከቡር ሥርዓት ስፈጽም የመጀመሪያ ቀኔ ነበር። ደለታዬ ወለን አልነበረውም። ከንፍ አንዳወጣሁ እና በአየር ላይ እንደምበርር ሲለማኝ ነበር የዋለው።

በይርጋዓለም የቆየው በአጠቃላይ ለአንድ ዓመት ከአምስት ወራት፤ ከተጠመቅን በኋላ ደግሞ ለአምስት ወራት ብቻ ነው። ወደ ዲላ ተቀየርን። እነርሱ ስለ አጠመቁን፤ ይርጋዓለሞቹ አባላቸው አድርገው ይቆጥሩናል። ይጎበኙናል። የጌታ እራት ሥርዓት በሚኖራቸው ጊዜ ይጠሩናል፤ እኛም እንሄዳለን። ሆኖም፤ አንድ አማኝ ለምን የአንድ ቤተ ክርስቲያን አባል መሆን እንዳለበት እኔ አይገባኝም ነበር። ሙሉ ወንጌሎቹ ዘንድ መሄድ እንደ ጀመርኩ፤ ከመካከ ሊየሱሱ መሪዎች መካከል ሁለት ሰዎች ወደ ቢሮዬ መጥተው፤ ሙሉ ወንጌሎቹ ከመንግሥት ፈቃድ ስለሌላቸው፤ የሚሻለኝ የመካከ ሊየሱስ አባል

ብሆን እንደ ሆነ አለጠንቅቀውኝ ነበር። የዲላው መካከ ሊየሱስ ወንድሞችም ቆራቢ አባላቸው መሆን እንድቸል፤ የሃይማኖት ማጽኛ ትምህርት እንስጥህ ብለውኝ ነበር። አባል የመሆን አስፈላጊነት አልታየኝም ነበር እና ማስጥንቀቂያውንም ሆነ ጥያቄውን አልተቀበልኩም።

በአባልነት እና በውሃ ጥምቀት መካከል ያለው ግንኙነትም እንደዚሁ እይገባኝም ነበር። ዲላ መካከ ሊየሱስ እንሄዳለን። ከዲላ ቃለ ሕይወቶችም ጋር በጣም እንቀራረባለን። የጌታን እራትም አብረናቸው እንወለዳለን። ዐልፎ ዐልፎ ሐዋሳ ሕይወት ብርሃንም ድረስ አየሄድን እናመልካለን። ወደዚያ የምንመላለስበት ዋና ምክንያት፤ በዚያ ጌዴዎን እና ሌሎችም የቤተ ለባችን አባሎች መኖራቸው ነው። በእንደዚህ ዐይነት፤ በውሃ ከተጠመቅንም በኋላ የየትኛውም ቤተ ክርስቲያን አባል ሳንሆን፤ ለአንድ ዓመት ያህል የቆየን ይመስለኛል። ግሬቶች ግን ከተለያዩ አቅጣጫዎች ነበሩ። እና መጸለይ ነበረብኝ - እግዚአብሔር የት እንድንሆን እንደሚፈልግ እንዲያስታውቀኝ። መልሱም ደግሞ ወዲያው መጣልኝ - ይርጋዓለም ሙሉ ወንጌል!

የይርጋዓለሟ ሙሉ ወንጌል በጣም ትንሽ ቤተ ክርስቲያን ነበረች። ከአባላቱም አብዛኞቹ በጣም ወጣቶች እና ተማሪዎች ነበሩ። ገነትን እና እኔን ባጠመቀችን ጊዜ፤ የምትሰበሰቡበት ቤት “የደሀ ማድ ቤት” ነበር የምታከለው። አሷኑ በዛችባችሁ ብለው፤ እስወጥተውን በትነውናል። ለምን እንደ ሆነ አንጃ፤ ስደቱም በእርሷ ላይ ይበረታል። ሆኖም ለእኔ የሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደ ሆነ እንድ ጊዜ ለይቼ ዐውቄዋለሁ። ከሌሎቹ አብያተ ክርስቲያናት እና ከእገልጋዮቻቸው ጋር መልካም ግንኙነት ይኖረኛል። አጥቢያዬ ግን የይርጋዓለም ሙሉ ወንጌል እማኞች ቤተ ክርስቲያን ትሆናለች - የይርጋዓለምን ከተማ ከለቀቅሁ እንድ ዓመት ያለፈኝ ቢሆንም።

የክርስቶስ ተከታዮች ሕይወት፤ የክርስቶስም እገልጋዮች እገልግሎት፤ ምን እንደሚመስል ትከክለኛውን ሞዴል ይርጋዓለም ነው ያየሁት። እገልግሎት የጀመርኩትም እዚያው ነው። ወንጌላዊ ተሾመ ነው ያለጀመረኝ - በውሃ ከመጠመቄ በጣም በፊት። እኔን በሚያሰብኝ ቦታዎቹ፤ እርሱ ሁል ጊዜ የፕሮግራሙ መሪ ይሆናል። እኔ በሰብኩት ውስጥ የዘባረቅኳቸውን ነገሮች ሁሉ፤ እርሱ ከእኔ በኋላ መድረኩን ሲይደዝ ያስተካክላቸዋል - እኔን ሳይወቅሰኝ እና ሳይከሰሰኝ። እኔም በልቤ፤ “ወይኔ፤ ለካ እንደዚህ ማለት አልነበረብኝም”።

ወይም ደግሞ "ወይኔ፤ ሰካ አንደዚህ ኖሯል ማለት የነበረብኝ" አላለሁ። በእነዚያ በመጀመሪያዎቹ የክርስትና ሕይወቴ ወራት፤ በአስደናቂ ሁኔታዎች በሕይወቴ ጣልቃ ገብቶ፤ በዚያች ቤተ ክርስቲያን እገልጋዮች እንድያዝ ስለ አደረገኝ፤ ጌታን ሁል ጊዜ እጅግ አድርጌ አመሰግንዋለሁ።

ጴንጤቆስጤአዊ ክርስቲያን

ጴንጤቆስጤአዊ ክርስቲያን መሆን ግን፤ የሙሉ ወንጌል እማኝ የመሆንን ያህል ቀላል አልሆነልኝም። ረዥም ጊዜ ወስዶብኛል። በትክክል ለመናገር፤ ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከሰማሁባት ዕለት አንሥቶ በመንፈስ ቅዱስ እስከ ተጠ መቅሁባት እስከ መጋቢት 02 ቀን 1973 ዓ.ም. ድረስ፤ እምስት ዓመት ከመንፈቅ ያህል ወስዶብኛል። ስመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በመጸለይ ጸጋቸው የሚታወቁ ብዙ ወገኖች ጸልየውልኛል። እኔም በበኩሌ በዚህ ሁሉ ረዥም ጊዜ ውስጥ በመንፈሉ እንዲያጠምቀኝ ጌታን በጸሎት ሳልጠይቀው የዋልኩበት ወይም ያደርኩበት እንድም ቀን አልነበረም ለማለት እደፍራለሁ። ሆኖም ነገሩ የሰማይን ያህል ነው የራቀብኝ። ያም ብቻ አይደለም፤ ጌታ ባይረዳኝ ኖሮ፤ የማላልፋቸው ብዙ ፈተናዎችም አጋጥመውኛል።

"ከዘር የተላለፈ እርግጥን ሳይኖርብህ አይቀርም" ያሉኝ እገልጋዮች ነበሩ። "ባትድን ነው" ያሉኝም አሉ። "በልሳን ባትናገርም፤ እንተ በእርግጥ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተሃል" ያሉኝም ነበሩ። ለዚህ አባባላቸው የሚስጡኝ ምክንያት "ጥሩ ታገለግላለህ አኮ!" የሚል ነው። "ጽኑነት ቢሊይ ግራሃምን አታያቸውም? በልሳን አይናገሩም፤ ነገር ግን እርሳቸውን በመንፈስ ቅዱስ አልተሞሉም ሰማለት ማን ይደፍራል?" ይሉኛል። እኔ ደግሞ ስለ "ከላሲካል ፔንቴስታል አስተምህሮ" እንበቤአለሁ። በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ ከመንፈስ ቅዱስ ከመወለድ የተለየ እና እርሱን የሚከተል ልምምድ እንደ ሆነ ነው የተረዳሁት። አዲስ ኪዳናዊ ምልክቱም በልሳን መናገር ነው። በልሳን ለመናገሩ ምንም ማስረጃ የለኝም እንጂ፤ ከመንፈስ ቅዱስ የተጸነሰው ጌታ ኢየሱስ አራሉም እገልግሎቱን ከመጀመሩ በፊት በመንፈስ ቅዱስ እንደ ተጠመቀ ነው የሚገባኝ (የሐ. 1፡33)።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ሲጠመቁ ከምናገኝባቸው አምስት ምዕራፎች ውስጥ (ሐዋ. 2፤ 8፤ 9፤ 10፤ 19)፤ በሦስቱ የተጸለየላቸው ሰዎች

ወዲያው በልሳን ተናግረዋል (ሐዋ 2፤ 10፤ 19)። በቦታው አልተጠቀስም እንጂ (ሐዋ. 9፤17-18)፤ ሐዋርያው ጳውሎስም በልሳን ተናግሯል (1ቆሮ. 14፤18)። የሰማርያ ክርስቲያኖችም በልሳን ተናግረው መሆን አለበት። ያለዚያ ስለ ሲሞን፤ "ሐዋርያት እጃቸውን በሚጭኑበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ እንደሚሰጥ አይቶ ..." ተብሎ ለምን ተጻፈ? (ሐዋ. 8፤18) ሲሞን "በዐይኖቼ ያየው" መን ፈስ ቅዱስን የመቀበል ምልክትስ፤ በልሳን ከመናገር ሌላ ምን ሊሆን ይችላል? በተጨማሪም፤ በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቁት ሁሉ በልሳን እንደ ተናገሩ ነው መጽሐፉ የሚተርክው (ሐዋ. 2፤4፤ 8፤19፤ 10፤44፤ 19፤6-7)።

ስለዚህም በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስላመንኩ በመንፈስ ቅዱስ የማልጠመቅ በት፤ በመንፈስ ቅዱስ ከተጠመቅሁም በልሳን የማልናገርበት ምንም ምክንያት አይኖርም። ሐዋርያው ጳውሎስ "... ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሌሎችን ለማስተማር፤ ዐሥር ሺህ ቃላት በልሳን ከመናገር ይልቅ፤ እምስት ቃላት በእእምሮዬ ብናገር ይሻላል" ማለቱንም ዐውቃለሁ (1ቆሮ. 14፤19)። እኔ ግን ለጌታ፤ "ዐሥር ሺህ ቃላት በእእምሮዬ ከመናገር ይልቅ፤ እምስት ቃላት በልሳን ብናገር ይሻላል" ብዬዋለሁ። በእእምሮ መናገር እያስፈልገኝም ማለቴ አልነበረም። በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ ግን ከዚያ ይልቅ የበለጠ ያስፈልገኛል ማለቴ ነበር። እርሱ ደግሞ ተረድቶኛል። እንድም ቀን misunderstand አድርጎኝ (ባልሆነ መንገድ ተረድቶኝ)፤ እያውቅም።

ከፈተናዎቹ ሁሉ የከበደብኝን ግን ልጥቀሰው። አንድ ዕሑድ፤ ገነት እና እኔ ከሐዋላ ስንመለስ ወንጌላዊ ጻድቁ አብይን እና ወንድም እዳነ ገብሬን አቢታችን እንዳገኘናቸው በምዕራፍ አንድ ውስጥ ጠቅሻለሁ። ያች ዕለተ ዕሑድ መቼ እንደ ነበረች እርግጠኛ መሆን አለመቻሌን፤ ሆኖም በምዕራፍ ስምንት ውስጥ እንደምመለስበትም በዚያው ቦታ ተናግራለሁ። በአንድ በኩል ወንድም እዳነ ብቻውን ወደ ቤታችን የመጣበት ቀን በ1968 ዓ.ም. በጳጉሜን ወር ውስጥ ሳይሆን አይቀርም አላለሁ። በሌላ በኩል ደግሞ ቀኑ አሉ መሆኑን አጠራጠራለሁ። ለምን እንደዚያ እንደምል አሁን፤ ለምን እንደምጠራጠር ደግሞ ትንሽ ዝቅ ብዬ እናገራለሁ።

መስከረም 03 ቀን 1969 ዓ.ም. ጀምሮ በናዝሬት ባይብል እካዳሚይ በሚካሄደው በመጀመሪያው የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት ኮንፈረንስ ላይ ተካፋይ እንድሆን የመግቢያ ካርድ ተልኩልኛል። ማን

አንድ ላከልኝ ወይም አንድ አሰላከልኝ አልተነገረኝም። እኔ ግን በሥራ ምክንያት ለመሄድ አልቻልኩም ነበር። ለላኪህም ከባለቤቷ ጋር ተመካከርን፤ ካርዱን ለአንዲት እገት አንድ ሰጠናት አሳታውሳለሁ። ያች እገት አንድ-ትሄድ የፈለግንበት ምክንያትም የሚከተለው ነው።

ወንድም አዳነ ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ቤታችን በመጣበት ቀን በቤተ ሰብ ደረጃ አብረነው ጸልዩናል። ምዕራፍ አንድ ውስጥ አንድ ገለጽኩት፤ መልእክትም አምጥቶልናል። ከጸሎቱ በኋላ ቁጭ ብለን የሆነ የሆነ ነገር ሰነጋገርን፤ በመንፈስ ቅዱስ ባለመሞላቱ በጣም ስለሚያዝን አንድ ወንድም ነገርነው። በዚህ ጊዜ፤ ወንድም አዳነ "ጌታ ይመሰገን፤ አገልግሎት ሰጠኝ ማለት ነው፤ ይህንን ወንድም አሁን ልናገኘው እንችላለን?" አለ። "አዎን" አልኩት እና ለዚያ ወንድም ወዲያው ደወልኩለት። አቤት መኖሩን ካረጋገጥኩ በኋላ፤ "ለመንፈስ ቅዱስ ሙላት ሲጸለይህ ነው፤ አሁን አመጣ እና ፒክ አደርግሃለሁ" አልኩት።

አቤቱ ስደርሰ፤ አልጋው አጠገብ ተንበርከኩ አገኘሁት። "አሁንክ እየጸለይኩ ነበር። መጽሐፍ ቅዱሴን ስገልጠው የወጣልኝን ጥቅስ ተመልከተው" አለኝ እና ኤርምያስ 23፥23ን አሳየኝ - "እኔ የቅርብ አምላክ ነኝ አንጂ የሩቅ አምላክ አይደለሁም" ይላል። አስምሮበታል። "እውነት ነው ... የቅርብ አምላክ ነው ... ብቻ አሁን ቶሎ ተነሥ ... ሲጸለይህ ነው" አልኩት። ፒጃማውን እና ጋቢውን አንድ ለበሰ ይመስለኛል ይገዢው የበረርከት። ወንድም አዳነ ሲጸልይለት ወዲያው በመንፈስ ቅዱስ ተሞላ።

በዚህ ጊዜ፤ ወደ ወንድም አዳነ ጠጋ አልኩ እና "እኔም እኮ አልተሞላሁም፤ አንድ-ትጸልይልኝ እፈልጋለሁ" አልኩት። የተሞላሁ ሲመስለው ነበረ መለሰኝ፤ አለመሞላቴን ሲሰማ ትንሽ ተገረመ። ሆኖም ጸለየልኝ። አልተሞላሁም። በማግስቱ አንድ ገና ልንገናኝ ተቃጥረን፤ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት የሚፈልጉ ሌሎችንም ልንሰበስብለት ተነጋግረን ተለያየን።

ገነት መልእክቱን በስልክ፤ በእካል እና በሰው በሰው ሊታደርስ ዋለች። ማታ ላይ ቤታችን በሰዎች ግጥም ብሎ ሞላ። ትዝ አንድሚሊኝ ከሆነ፤ ከእኔ እና ከዚያ ትናንትና ከተሞላው ወንድም ባለቤት በስተቀር ሁሉም ተሞሉ። በዚያን ምሽት ወንድም አዳነ አብዛኛውን ጊዜ ያሳለፈው በእኔ ላይ ነበረ ለማለት አችላለሁ። ጉሮሮዬ አሰኪዘጋ ድረስ ነው "ሃሌ ሉያ፤ ሃሌ ሉያ" ያልኩት።

ሁለታችንም ባለመሞላታችን ግን በጣም አዘንን። በዚህ ጊዜ ነው ያች እገት ናዝሬት ቤትሄድ እኮ ተሞልታ ትመጣለች ብለን ያሰብነው። የእኛ አለማወቅ ነው አንጂ፤ አንደዚያ ለማሰብ ምንም ምክንያት አልነበረንም።

ያ ለብሰባ ለመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለመጸለይ የተጠራ ለብሰባ አልነበረም። ከተሳታፊዎቹም ውስጥ አብዛኞቹ በመንፈስ ቅዱስ ያልተሞሉ እና በመንፈስ ቅዱስ በመሞላትም የማያምኑ ነበሩ። አንዲያውም "ተሳታፊዎቹ አጅ ለአጅ ተያይዘው እንዲጸልዩ አድርጓል፤ አንደዚህም ያደረገው ጴጥጤዎቹ በአጆቻቸው የያዟቸው ለዎች በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞሉ ሁኔታውን ሊያመቻችላቸው ፈልጎ ነው" ተብሎ አቡነ ፌሰቶ ኬቬንጀሬ ተከስሦበታል። ጋሽ መስፍን ተስፋዬም (ማራናታ) የጴጥጤዎቹን ትምህርት የሚደግፍ ሰብከት ሰብኳል ተብሎ የአንድ ቤተ እምነት ተወካዮች ጉባዔውን ረግጠው ለመውጣት ፎከረው ነበር። የጉባዔው አዘጋጆች ጋሽ መስፍንንም ይቅርታ እንዲጠይቅ ለምነውት ነበር። "አላደርገውም" አላቸው። ስለዚያ ጉባዔ "ለዚህ ጊዜ" በተባለችው መጽሐፌ ውስጥ በሰፊው አትቻለሁ።

ሆኖም፤ ያች እገት ወደ ናዝሬት ሄደች። ስትመለስ አንድ ነገረችን፤ በናዝሬቱ ጉባዔ ላይ ቀደም ሲል መምህራን ማሠልጠኛ ትምህርት ቤት በነበረች ጊዜ የምታውቀውን አንድ "ጴጥጤ" ወንድም ድንገት ታገኛለች። ከዲላ ናዝሬት ድረስ የተጓዘችበትን ምክንያት ያልረሳችው ያችም እገት፤ ያንን ወንድም ባገኘችው ጊዜ "ለመንፈስ ቅዱስ ሙላት እንዲጸልይላት" ትጠይቀዋለች። እርሱም አዚያው ከተገናኙበት ቦታ ላይ፤ በቀኛቸው እና በግራቸው ሕዝቡ ወደ ጉባዔው እየነረፈ እየገባ እያለ፤ አንበርክኳት እና አጆቹን ጭኖባት ይጸልይላታል። ያችም እገት በልሳን ትናገራለች።

ወደ ዲላ በተመለሰች እና የሆነውን ነገር በነገረችን ጊዜ ሁላችንም በጣም ደስ አለን። ከሆኑ ሳምንታት በኋላ፤ ወንድም አዳነ ለሦስተኛ ጊዜ ወደ ዲላ መጣ። ተገናኝተን ስንጨዋወት፤ ባለፈው ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉትን ሁሉ ሊያገኛቸው አንደሚፈልግ ነገረን። ገነት ለብሰባውን ጠራች። ፕሮግራሙንም በዝማሬ እና በጸሎት መራች እና ለወንድም አዳነ ሰጠችው። እርሱም "በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላችሁ በኋላ አንዴት ናችሁ? በሕይወታችሁ ምን ዓይነት ለውጥ እያችሁ?" በማለት በጥያቄ ጀመረ። ሁሉም ደስ ደስ የሚል ምስክርነት

ለጡ። ያች አጎት ብቻ “እኔ ይጨንቀኛል” አለች። ከዚያ የእግዚአብሔርን ቃል አካፈለን እና ለጸሎት ተንበረከከን።

ሁሉም በልሳኖቻቸው እንዲጸልዩ አበረታታቸው። ከእኔ ብቻ በስተቀር፣ ሁሉም አስነኩት። ያችን አጎት ጠጋ ብሎ አዳመጣት እና “ይኸ የእግዚአብሔር መንፈስ አይደለም፤ በዚህ ልሳን እንዳትጸልይ” አላት። ሁላችንም ደነገጥን። መንፈሱ እንዲለቅቃት በጌታ በኢየሱስ ስም ደጋግሞ አዘዘው። አላስጮኸትም። ሌላም ምንም አላደረጋትም። እኔንም መኝታ ቤት አስገብቶኝ በግሌ አነጋገረኝ -

“ዳግም የተወለድከው መቼ ነው?” አለኝ።

“ቀኑን አላውቀውም ... ምናልባትም ቀን የለውም ... የእኔው እንዲያው በሂደት ነበር የሆነው” አልኩት።

“ሰው የተወለደበትን ቀን እንዴት እያውቀውም?” አለኝ፤ ኮስተር ብሎ።

“እንግዲህ እኔ እንጃ” አልኩት። አለታ ወንዶ እያለሁ፤ ጌታን የተቀበልኩበትን ሁኔታ ላስረዳው ሞከርኩ። “በግሌ ቢሆንም፤ ከመጸሐፍት ጋር ቢሆንም፤ ለውለመዳን ማድረግ ያለበትን ሁሉ ግን አድርጌአለሁ ... ኃጢአተኝነቴን ተረድቼ ንስሐ ገብቻለሁ ... የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝነትም በትክክል ገብቶኝ በእምነት ተቀብዬዋለሁ ... ሕይወቴም ደግሞ ፈጽሞ ተለውጦአል ... በውሃም ተጠምቄአለሁ” አልኩት።

ቃሌን ለመቀበል አጅግ አቅማለሁ። በመጨረሻም “የማይከብድህ ከሆነ፤ በእነዚህ ወገኖች ፊት ጌታን እንደ ገና ብትቀበል” አለኝ።

“ለምን ይከብደኛል? ... በፍጹም አይከብደኝም ... ጌታን ለሁለተኛ ጊዜ አይደለም፤ ለመቶኛ እና ለሺህኛ ጊዜም ቢሆን አቀበለዋለሁ” አልኩት። ወደ ጉባዔው ተመለስን እና በተሰበሰቡት ሁሉ ፊት ጌታን እንድቀበል አደረገኝ። እኔም ምንም አልከፋኝም።

ያችን አጎት በተመለከተ ደግሞ፤ “ይህ መንፈስ ከእንግዲህ በውስጥ ሊኖር አይችልም፤ እናንተ በጸሎት አግዟት፤ ወይ ጮኹ ይወጣል፤ ወይም ጸጥ ብሎ ትቷት ይሄዳል አለን። እንድ ዓርብ ቀን፤ ይህ ከሆነ ከሁለት ወይም ከሦስት ቀናት በኋላ፤ ማታ ከሥራ ወጥቼ ቤት ስመጣ ገነት እቤት የለችም። የት እንደ

ሄደች ጠየቅሁ። ወደዚያች፤ ወንድም አዳነ “በዚህ ልሳን እንዳትጸልይ” ወዳላት አጎት ቤት እንደ ሄደች ነገሩኝ። ሆኖም ብጠብቅ ብጠብቅ አልመጣ አለች። ጊዜው ደግሞ እየመሸ ሄደ። ቢቸግረኝ መኪና አስነሣሁ እና ወደዚያ ቤት ሄድኩ። ያየሁት ነገር አስገረመኝም፤ አስደነገጠኝም። ያች አጎት መሬት ላይ ተዘርራለች፤ ትላፈልፋለች። ገነት ቆማ መንፈሱን “በጌታ በኢየሱስ ስም እዝዝ ሃለሁ፤ ውጣ!” እያለች ትገሥጻለች። የዚያች አጎት ባለቤትም አብሯት አለ።

ሰካ ሁለቱ እጎቶች በዚያን ቀን በጸም እና በጸሎት ሊውሉ እና 11:00 ሰዓት ላይ ተገናኝተው አብረው ሊጸልዩ ተስማምተው ኖሯል። በስምምነታቸው መሠረት ተገናኝተው አብረው ሊጸልዩ ነው ያችን አጎት ያስጮኸት። እኔም በላያቸው ተጨመርኩ እና አብረን መጸለይ ቀጠልን። መንፈሱ ግን አልወጣ አለን። ጩኸቷ ደግሞ እየጨመረ መጣ። ቤታቸው ያለው መንደር ውስጥ ስለ ሆነ፤ ሌላ ችግር መጥራት እንዳይሆን ፈራን። ወደ እለምሮዋ እንዲመልሳት መንፈሱን አዘዝነው እና ወዲያው ጤናማ ሆነች። ከዚያ በኋላ ተቀምጠን ምን ማድረግ እንዳለብን ተመካከርን። በበነጋው ቅዳሜ ነው። እነርሱ ጠዋት ወደ እኛ ቤት ይምጡ። እኛ በላያችን ሌሎችን ቅዱሳን ጨምረን እንጠብቃቸዋለን። እና ኃይላችንን አጠናክረን መንፈሱን እንገጥመዋለን። በዚህ ተስማማን እና ገነት እና እኔ ወደ ቤታችን ሄድን።

ቅዳሜ ዕለት እኔ ሥራ አልሠራሁም። እንዴትስ ተብሎ ሥራ ይሠራል? ጠዋት ቢሮ ገባሁ እና ከገንዘብ ያዡ ጋር ካዝና ከፍተን፤ ለዕለቱ ሥራ የሚበቃውን ያህል ካሽ አውጥተን ተረካክብን። ከዚያ ወደ ውጊያው ወረዳ ተመለስኩ። በጸሎት ብርቱ ናቸው ብለን የምናስባቸውን አንድ አምስት የሚሆኑ ወንድሞች እና እጎቶች ጠራን። ባል እና ሚስቱም መጡ። እና ከዚያ ርኩስ መንፈስ ጋር እንደዚሁ ስንጨዋጨዋህ ቀኑን ሙሉ ዋልን። አሁን “ወጣሁ” ይለናል። ትንሽ ይቆይና ደግሞ “ተመልሼ ገባሁ” ይለናል። ግራ ግብት አደረገን። በመካከላችን መናፍስትን በማስወጣት ረገድ ልምድ ያለው እንድም ለው አልነበረም። ዐሥር ሰዓት ገደማ ላይ ሁላችንም ተዳክምን እና በየብሉታችን ተበታተንን። ገነትም ወደ መኝታ ቤት ገብታ ጋደም ያለች ይመስለኛል።

ለእኔ የዚያን ቀኑ ውሎዬ የተበጠበጠ ነበረ። በአንድ በኩል ከሌሎቹ ጋር አብራ እጸልያለሁ። በሌላ በኩል ደግሞ ከአንድ አሳብ ጋር ብቻዬን እተናነቃለሁ። ወንድም አዳነ ስለዚህች አጎት የተናገራቸው ነገሮች ትክክል ሆኑ። እንግዲያው

ሰለ አኔም የተናገራቸው ነገሮች ትክክል መሆን አለባቸው። መዳኔን በጣሙን ተጠራጥሯል። ጌታን ሁለተኛ እንድቀበል ያደረገች በዚህ ምክንያት ነው። ማመኔን፣ ሕይወቱ መለወጡን፣ በውሃ መጠመቁን እና ማገልገልም መጀመሩን እየጠቀሰኩ በተከራከርኩት ጊዜም፣ ፈራ ተባ እያለ፣ የሰማርያው ሊሞገም በውሃ መጠመቁን እና ከፊልጶስ ጋር መተባበር መጀመሩን ነግሮኛል። አየተ ጠራጠረ ያለው መዳኔን ብቻ ሳይሆን፣ ርኩስ መንፈስ በውስጡ አለ መኖሩንም ጭምር ነበር ማለት ነው። ያን ዕለት ማታ “ይገርማል፣ ጋሽ አዳነ አኮ አንዲህ እና አንዲህ አለኝ” ስላት፣ ገነት ደግሞ “አይ፣ ዝም ብለህ ባትሟገተው፣ ይልቁ ንም ብትሰማው ነው የሚሻለው” ብላኛለች።

የመጣሁትም ከወደ ሮዚከሩሽያኑ ዓለም ነው። አህአ፣ ማን ያውቃል? መጽሐፎቻቸው እንኳን አሁንም መደርደሪያዬ ላይ አሉ። የእነ ሎብገንግ ራምፓ መጻሕፍት፣ እነ “IN SEARCH OF THE MIRACULOUS” እና ሌሎችም ሁሉ እስከዚያ ቀን ድረስ ከአኔው ጋር ናቸው። በመንፈስ ቅዱስ እንዳልጠመቅ ዕንቅፋት አየሁኝ ያሉት አንዲያውም እነርሱ ሊሆኑ ይችላሉ። ሄድኩ እና ሁሉንም ከመጻሕፍት መደርደሪያዬ ላይ ለቅሜ አወጣጥኩ።

አራሴም ከ1957 ዓ.ም. ጀምሮ፣ ለ12 ዓመታት ያህል የጻፍኳቸውን 54 ያህል የሚሆኑ ግጥሞችን የያዘ መድብልም አለኝ። ይርጋላም በነበርን ጊዜ ገነት ጥሩ አድርጋ ተይባልኛለች። ለሣንሰሩ ከፍል ልሰጠው እና ላሳትመው ቀን እየጠበቅሁለት ነበር። አሉንም አብሬ አወጣሁት። ምን ያደርግልኛል? አኔስ ከአንግዲህ ወዲህ ምን አደርግበታለሁ? ግቢአችን ውስጥ፣ በስተ ጻር በኩል፣ አንድ ቦታ ቆለልኳቸው። ከዚያም ጋዝ አምጥቼ አርከፈከፍኩባቸው እና አሳት ለቀቅሁባቸው። ጭሱ አየተትጎለጎለ፣ አኔም አሳቱን አየቆሰቆሰኩ እና አየተቆጣጠርኩ እያለ፣ የቃለ ሕይወቱ ወንጌላዊ ወርቁ ጎሴ አቤታችን መጣ። ገና ሰላምታ እንኳን በደንብ ሳይሰጠኝ፣ “አንዴ፣ አንዴ፣ ዛሬ ይኸ ግቢ ኤፌሶንን አይደል አንዴ የሚመስለው?” (ሐዋ. 19፡19) አለ። እርሱም፣ አንደ ወንድም አዳነ፣ በሰይጣን አገልጋይነት ይጠረጥረኝ ነበር ማለት ነው? ለሁሉም፣ “አዎን” አልኩት። ሌላ ምን አለቀለሁ?

የዚያን ሌሊቱን አዳሬን፣ አዳር አይበለው። መቆምም ሆነ መቀመጥ፣ መተኛትም ሆነ ማንበብ፣ እንዲያው ማናቸውንም ነገር ማድረግ አቃተኝ። አንቅልፍማ አይታሰብም። አንዴት ተደርጎ? ማለቱ መጀመሪያ ማን ጎኑን

መሬት አስነክቶለት? ሰለዚያ ሌሊት ሁኔታዬ በምናገር ጊዜ፣ “ሲዖል ወርጄ ነበር” ነው የምለው። ደግሞም ትክክል ነው። “ሲዖል” የሚባለው ቦታ አና/ወይም ሁኔታ፣ ያንን ሌሊት አኔ ከሆንኩት ሁኔታ ሊብስ የሚችል በፍጹም አይመስለኝም። ገነት ከአኔው ጋር አብራ ስትንቆራጠጥ ቆይታ ከሌሊቱ ወደ 10:00 ሰዓት ገደማ ሊሆን አንቅልፍ ጣለት። ትግሉን ትናንትና የጀመረች ናት። አኔም ወደ 11:00 ገደማ ላይ፣ የሞት ሞቴን ተንበረከኩሁ እና እጭር ነገር ለጌታ ተናገርኩ። ካለፈ በኋላ ሳስበው፣ ጌታ ሊረዳኝ ስለ ፈለገ ብቻ ነው መንበርከክ የቻልኩት።

ጌታ ሆይ፣ ከአንግዲህ ወዲህ የምኖረው በዚህ ዐይነት ከሆነ፣ ለአምስት ደቂቃም አንኳን ቢሆን መኖር አልፈልግም። አሁን ቸርነት አንድታደርግ ልኝ አለምንሃለሁ፤ ወይ አሁን ፈጽመህ ፈውሰኝ፤ ወይም አሁን ፈጽመህ ግደለኝ

አልኩት። አኔ በምተኛበት በኩል፣ አልጋዬ ጎን ሰንበረከከ፣ መብራቱን ማጥፋቱን አስታውሳለሁ። አሁን ግን በልቤ ውስጥ ይሁን ወይም ግድግዳው ላይ አላውቅም የተጻፈ ነገር ይታየኛል። ጽሑፉ ኤፌሶን 6፡13-17 ላይ ያለው ነው። በኢንግሊዝኛ ቋንቋ ነው የተጻፈው። አንብቤ ከጨረሰኩት በኋላ፣ የትራ ስጌ መብራቴን አበራሁ እና ከኮመዲኖዬ ላይ መጽሐፍ ቅዱሴን አነሣሁ። አንደ ተንበረከኩም፣ ያንኑ ከፍል ከአማርኛው መጽሐፍ ቅዱሴ ላይ ማንበብ ጀመርኩ። “የመዳንንም ራስ ቁር” ከሚለው ስፍራ ሰደርስ የሆነ ነገር አልፈ አንዳላነብ ከለከለኝ። ገደግዶ አቆመኝ። እና አየደጋገምኩ፣ አየደጋገምኩ “የመዳንን ራስ ቁር”፣ “የመዳንን ራስ ቁር” ማለት ብቻ ሆነ።

ስንት ጊዜ አንደዚያ ካልኩ በኋላ አንደ ሆነ አላውቅም፣ “የመዳን ራስ ቁር” ምንድነው? ብዬ አራሴን ጠየቅሁት። አሁን ደግሞ ሙሉ ትጥቁን የታጠቀውን የሮማ ወታደር ምስል በፊቱ አየሁ። የራስ ቁሩ፣ ወታደሩ ጭንቅላቱን አንዳይ መታ የሚከላከልለት መሣሪያ ነው። ወዲያው ነገሩ ሁሉ ወለል አሰለኝ። የአኔ ጭንቅላት አሁን የመዳንን ራስ ቁር አልደፋም። ባዶ ነው። ወንድም አዳነ ያለኝን እና ያቸንም እንት ርኩስ መንፈስ ሊያስጮኸት በመሰማቴ፣ አኔም የአራሴን መዳን ተጠራጥሬአለሁ። በዚህም የተነሣ ሰይጣን አሁን ጭንቅላቱን አየደበደበው ነው። ወዲያው ገነትን ከአንቅልፏ ቀስቀስኳት። ስትነሣልኝ -

“አሁን ቸግሬን ደርጄበታለሁ” አልኳት።

“ምንድነው?” አለችኝ።

“የወንድም አዳኝን ንግግር ሰምቼ ... እኅት አገሊትንም አጋንንት ሲያስጮኽት አይቼ ... እኔም የእራሴን ደኅንነት ተጠራጥሬአለሁ ... በዚህም ምክንያት የእራሳቱ ቁሬ ጭንቅላቴ ላይ የለም ... ይህንን የሚያውቅ ጠላትም ጭንቅላቴን በግላጭ አግኝቶ እየደበደበው ነው” አልኳት።

ቸግር አላት። ምነው አይቸግራት? “አሁን ታዲያ ...?”

አላስጨረስኳትም። “አሁን እኔ በአንቺ ፊት ንስሐ እገባለሁ ... ጌታን በድዌዋ ለሁ ... አንድ አዳኝን በግልጽ እያወቅሁት ... ሕይወቴን አንድ ሰወጠ በግልጽ እያወቅሁት ... አንድ አገልጋይ ደኅንነቴን ተጠራጠረ ብዬ ... አንዲትም እኅት አጋንንት አስጮኽቶ ብዬ ... እኔም ደኅንነቴን በመጠራጠሬ ... ያደረገልኝን ያንን ሁሉ ባለማመኔ ... ጌታን በድዌዋለሁ ... አሁን እኔ እንበረከካለሁ ... አንቺ ደግሞ እጆቸሽን ጭነሽ ትጸልይልኛለሽ” አልኳት እና እፈቷ ተንበረከኩ። እግዚአብሔር ይባርካት እና ገነት እጆቿን ጭና በእማርኛም፣ በዚያ ስለማውሁል ጊዜ ደስ በሚለኝ ልሳኗም፣ ጸሎቶቻልኝ። ጌታም በዚያችው ቅጽበት ፈጽሞ ፈወሰኝ። እየነጋ ስለ ነበረ፣ ትንሽ ጎኔን አሳርፌ፣ ከዚያም ተጣጥቤ እና ለባብጄ፣ መጽሐፍ ቅዱሴን ይገቴ፣ ወደ “ዲላ ጢኖ” ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። በዚያ እገልግሎት አለኝ - ዕሑድ አይደለ?

ያች ዕሑድ በጳጉሜን ወር 1968 ዓ.ም. ውስጥ መሆኗን እርግጠኛ መሆን ያልቻልኩበትን እና ትንሽ ዝቅ ብዬ አነሣዋለሁ ያልኩትን ምክንያት አሁን ላንሣው። ወደ ዲላ ተዛውረን የመጣነው በሐምሌ ወር አጋማሽ 1968 ዓ.ም. መሆኑን ምዕራፍ አንድ ውስጥ ጠቅሻለሁ። የጽሑፍ ማስረጃ በእጄ ስላለ፣ ስለ እሱ እርግጠኛ ነኝ። ከሐምሌ አጋማሽ ጀምሮ እስከ ጥቅምት ወር 1969 ዓ.ም. ድረስ ባሉት ከሦስት ወራት የማይበልጡ ጊዜያት ውስጥ ዲላን ይህንን ያህል አንዴት ለመድናት? የሚለው አንዱ ጥያቄ ነው። ለምሳሌ በመንፈስ ቅዱስ ስላልተሞላ የሚያዝነውን ወንድም፣ በጸሎት የሚበረቱ የሚመስሉንን በቁጥር ጥቂት ወገኖች፣ ወንጌላዊ ወርቁ ጎሌን፣ የዲላ ጢኖ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያንን ከምን ጊዜው አንደዚህ ዐወቅናቸው?

ወንድም አዳኝ ለመንፈስ ቅዱስ ሙላት ከጸለየላቸው እና ከተሞሉት ሰዎች መካከል አንዱ ወንድም (አሁን መጋቢ) ሙላቱ ወዳጆ ነው። ይህንን ክፍል ሰጽፍ፣ መጋቢ ሙላቱ መንፈስ ቅዱስ የተሞላበትን ቀን ያስታውሰው አንደ ሆነ ጠይቄው ነበር። “እሱን አላስታውሰውም፤ የማስታውሰው ጌታን የተቀበልኩበትን ቀን ነው፤ እሱም ሚያዝያ 23 ቀን 1969 ዓ.ም. ነበረ” አለኝ። ለመንፈስ ቅዱስ ሙላት የተጸለየለት ጌታን በተቀበለበት በዚያው ሰዎች ነበር። ያስቀበለውም የዚያች ወደ ናዝሬቱ ኮንፈረንስ የላከናት እኅት ባለቤት ነው - እርግጠኛ መሆን ያልቻልኩበት ሁለተኛው ምክንያት። መጋቢ ጸድቄንም ጠይቄው ነበር። እርሱ እንዲያውም ወደ ቤታችን መምጣቱንም፣ በተለይም ደግሞ ከወንድም አዳኝ ጋር መምጣቱን፣ እያስታውሰውም።

ጥቂት ቃላት

ወደ ምዕራፍ አንድ፣ ወደ ዐሥሩ አስጨናቂ ቀናት፣ ልመለስ። ያንን ምዕራፍ የዘጋሁት “ያ ሁሉ ኢንቬስትሜንትሳ?” በሚል ጥያቄ ነበር። ከምዕራፍ ሁለት አንሥቶ አስከዚህ ድረስ የተረከሁትን ሁሉ ነው። “ያ ሁሉ ኢንቬስትሜንትሳ?” ያልኩት። እንደዚህ ባከኖ የሚቀር ከሆነ፣ ለምን ሆነ? ማለቴ ነው። እሱን ነው ማወቅ ያልቻልኩት። ይኸው አንግዲህ እሱን በማውጣት እና በማውረድ በእግዚአብሔር ፊት ዐሥር ቀናት ሙሉ ቆየሁ። ነገር ግን ምንም ያወቅሁት ነገር የለም። አሁን ሳለበው፣ እሱ እንዲያውም የእኔ ጉዳይ አይደለም። የእኔ ጉዳይ ለእግዚአብሔር ቃል ታማኝ መሆን ብቻ ነው። የእኔ ጉዳይ ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝ ብቻ ነው። ቤቴን ማስተዳደር አላወቅሁበትም፤ ስላላወቅሁ በትም ቤቴ ፈርሷል። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ቤት ላስተዳድር አልቻልኩም፤ እራቴ ነጥብ።

ዛሬ - ማለትም ሰኞ፣ መስከረም 29 ቀን 1993 ዓ.ም - ከቤተ ክርስቲያኔ መሪዎች ፊት ስቀርብ፣ የምነግራቸው ይህንን እና ይህንን ብቻ ነው። እኔ መጋቢ መሆን አልቻልኩም። “ለምን?” ካሉ፣ ቃሉ አይፈቅድልኝም፤ በቃ! እዚህ ውሳኔ ላይ የደረሰኩት ከቀኑ 5:30 ገደማ ላይ ነው። ምሳ በልቼ ትንሽ ጋደም ልል ፈለግሁ። ደክሞኛል ይመስለኛል። ከዚያ እተጣጠብ እና ወደ ቸርች እሄዳለሁ። እመቤትን “ምሳ አዘጋጃልኝ” አልኳት። ወደ 6:15 ላይ ይመስለኛል፣ የእጥሩ በራችን ተንኳኳ። ወጥቼ ስከፍት አቶ መስፍን ለማ፣ አቶ

ካሣዬ ኃይሌ እና ባለቤቱ ወይዘሮ ሥምረት እደጅ ቆመዋል። ተቃቀፍን፤ ተሳሳ ምን፤ ተጨባበጥን። "ምን እግር ጣላችሁ? አገር ደህና አይደለም እንዴ? በሉ ግብ" አልኳቸው።

እነርሱ ሲገቡ እና የእመቤት ምሳ ሲቀርብ አንድ ሆነ። "እንግዲህ የመጣችሁት በምሳ ሰዓት ነው ... ቤት ያፈራውን ትበላላችሁ ... በሉ እጃችሁን ታጠቡ" አልኳቸው። እስቀድመው ካሣዬ እና ባለቤቱ ወደ መታጠቢያ ቤት ሄዱ። እነርሱ ሲመለሱ ደግሞ መስፍን እና እኔ ሄድን። እየታጠብን እያለን፤ ድምፁን ወረድ እድርጎ -

"ምን አስብከ?" አለኝ።

"ስለ ምኑ?" አልኩት።

"ስለ ዛሬው ስብስባ" አለኝ። መስፍን ከቤተ ክርስቲያናችን ሽማግሌዎች መካከል አንዱ ነው። በገነት እና በእኔ መካከል ያለውንም ነገር ከሞላ ጎደል ያውቃል።

"እኔ መጋቢ ስመሆን አልችልም፤ ቃሉ አይፈቅድልኝም፤ ልላችሁ ወስኛለሁ" አልኩት።

"ለዚህ ነው ማለት ነው ጌታ ያስጨነቀኝ ... ስልክህን ብለው ብለው አምቢ አለኝ ... ነፍሴ ልትወጣ ደረሰች ... ሥራ መሥራት እቃተኝ ... እቤትህ እንዳልመጣ ቤትህን አላውቀውም ... ቢቸግረኝ ካሣዬ ጋ ደወልኩ እና የወንድም በቀለ ሰልክ ምን ሆኗል? አልኩት ... ላገኝህ በጣም እንደምፈልግ እና ላገኝህ ግን እንዳቃተኝ ነገርኩት ... ካሣዬም ሰልኩ ምን እንደ ሆነ አላውቅም ... ግን የግድ ማግኘት ካለብህ ለምን እቤቱ አልወሰድህም? አለኝ ... ተቃጠርን እና ተያይዘን መጣን ... በፍጹም እንደርሱ እንዳትል ..."

አለኝ። እጃችንን ታጥብን ጨርሰናል። ከገቢታው ዘንድም ሌሎች ሰዎች ይጠብቁናል። ወደ ምሳችን ሄድን።

በልተን ስንጨርስ፤ እንግዶቹ መሄድ ነበረባቸው። የሥራ ሰዓት ነው። ትንሽ ጋደም ለማለት ያሰብኩት አሳብም አብሯቸው ሄደ። ለእኔም የሥራ ሰዓት ሆነ። እንደ ገና በጌታ ፊት ተንበረከኩ -

መስፍንን ለምን እንደዚያ እንዳለኝ ጠይቄው ነበር ... ሁኔታው ሰላላመቸው መለሰኝ፤ ምንም መልስ አልሰጠኝም ... አንተ ነህ መስፍንን የላከኸው? ... እና አሁን እኔ ምን እንዳደርግ ነው የምትፈልገው? ... አንተም እንደ መስፍን ይህንን ነገሬን በባሮችህ ፊት እንዳላነሣው ነው የምትፈልገው? ... ውሳኔዬን መለወጥ አለብኝ ማለት ነው? ..."

ብቻ ልለው የምፈልገውን ሁሉ አልኩት። በቀጠሮዬ ሰዓት መሪዎቼ ቢሮ ሰደርስ፤ ከሰዓት በፊት በውስጤ እስፊው የነበረው ሁሉ ተፈትቶ ነበር።

እብረን ከጸለይን በኋላ፤ መሪዎቹ አንድ ጥያቄ ብቻ ነበር የጠየቁኝ። "የወደፊት እገልግሎትህን በተመሰከተ፤ በውስጥህ ያለው ምንድነው?" እኔም ምዕራፍ አንድ ውስጥ የጠቀስኳቸውን፤ ጌታ ለመጋቢነት አንደ ጠራኝ የተረዳሁባቸውን፤ ሁለት ሦስት የሚሆኑ ነጥቦች ነገርኳቸው። እነርሱም "በእኛም ውስጥ ያለው ይኸው ነው" አሉኝ። በእጠቃላይ እብረን የቆየንበት ጊዜ ከሐያ ደቂቃ የሚበልጥ አልመሰለኝም፤ ተበራርከን ተለያየን - የዐሥሩን አስጨናቂ ቀናት፤ በጥቂት ቃላት። የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት።

የጨነገፈው የዕርቅ ሂደት

በዚህኛው እና በሚቀጥሉት እራት ርእሶች ሥር፤ ከሚያዝያ 1989 እስከ የካቲት 2000 ድረስ፤ ለዘ ዓመታት ያህል በኢትዮጵያ እና በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌሎች መካከል የነበረው አለመግባባት አንዴት እንደ ተፈታ በጣም በመጠኑ አተርክሰሁ። ዝርዝሩ ብዙ ስለ ሆነ፤ ዝርዝሩ ውስጥ አልገባም። እሱን ለታሪክ ጸሐፊዎች አተወዋለሁ። እኔ በእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነቶች ላይ ብቻ፤ ከእነርሱም መካከል እንኳን እኔን በሚመስክቱት ላይ ብቻ ነው ማተኮር የምፈልገው። የዚህች መጽሐፍ ዓላማም ይህንን ማድረግ ነው። ጣልቃ ገብነቶቹ የተከናወኑበትን ጊዜ፤ ቦታ እና ሁኔታ ለአንባቢ ሳላሳይ፤ ስለ ጣልቃ ገብነቶቹ መናገር የነገሩን ክቡርነት የሚቀንስ መስሎ በሚሰማኝ ጊዜ ብቻ ወደ ታሪኩ ጎራ እለሰሁ።

በኢትዮጵያ የመጀመሪያዋ የሙሉ ወንጌል አማኞች አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የአዲስ አበባዋ ናት። ንቅናቄዋ የጀመረው በ1958 ዓ.ም. የመጀመሪያ ላይ ቢሆንም፤ የመጀመሪያዎቹን ሽማግሌቿን በመምረጥ በቤተ ክርስቲያን መልክ የተደራጀችው ግን በ1959 ዓ.ም. መጨረሻ ላይ ነው። ስያሜዋ "ሙሉ ወንጌል"

የሆነው ደግሞ ከሦስት ዓመታት በኋላ በ1962 ዓ.ም.ነው። በኢትዮጵያ ውስጥ የነበሩት የሙሉ ወንጌል አማኞች እጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት የተሰበሰቡት እና በቤተ እምነት መልክ በሥርዓት የተደራጁት ከሰባት ዓመታት በኋላ በ1966 ዓ.ም. ላይ ነው።

በእጥቢያዋ እና በቤተ እምነቱ መካከል ጠንከር ያሉት አለመግባባቶች መታየት የጀመሩት የደርግ መንግሥት ከወደቀ በኋላ፤ ምናልባትም ከ1985 ዓ.ም. ወዲህ ሳይሆን አይቀርም። አንዳንድ ሰነዶችን ሳገላብጥ ለመረዳት እንደ ቻልኩት ከሆነ፤ መነሻው ላይ የአለመግባባቶቹ ምክንያት እጥቢያዋ እና የቤተ እምነቱ ጽሕፈት ቤት ሁለቱም በአንድ ከተማ ውስጥ መሆናቸው፤ የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል የሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ አባላትም በአብዛኛው ከአዲስ አበባ እና አንደ ደብረ ዘይት ካሉት በቅርብ ያሉ ከተሞች እንዲሆኑ መደረጉ ነበር። እንደዚህ እንዲሆን የተደረገው እስፈላጊ በሚሆን ጊዜ በቶሎ መገናኘት እንዲችሉ ታስቦ ነበር። ሆኖም ለመልካም የታሰበው ነገር የችግሮች መንስዔም ሆኗል።

ለምሳሌ የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን መጋቢት 13 ቀን 1986 ዓ.ም. በቁጥር አመ-ወ/01/252 ለኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤ/ከ ሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ በጻፈችው ደብዳቤ እንደዚህ ብላለች፡-

የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አብያተ ክርስቲያናት ንብረት እንዲመሠረት አስተዋጽዖ ከማድረግ ጀምሮ ለአለፉት 20 ዓመታት ለኅብረቱ ዕድገት በማንኛውም ረገድ ድጋፍ ስታደርግ መቆየቷ ይታወቃል። ሆኖም ከአለፉት ጥቂት ዓመታት ጀምሮ ከጊዜ ወደ ጊዜ በኅብረቱ የሥራ አስኪያጅ ኮሚቴና በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን መካከል በሚፈጠረው አለመግባባት ... ቅሬታን ከመፍጠሩም ባሻገር የቤተ ክርስቲያኑን ውስጣዊ አሠራርና ህልውና የሚፈታተን ችግር ሲገጥም ቆይቷል።

ለምሳሌም ያህል፤ የኅብረቱ የሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ የእጥቢያዬቱን የትምህርት ኮሚቴ በማፍረስ ወደ ኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን የትምህርት ኮሚቴ እንዲለወጥ ሲያደርግ ቅዋሜ በማሰማት ብቻ ቤተ ክርስቲያኒቷ በትዕግሥት አልፋዋለች ... ከዚህም በቀር በቅርቡ ማለትም በ1985 ዓ.ም. መጨረሻ ገደማ የኅብረቱ የሥራ አስኪያጅ

ኮሚቴ የአዲስ አበባን አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሳያሳውቅና ሳያስፈቅድ አባላቸውንና አገልጋዮቻቸውን በቀጥታ በደብዳቤ በመጥራት የቤተ ክርስቲያኒቷ የሥራ ድርሻ በሆነው የኅብረቱ መተዳደሪያ ደንብ ላይ ለላብ እንዲሰጡ በማድረግ ጉባዔ አካሂዷል። ይህ አሠራር በዝምታ የሚታለፍ ባለመሆኑ የአዲስ አበባ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሰኔ 20 ቀን 1985 ዓ.ም. የአዲስ አበባና የአካባቢውን የሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ አባላት በመጥራት ሁኔታውን ገልጸ ተቃውሞ ያቀረበች ሲሆን ...

ከትምህርት ኮሚቴው አባላት መካከል አንዱ እኔ ነበርኩ። የተባለው ነገር እውነት ነው። ነገር ግን ሆን ተብሎ፤ የእጥቢያዋን የትምህርት ኮሚቴ ለማፍረስ የተደረገ አይመስለኝም። በእጥቢያዋም ሆነ በቤተ እምነቱ አመራር ላይ ያሉት ሰዎች እነዚያው ስለ ነበሩ፤ በደፏቸው ሁለት ባርጌጣዎች መካከል ያለውን እንድነት እና ልዩነት በውል ባለ ማጤን፤ ያደረጉት ነው የሚመስለኝ። ከእኔ ጋር በትምህርት ኮሚቴ አባልነት ከተመለመሉት ሰዎች መካከል፤ ይህንን እንድነት እና ሁለትነት በውል ያጤኑ፤ “በመጀመሪያ እጥቢያ ቤተ ክርስቲያኔን እስፈቅዱ” ያሉ ይኖሩ እንደ ሆነ አላውቅም። እኔ በበኩሌ ግን፤ እውነቱን ለመናገር፤ የሁለቱ ልዩነት በጊዜው በፍጹም አልታየኝም ነበር።

እነዚህን እና እነዚህን የመሳሰሉ አለመግባባቶች ውስጥ ለውስጥ ሲብላሉ ቆይተዋል። ይፋ የወጡት ወይም ደግሞ ውጥረቱ የተበጠሰው ግን፤ የእጥቢያዋ ወንጌላዊ የነበረው ወንጌላዊ (በኋላ መጋቢ) አሸናፊ ዘማት በግሉ እንድ አዲስ የሙሉ ወንጌል አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በአዲስ አበባ ውስጥ ከከፈተበት ከሚያዝያ 1989 ዓ.ም. መጀመሪያ ጀምሮ ነው። አሸናፊ ቤተ ክርስቲያን የከፈተው በአንድ በኩል ያለ እጥቢያው ፈቃድ እና በሌላ በኩል ደግሞ በቤተ እምነቱ ዕውቅና ሰጭነት ነበር።

እኔ ሙሉ ጊዜዬን ለአገልግሎት ሰጥ፤ ችግሩ መንተራፋት ከጀመረ ሁለት ወራት ገደማ ሆኖታል። አንዳንድ ወዳጆቼም “ኖረህ ኖረህ እንደዚህ ባለው ከፋ ቀን ሙሉ ጊዜህን ትሰጣለህ?” ብለውኛል - የሕይወቴ ዕጣ ፈንታ በእኔ ላጅ ውስጥ ብቻ ያለ ይመስል። ጥቅምት 26 ቀን 1993 ዓ.ም. “መጋቢ” ተብሎ ስሾም ደግሞ፤ ችግሩ መንተራፋት እና ማንተራፋት ከጀመረ ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ዕልፎታል። ከሰኔ ወር 1990 ዓ.ም. ጀምሮም ወደ ፍርድ ቤት ደርሷል - ከሣሽ ቤተ እምነቱ ነበረ። ከውስጥና ከውጭ፤ ከግለሰቦች አንሥቶ

እስከ የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት የደረሰ የማሰታ ረቅ ሙከራም ተደርጎ ሳይሳካ ቀርቷል።

የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌልም፣ ቀደም ሲል በአዲስ አበባ እና በአካባቢው ባሉ አንዳንድ የመካነ ኢየሱስ አጥቢያዎች የተሄደውን መንገድ በመከተል፣ ከጳጉሜን ወር 1990 ዓ.ም. ጀምሮ ከአዲስ አበባ ከልላዊ መስተዳድር ፈቃድ አግኝታ አራሷን ሕጋዊ አድርጋለች። በሁለቱ ግንባርቶች መካከል የሚካሄደው መንተራፋት እና ማንተራፋት እየተካሄደ እያለ፣ በ1992 ዓ.ም. መጨረሻ ላይ አራት ወንድሞች ያቀረቡት፣ ሁለቱን ወገኖች የማቀራረብ ጥያቄ በሁለቱም ተቀባይነት አግኝቶ፣ ሊንቀሳቀስ ጀምሯል። አራቱ አቀራረቢዎች ከሐዋላ መጋቢ ተሾመ ወርቁ፣ ከሐረር ወንድም (በኋላ መጋቢ) መኮንን ወ/ሰማያት፣ ከአሰላ መጋቢ ታዬ ታክለ እና ከወላይታ ሶዶ ወንጌላዊ (በኋላ መጋቢ) ወልዴ ቴጋ ነበሩ።

ይህ የማቀራረብ ሂደት አንደ ተጀመረ ነው እኔ የሥራ አመራር በርዱን የተቀላቀልኩት። እኔ ከመቀላቀሌ በፊት አንድ ወይም ሁለት ስብሰባዎች ተደርገው ቢሆን ነው። የማቀራረቡን ስብሰባ በተካፈልኩበት በመጀመሪያው ዕለት ያስተዋልኩት ነገር ቢኖር፣ በሁለቱ ተቀራራቢ አካላት መካከል መተማመን አለመኖሩን ነው። የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል ከክልሉ መስተዳድር በሰሟ ፈቃድ ማውጣቷ እና የሚደግፏትንም አጥቢያዎች በዙሪያዋ ማሰባሰብ መጀመሯ፣ አራሷን ቤተ አምነት የማድረግ ሙከራ እንደ ሆነ ተደርጎ በቤተ አምነቱ የሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ በኩል ተወስዷል። በእኔ ዘንድ ያለው መረዳት ደግሞ፣ ያ ድርጊታችንን አራሳችንን ለማዳን ሰንል፣ በእልሞት ባይ ተጋዳይነት፣ የፈጸምነው እንደ ሆነ ነው።

ሰለ ሆነም በስብሰባዎቻችን ላይ፣ በዚያኛው አካል በኩል ይህንን ሥጋት ያሰቀ ዋልኩ በመሰለኝ ጊዜ ሁሉ፣ እጄን እነሣለሁ። ሲፈቀድልኝም፣ አኛ ከቤተ አምነቱ የመውጣትም ሆነ ወይም ሌላ ቤተ አምነት የመመሥረት ፍላጎት በፍጹም እንደ ሌለን፣ አሁን ላለው ቤተ አምነት መመሥረት በሰው ኃይል እና በፋይናንስ ጭምር ከፍተኛውን አስተዋጽኦ ማድረጋችንን፣ እንደዚያ እድርገን ያቋቋምነው ቤተ አምነትም ሠላሳ ዓመታት በማይሞላ አጭር ዕድሜው ውስጥ እንደዚህ ካለ ችግር ውስጥ ሲወድቅ እያየን፣ ደግሞ ሌላ ቤተ አምነት ለመመሥረት የምንነሣ አለመሆናችንን፣ አብረውኝ ባሉት ሁሉ ስም በፍጹም

አርግጠኛነት እናገራለሁ። ይህንን በሁለት እና በሦስት ስብሰባዎቻችን ላይ ደጋግሜ የተናገርኩ ይመስለኛል። ይህ የእኔ ብቻም አቋም አይደለም። በጊዜው የመላው አዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አመራር፣ አገልጋዮች እና ምዕመናንም አቋም ይመስለኛል።

አንድ ቀን፣ እቢሮው ውስጥ ሆነን ይመስለኛል፣ ከፓሰተር መርዕድ ጋር ስለዚሁ ጉዳይ እንነጋገራለን። በማቀራረቡ ስብሰባዎቻችን ላይ ስለሚነሡ የተለያዩ አሳቦች እና ስለሚሰጡ የተለያዩ አስተያየቶች ሰናነሣ፣ እኔም አየደጋገምኩ የማንነሣው አሳብ አብሮ ተነሣ። እኔው ነኝ ያነሣሁት ይመስለኛል። "አንተ ግን የዚህን ያህል አርግጠኛ ሆነህ አትናገር አንጂ" አለኝ። እኔም "አንዴ? ለምን አርግጠኛ አልሆንም? እነርሱስ ቢሆኑ ይህንን ያህል አየተጠራጠሩን እንዴት ተደርጎ መቀራረብ ይቻላል ብለው ያሰባሉ?" አልኩት። "ነገ ስለሚሆነው ሁላችንስ ብንሆን ምን እናውቃለን ብለህ ነው?" አለኝ። አንደ ዋነ ነው ነገሩን ጣል ያደረገው። ከዚህ ያለፈ ሌላ ምንም ዐይነት ማብራሪያም አላከለበትም። እርሱ ይህንን ያለው በፍጹም በንጹህ ልብ ሊሆን ይችላል። ምናልባት የእኔ አእምሮ ይሆናል ይህንን ንግግሩን እርሱ ባላሰበው መንገድ የተረጎመው።

ብቻ ተረጎመው። እዚያው አጠገቡ ተቀምጦ በውስጡ ጥያቄ ተፈጠረብኝ - "ምን ማለቱ ነው?" አልኩ። "እኔ ወደዚህ አመራር ከመምጣቴ በፊት የተመከረ፣ እኔ የማላውቀው ሌላ አሳብ አለ ማለት ነው አንዴ?" አልኩ። ከኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አንደ ወጡ ለመቅረት፣ ሌላ ቤተ አምነት ለመመሥረት፣ የታሰበ ወይም የተመከረ ነገር ይኖር ይሆን አንዴ? ያን ዕለት ብዙ አሰብኩ። እና መጸለይ ነበረብኝ -

"ጌታ ሆይ፣ እነዚህ ወንድሞቼ እንደዚህ ያለ አሳብ ቢያነሡ፣ እኔ ከአነርሱ አለያለሁ። በዚህ ጉዳይ ቢያስፈልግ ቤተ ክርስቲያኗንም አለቅቃለሁ። ቤተ አምነቱን እና አገሪቱንም ጭምር አለቅቃለሁ። ከእነዚህ ወንድሞቼ የምላይ ከሆነ፣ በዚህ ጉዳይ አለያለሁ"

አልኩ። ለምን የዚህን ያህል አሩቅ መሄድ እንዳስፈለገኝ በእውነት አላውቅም። በጊዜው የነበረኝን አቋም ለማሳየት ነው ይህንን የምጠቅሰው።

ጥርጥረ ትክክል አንደ ነበረ የሚያረጋግጥልኝ ምንም ዐይነት ምልክት አላየ ሁም። እንዲያውም ምንም በሌለበት እንደዚያ በማሰቤ አራሴን እስከ መኮነን

ደርሻለሁ። የመቀራረቡ ስብሰባ በጣም መንፈሳዊ በሆነ መልኩ ቀጥሏል። አራቱ አቀራረቢ ወንድሞች ትሑታን ናቸው። ስብሰባውን ከመምራት ያለፈ በሁለቱም በኩል ባሉት ተቀራራቢዎች ላይ የሚያደርጉት እንዳቸው ዐይነት ተጽዕኖ አልነበረም። የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል ሥራ አስኪያጅ ከሚቴ በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል ላይ በአዲስ አበባ እና በነቀምት የከፈተቻቸውን የፍርድ ቤት ፋይሎች፣ ያለ ምንም ቅድመ ሁኔታ ዘጋች። የማቀራረቡ ሂደት ጳጉሜን 02 ቀን 1994 ዓ.ም. በተደረገ "አገር አቀፍ የንስሐ፣ የይቅርታና የምስጋና ፕሮግራም" ተደመደመ። በጣም ደስ አለኝ፤ አግዚአብሔርንም አመሰግንኩ።

ሆኖም፣ የዕርቁ አፈጻጸም የሚቀሩት ሦስት ዋና ዋና ጉዳዮች ነበሩ። እነዚህም የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል ሕጋዊ ሰውነት አንዲኖራት ያስቻለውን ፈቃድ፣ የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያንን ስያሜ እና ቀጣዩን አስተዳደራዊ ግንኙነት የሚመለከቱ ጉዳዮች ናቸው። በአነርሱ በኩል፣ እኛ ከአዲስ አበባ መስተዳድር ያወጣነውን ፈቃድ አንድንመለስ፤ በእኛ በኩል ደግሞ አነርሱ "ቤተ ክርስቲያን" ሳይሆን "ጽሕፈት ቤት" አንዲባሉ ፍላጎት ነበረ። ሆኖም እኛም ፈቃዳችንን ለመመለስ፣ አነርሱም ስያሜአቸውን ለመለወጥ ፈቃደኞች አልነበርንም። የወደ ፊቱን አስተዳደራዊ ግንኙነታችንንም በተመለከተ ገና ከስምምነት ሳይ አልደረስንም። አነርሱ ብዙ አጥቢያዎች ያሏት አንድ አገር አቀፍ ቤተ ክርስቲያን ሲሆኑ፣ እኛ ደግሞ ብዙ ጸሎት ቤቶች ያሏት አንድ ከተማ አቀፍ ቤተ ክርስቲያን ነበርን።

ፈቃዳችንን ለመመለስ ያልፈለግነው አገራችን አሁን ፌዴራላዊ አደረጃጀት መከተል ስለ ጀመረች፣ በቅርቡ አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት ከየከልላቸው ፈቃድ አንዲያወጡ ሳይጠየቁ አይቀርም በሚል ነው። አንደምንሰማው ከሆነ፣ ፌዴራላዊ አደረጃጀት ባላቸው አገሮች አጥቢያዎች ፈቃድ የሚያወጡት ከየከልላቸው መንግሥታት ነው። የፌዴራሉ መንግሥት ፈቃድ የሚያስፈልገው ቤተ እምነቱ ብቻ ነው። ስለዚህ የአሁኑ አንቅስቃሴአችን በአገር አቀፍ ደረጃ ሊመጣ ሳለው አሠራር ፋና ወጊ ከመሆኑ በስተቀር፣ የሚያስከትለው እንዳች ጉዳት የለውም የሚል አቋም ነበረን። በተጨማሪም አሁን በአብያተ እምነቶች እና በአጥቢያዎቻቸው መካከል አልፎ አልፎ የሚታየውን "የአስቃ እና የምንዘር" ግንኙነት ያስወግዳል ብለን አስበናል።

ቤተ እምነቱ "ጽሕፈት ቤት" አንዲባል የፈለግነውም የራሱ የሆኑ ምዕመናን ስለ ሌሎች፣ የውሃ ጥምቀት እና የጌታ አራት ሥርዓቶችን ስለማይፈጽም፣ አገልግሎቱ በአገሪቱ ያሉትን አጥቢያዎች የማስተባበር ብቻ ስለ ሆነ ነው። በጊዜው እኛ፣ ቤተ እምነቶች "የቤተ ክርስቲያን አጋዥ" (PARA CHURCH) አንጂ፣ "ቤተ ክርስቲያን" አይደሉም የሚል አቋም ነበረን። አገር አቀፉ የንስሐ፣ የይቅርታና የምስጋና ፕሮግራም፣ በዚያም ላይ የምንፈራረመው የጋራ ሰነድ፣ ገና ባልተስማማንባቸው በአነዚህ ጉዳዮች ላይ ለመነጋገር እና ለመግባባት ልባችንን ያስሰልስልናል የሚል እምነት በሁላችንም በኩል ነበረ። እነዚህን ነገሮች መቼ እንደምንመለስባቸው የጊዜ ገደብ ያላስቀመጥን ቢሆንም፣ በአኔ ዘንድ የነበረው መረዳት ግን በአንድ እና ቢበዛም በሁለት ወራት ዕድሜ ውስጥ ሳይሆን አንደማይቀር ነበር።

በአኔ ውስጥ በነበረው መረዳት ዕድሜ ውስጥ ይመስለኛል አቀራረቢዎቼም ዕርቁን ወደ መቋጫቱ ሂደት አንድንመለስ ሊጎተጉቱን የጀመሩት። በእኛ፣ በአዲስ አበባ መካከል ግን፣ ጳጉሜን 02 ቀን የፈጸምነው ድርጊት "ይቅርታ" ነው ወይስ "ዕርቅ?" የሚል ከርከር ወዲያው ተነሣ። ከርከሩ አልባት ሳያገኝ ደግሞ፣ አዳዲስ መሪዎችን፣ ዲያቆኖችን እና የሙሉ ጊዜ አገልጋዮችን የማስመረጥ አንቅስቃሴ ጀመርን። ስለዚህም የዕርቁን ሂደት ወደ መቋጫቱ በቶሎ ልንመለስ እንደማንችል ስለቀራረቢዎቻችን ነገርናቸው።

በኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌሎቹም በኩል "የተደረሰበት ስምምነት ፍትሐዊ አይደለም ... ወደ አዲስ አበባ የሚያደሳ ነው ... ልንቀበለው አይገባም..." የሚል አንቅስቃሴ ነበረ። በዚህ መሐል ዓመቱ ተገባደደ። የዓመቱ መገባደጃም ቤተ እምነቱ አዲስ ምርጫ የሚያደርግበት ወቅት ሆነ። በዚያ ምርጫም በመቀራረቡ ሂደት ውስጥ ያልነበሩ አዳዲስ ሰዎች ወደ ሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ አባልነት መጡ። አዲስ ዋና ጸሐፊም ተመረጠ። በአዳዲሶቹ ተመራጮቻቸው መካከል ከአንድ ዓመት በፊት የተደረገው ዕርቅ ከልብ መሆኑን የሚጠራጠሩ ሰዎች ነበሩ።

ፕሮጥሩ በአነርሱ ብቻም አልተወሰነም። ከእኛም በኩል የአነርሱን ፕሮግራም የሚጋሩ ሰዎች ተገኙ። "ንስሐ ከገባን እና ይቅርታ ከተጠያየቅን ታርቀናል ማለት አይደለም ወይ? አንዴ ከታረቅን ደግሞ ስምንድነው ወደ ኋላ

የምንመለሰው?” የሚል አስተሳሰብ ከየት እና ለምን መጣ? ዳር አድርሰነው ለነበረው የዕርቅ ሂደት አልባት ሳናደርግለት፤ በእኛ አሠራር ብዙ ወራት ወደሚወስደው የመሪዎች፤ የዲያቆናት እና የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች ምርጫ ውስጥ ተንደርድረን እንዴት ገባን? ለሚሉት ጥያቄዎች ምላሽ አልነበረም። አምስት አባላት ያሉት “አመቻች” የሚል ስያሜ የተሰጠው አካል በእኛ በኩል ነበረ። ከመጀመሪያው ጀምሮ የዕርቁን ሂደት የሚከታተለው እና የሚያስፈጽመው ይህ አካል ሲሆን፤ አሁን ግን የዕርቁ ሂደት ለምን እንዳልቀጠለ ያም አካል እያውቅም። ፓስተር መርዕድ በጊዜው በአገር ውስጥ አልነበረም። ምክትል ሰብሳቢው ፓስተር ፈቃዱ ደግሞ ያለፈው ዕርቅ ሲደረግ አገር ውስጥ ስላልነበረ፤ ዝርዝር ሁኔታውን አያውቀውም።

መዋዝቅ

በዚህ ዐይነት ነገሩ እንደ ገና ጥሬ ሆነ። ጥሬ መሆን ብቻም ሳይሆን በሁለታችንም በኩል ያለ ልክ እየጣዘ ሄደ። ከእኛ ጋር ያሉት አጥቢያዎችም ቁጥር እየጨመረ መጣ። መጨረሻ ላይ ቁጥራቸው ከ140 በላይ እንደ ደረሰ ነው ትዝ የሚለኝ። እነርሱን በማስተባበር “የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል ...” በሚል ሳይሆን፤ “የሙሉ ወንጌል አማኞች አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት” በሚል ስያሜ ሌላ ቤተ አምነት ለማቋቋም ተንቀሣቀሰን። እኔ በበኩሌ ለዚህ እንቅስቃሴአችን ከእንደም ሁለት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ ያገኘሁለትም መስሎኝ ነበር።

በዚያ ጊዜም ኢየሱስም ክሊየሩሳሌም ሲወጣ፤ የሌሎው ነቢይ አኪያ በመንገድ ላይ ተገናኘው፤ አኪያም አዲስ መንገዳፊያ ለብሶ ነበር፤ ሁለቱ ብቻቸውን ሳሉ፤ አኪያ የለበሰውን ኡዲስ መንገዳፊያ ይዞ ዐሥራ ሁለት ቦታ ቀደደው። ከዚያም ኢየሱስምን እንዲህ አለው፤ ‘ዐሥሩን ቁራጭ ሰራሲህ ውሰድ፤ የአስራኤል እምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ እነሆ፤ መንግሥቱን ከሰሎሞን እጅ አቀዳለሁ፤ ዐሥሩን ነገድ ለአንተ አሰጣለሁ ...

ይህን የማደርገው እኔን ትተው የሰዶናውያንን እምላክ አስታድትን ... ስላመለኩ እንዲሁም አባቴ ዳዊት እንዳደረገው በመንገዴ ስላልሄዱ በፊቴ ትክክለኛውን ነገር ስላላደረጉ፤ ሥርዓቴንና ሕጌን ስላልጠበቁ

ነው ... እንትን ግን እኔ አወስድሃለሁ፤ ልብህ በወደደው ሁሉ ላይ ትነግሣለህ፤ የአስራኤልም ንጉሥ ትሆናለህ። ባሪያዬ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ እንተም ያዘዝሁህን ሁሉ ብትፈጽም ... የዳዊትን ሥርወ መንግሥት እንዳጸናሁ፤ ለአንተም እንዲሁ እስከ ዘላለም የሚኖር ሥርወ መንግሥት እጸናለሁ፤ እስራኤልንም ለአንተ አሰጣለሁ ... (ነገ. 11፡29-39)

ኢየሱስም እግዚአብሔር እንደ ተናገረው አድርጎ ቢሆን ኖሮ፤ ይሁዳ እና አስራኤል የተባሉ ሁለት ኃያላን መንግሥታት በመካከለኛው ምሥራቅ ሊኖሩ ነበር ማለት ነው። ልክ እንደዚሁ፤ ሁለት የሙሉ ወንጌል አብያተ አምነቶች በኢትዮጵያ እንዲኖሩ እግዚአብሔር ፈልጎ ቢሆንስ? አርግጥ እንደዚህ ለማድረግ መፈለጉን (ለኢየሱስም እንደ ተናገረው) ለእኛ አልተናገረንም። ሆኖም በመጽሐፍ ቅዱሱ ውስጥ አብነት (PRECEDENCE) ሊሆን የሚችል ነገር ይኸው አግኝተናል።

ይህም ብቻ አይደለም፤ በአዲስ ኪዳን ውስጥ አጥቢያ ዘለል ስለ ሆነ የቤተ ክርስቲያን አደረጃጀት ምንም ዐይነት እስተምህሮ የለም። ጌታም ሆነ ሐዋርያቱ ስለዚህ ጉዳይ ምንም እስተማሩም። ቤተ ክርስቲያኑ በዓለም ዙሪያ ወደ ፊት ልታልፍባቸው ያለውን የተለያዩ የፖለቲካ፤ የኤኮኖሚ፤ የባሕል እና የማኅበራዊ ሁኔታዎች የሚያውቀው ጌታ፤ አደረጃጀቱን እንደ ጊዜው፤ እንደ ቦታው እና እንደ ሁኔታው “እጥፍ ዘርጋ” (FLEXIBLE) ማድረግ እንድትችል ሆነ ብሎ ከፍት የተወላት ይመስለኛል። ለቤተ አምነት አሠራር የምንከራክረው ከዚህ እንጻር ነው እንጂ፤ መቼም “መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው” ከሚል እንጻር ሊሆን አይችልም። ስለዚህ እንድ ቤተ አምነት በውስጥ ቸግሮች አስገዳጅነት ብቻ ሳይሆን፤ አለቅጥ ላለማበጥ እና ለአስተዳደራዊ ቅልጥፍናም ሲባል፤ አራሷን በስምምነት ለሁለት ወይም ለሦስት ብትከፍል ምን አለበት?

ዳሩ “ሞኝ እና ወረቀት” እንደሚባለው፤ እንዴ የያዝነውን መልቀቅ ለሚቸግረን አበሾች ይህ እንዴት ይሆንልናል? እና በቤተ አምነቱ እቤት ባይነት ይህ እንቅስቃሴአችን ታገደ። ትንሽ ቆይቶ በአዲስ አበባ መስተዳድር የተሰጠን ፈቃድም እንዳይታደስ ተከለክለ። ወዲያውም የማኅበራት ፈቃድ የሚሰጠው በፌዴራል መንግሥት ደረጃ ብቻ እንዲሆን የሚያደርግ አዲስ መመሪያ እንደ ወጣም ሰማን። ይህንንም መንግሥት በራሱ ምክንያት ያደረገው እንጂ ከእኛ የተነሣ ያደረገው አልመሰለኝም።

ከዚህ ከዚህ ሁሉ ጋር ተያይዞ፤ ጊዜአችን በነገር፤ በጭቅጭቅ፤ በወሬ፤ በሐሜት፤ በተለያዩ የሕግ ባለሞያዎች ጋር በመነጋገር፤ ደብዳቤ በማርቀቅ፤ ተወጥሮ ተያዘ። ከ1996 ዓ.ም. መጀመሪያ ገደማ ጀምሮ ለአራት ተከታታይ ዓመታት የየዕለት ሥራችን ይኸው ሆነ። በእነዚህ ዓመታት ውስጥ፤ በአዲስ አበባ እና ከአዲስ አበባ ውጭ፤ በተለያዩ ደረጃዎች ያደረግናቸውን የውስጥ ስብሰባዎች ቁጥር ውስጥ ሳላስገባ (በየቀኑ፤ አንዳንዴም በቀን ሁለቴ እና ሦስቴም ነበሩና)፤ ከሁለት የፍትሕ ሚኒስትሮች ጋር አንድ አራት ጊዜ፤ ከፍትሕ ሚኒስቴር ሚኒስትር ደኤታ ጋር አንድ ሁለት ጊዜ፤ ከፌዴሬሽን ምክር ቤት አፈ ጉባዔ ጋር አንድ ጊዜ፤ ከጠቅላይ ሚኒስትሩ ጽሕፈት ቤት ኃላፊ ጋር አንድ ጊዜ፤ ከአዲስ አበባ መስተዳድር የማኅበራት ምዝገባ ከፍል ኃላፊ ጋር ሁለት ጊዜ ያህል እንደ ተሰበሰቡት እስታውሳለሁ።

አዲዮ (ADIEU) ጸሎት። አዲዮ ጥምና። በዚህ ጊዜ ነው “ሙሉ ወንጌል” የሚለውን ስያሜ ለኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌሎች ለቅቀንላቸው ለምን እኛ በሌላ ስም እንመዘገብም? ብዬ ማስብ የጀመርኩት። ሕዝቡ ለሰሙ ያለውን ፍቅር ዐውቃለሁ። እኔ አራሴም የሙሉ ወንጌል አባል እንዴት እንደ ሆንኩ አልረሳ ሁም። ስም መቀየር ማለት በ“ሙሉ ወንጌል” ስም ያካበትነውን ንብረት ሁሉ መልቀቅ ማለት ሊሆን እንደሚችልም አላጣሁትም። ሆኖም ከነገር ይሻለኛል። የደም ግፊት ጀምሮኛል። የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ ሆኖ ከይርጋዓለም ጀምሮ የማውቀው፤ ዶክተር እንዳለ ካሳ ለሆነ ያህል ጊዜ ከተከታተለኝ በኋላ መድኅኒት አስጀምሮኛል። መሞት አስብኝ? ለማን ብዬ ነው የምሞተው? ለጌታን በሆነማ እንዴት ባማረብኝ።

የክርስቶስ ኢየሱስን የፍቅር ወንጌል፤ ቢሆንልኝ ከአርቶዶክሶች እና ከካቶሊኮችም ጋር ሳይቀር፤ አብሬ የምስብከበትን ቀን ስናፍቅ እና ስጸልይም የኖርኩ ሰው፤ እንዴት ከኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌሎች ጋር አብሮ ማገልገል ያቅተኛል? አሳቤን በቦርድ ስብሰባ ላይ ተናገርኩ። ከመጋቢያ አንዳንዶቹ በኅብረታችን ላይ ከሰሱኝ። “ፓስተር በቀለ ስም እንቀይር እያለ ነው። በመካከላችን ካሉት እንደዚህ ያሉ ሰዎች አራሳችንን ሳናጸዳ፤ እንዴት ንብረት ማድረግ እና አብረን መጸልይ አንችላለን?” አሉ። እኔም “አዎን ብያለሁ፤ ያልኩበትም ምክንያት እንደዚህ እና እንደዚህ ነው፤ ይቅርታም አልጠይቅም” ስል መልስ ሰጠሁ።

ዓርብ፤ ጥቅምት 01 ቀን 2000 ዓ.ም. በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል ዓመታዊው የመሪዎች ጉባዔ ተጀመረ። የበዓል ቀን ስለ ነበረ፤ ከወትሮው የበለጠ ብዙ ተሳታፊዎች ነበሩ። በጠዋቱ የጥምና ጊዜ ላይ፤ ወንጌላዊ (በኋላ መጋቢ) ደረጃ ንብረ አምላክ የእግዚአብሔርን ቃል አካፈለን። እኔ ዘግይቼ ስለ መጣሁ፤ የተቀመጥኩት ከመጨረሻው አግዳሚ ላይ ነበር። ወንጌላዊ ደረጃ ስብከቱን ጨርሶ አየጸለየ አያለ፤ መልአኩት አመጣ። በመልአኩቱ ውስጥም “አሁን በር የምትቀይርበት ጊዜ አይደለም” የሚል ዓረፍተ ነገር በተደጋጋሚ ተናገረ።

ዓረፍተ ነገሩ በቀጥታ ተወርውሮ መጥቶ እኔ ልብ ውስጥ ተቀረቀረ። በሚቀጥ ሉት ቀናት፤ ከብዙ አገልጋዮች ጋር መልአኩትን ለማጣራት ሞከራለሁ። አብዛኞቻቸው እንደዚህ መባሉን እንኳን አልሰሙም። አንዳንዶቹ ሰምተውታል፤ ነገር ግን ምንም ትርጉም አልሰጣቸውም። መልአኩቱ ለእኔ ብቻ ነው የነበረው ማለት ነው። አዚያው ወንጌላዊ ደረጃ አየጸለየ አያለ፤ “ጌታ ሆይ፤ ስም ለመቀየር ያስብኩበትን ምክንያት አንተ ታውቀዋለህ፤ ካልወደድኩው ግን ይኸው አሁኑኑ አሳቤን እንሥቻለሁ፤ እንደዚህ ስላስብኩም ይቅርታ አለምናለሁ” አልኩት።

በእነዚያ ዓመታት ውስጥ የእኔን ያህል የአቋም መዋዠቅ የታየበት ሌላ የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አገልጋይ ያለ አይመስለኝም። ከላይ ለመግለጽ እንደ ሞከርኩት በተደጋጋሚ ነው አቋሜን የለዋወጥኩት። አቋሜን የለዋወጥኩት እንደ ተሳሳትኩ ወይም ደግሞ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳይደለ ስለተረዳሁ ነው። አቋሜን መለወጥ አስፈላጊ ሆኖ ስላገኘሁት ነው እንጂ፤ በሌላ ተልካሻ ምክንያት አልነበረም። ይሁን እንጂ፤ “ኧረ እንዲያው ምን ያለሁት ነኝ? አቋም ለመያዝም ሆነ አቋም ለመቀየር ለምን አቸኩላለሁ? ሰው ሁሉ የሚናገረውስ ለምንድነው አውነት የሚመስለኝ?” እያልኩ አራሴን በተደጋጋሚ ከሰሼዋለሁ።

ከዚያም ዐልፌ፤ ከብዙ ዓመታት በፊት እነዚያ የሕዝብ ድርጅት ጉዳይ ጊዜያዊ ጽሕፈት ቤት ካድሬዎች “አስመሳይ እና አደገኛ ጴጌ” ያሉኝንም እንኳን አስታውሼዋለሁ። የእግዚአብሔርን ቃል ሳስተምር ብቻ የምታውቀኝ ወርቅ ውሃ የተባለች አጎትም፤ አንድ ጊዜ “ፌክ ትመስለኛለህ” ብላኛለች - በጉባዔ እያስተማርኩ እያለሁ አቋርጣኝ። አርግጥ ያንን ያደረገችው ወደ ጌታ ከመምጣቷ በፊት ነበር። ወደ ጌታ ከመጣች በኋላ በጣም የምንዋደድ ወንድም እና አጎት ሆነናል። አንድ የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል ከፍተኛ የአመራር አካል

የሆነ ሰው ደግሞ፡ “ሰማኝ ... እንግዲህ ዛሬ ልንገርህ ... እኔ መንፈሰን የመለየት የጸጋ ሰጦታ አለኝ” ብሎኛል። “መልካም መንፈስ እንደሌለህ በተሰጠኝ መንፈስን የመለየት ሰጦታ አማካኝነት ዐውቄዋለሁ” ማለቱ ነበር።

ከገነት ጋር በተጋባዝባቸው የመጀመሪያዎቹ ዓመታት በሆነ ጉዳይ ሰንገረዋል። እርሷም እንደዚሁ የሚመስል ነገር ብላኝ ነበር። በግንቦት ወር 1967 ዓ.ም. የጻፍኳት “እንደምትናገረው ኑር?” የተሰኘች ግጥም በጊዜው ለእርሷ የሰጠችት ምላሽ ነበረች። ለሌሎቹላ ምን ምላሽ ልሰጣቸው? አውን እንደሚሉኝ ነኝ ይሆን? ማን ያውቃል? መጠርጠርሰ ምን ከፋት አለው? ከሆንኩኝ ነኝ። ካልሆንኩም ደግሞ እልሆንኩም።

“ቡፋ ነህ!” አልሸኝ?

“እንደምትናገረው የማትኖር?”

ካልሸሰ፤ እንደማስበውም አልናገር።

“ፈሪ ነህ!” ብትይኝ ወይም “እጭበርባሪ!”

ልክ ነሽ፤ ሁለቱንም ነኝና፤ እስከ ተወሰነ ዲግሪ።

ኸረ እነዚህ ብቻም አይደሉ!

አንቺ ገና ያላየሽቸው -

እያሌ ሕጻኖች በውስጤ አሉ።

ለዚህ ነው ማንም “ምን” ቢለኝ፤

እኔን እንደኔ የማይሰድብኝ።

ሁሉ የተሰማውን ቢናገር -

የተናገረውንም ሁሉ ቢኖር -

ዓለማችንን ምን በመሰላች ነበር?

“እንደምትለው አትኖርም!” አልሸ?

አውነት ተናገርሽ።

እኔስ የማስበውንም አልል፤

የምለውንም አላሰተውል፤

ነባቢት ነፍሴ በውስጤ፤

የምታነበንበውን ንብነት፤

በምላሴማ ባስተጋባ፤

የት ልውል? የት ላድር? የት ልገባ?

እንቺስ መቼ አጣሽው፤ የልቡን የሚናገር፤

“ዕብድ” እንደሚባል በኛ አገር።!

ታዲያ መለፍሰፉን አንጂ -

የሚለውን ለማያውቅ ዲዳ -

ለመኖር በመዘጋጀት ዕድሜውን ላገባደደ፤

መኖር ምን እንደሆነ ግን ላልተረዳ -

“እንደምትናገር ኑር!” ብትይው፤

አውን የሚቻል ነገር ነው የጠየቅሽው?

የማይቻል ደግሞ አትጠይቂ፤

ከጳውሎስን እንዳንሻል ስታውቂ።

እንዳይሳሳት አይደለም የሰው ዕጣ፤

በሰህተቱ እንዲያዝን አንጂ፤

እራሱን በጸጸት እንዲቀጣ፤

በኑዛዜ እንዲታጠብ፤ በንስሐ እንዲነጣ።

የግዱ ዕርቅ

የሙሉ ወንጌል ችግር በዚያም ሆነ በዚህ በኩል ያሉትን ብዙ የቤተ ክርስቲያ ኒቱን አገልጋዮች ዐንገት ያለደፋ ችግር ነበር። ያ ችግር በጣም የሚዋደዱ፤ ሰለ ጌታ ብዙ መከራ አብረው የተቀበሉ ቅዱሳንን የለያየ ችግር ነበር። ኅብረቶች እና አጥቢያዎች፤ ባል እና ሚስት፤ ወላጆች እና ልጆች፤ አብረው ማምለክ እና ማገልገል አለከ አለመቻል ድረስ የደረሱባቸው ቤቶች እና ቦታዎች አሉ። እነዚያ ዓመታት በራሳችንም ሆነ በሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ጉባዔዎች ፊት ብቻ ሳይሆን፤ በትንንሽ ኅብረቶች እና በቤተ ሰባቶች ፊት እንኳን ለመቆም ድፍረት ያጣንባቸው ዓመታት ነበሩ። ፍቅርን እና ምሕረትን፤ ይቅርታን እና ዕርቅን፤ ስለ መሳሰሉት ታላላቅ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አውነቶች እንዴት ብለን አንናገራለን? እነዚያ ዓመታት በራሳችን ጎሊና ብቻ ሳይሆን፤ በብዙ በሚያውቁን እና በማያውቁን ሰዎች ምላስ የተገረፍንባቸው ዓመታትም ጭምር ነበሩ።

እነዚያ ዓመታት የሙሉ ወንጌል አባላት የሆኑ እና ያልሆኑ፤ በእገር ውስጥ እና ከእገር ውጭ ያሉ፤ ብዙ ቅዱሳን በጌታ ፊት የጮኹባቸው ዓመታትም ነበሩ። በችግሩ ዕድሜ ሁሉ በአልጋቸው ላይ ያልተጉ ሰዎች አሉ ሲባል ሰምቻለሁ።

ቢያንስ ለዐሥር ዓመታት ያህል ማለት ነው። እኔ በነበርኩበት ጎራ በኩል፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተካሄዱት የጾም እና የጸሎት ፕሮግራሞች ለቁጥር ያታከታሉ። የጾም እና የጸሎት ኮንፈረንሶችንም አድርገናል። ለችግሩ ምንም ዐይነት አስተዋጽኦ ያላደረጉ እና ስለ ችግሩም አንዳች የማያውቁ፤ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ምዕመናን ዕንባቸውን በእግዚአብሔር ፊት አፍስሰዋል።

“ሳል ይዞ ሥርቆት፣ ቂም ይዞ ጸሎት” አንዲሉ። በእነዚህም መካከል የችግሩ ባለቤቶች የሆንን፤ ችግሩም ለእኛ በሚመቸን እና እኛ በምንፈልገው መንገድ ብቻ እንዲፈታልን የጸለይን ሰዎችም አንጠፋም። ሁላችንም ግን እግዚአብሔርን “እባከህን ጣልቃ ግባ” ብለንዋል። ሆኖም፤ ጣልቃ የሚገባው መንግሥትን አስታራቂ አድርጎ በማስነሣት ይሆናል ብሎ ያስበ ሰው፤ ከእኔ ጀምሮ አንድም የነበረ አይመስለንም። መጸለይ ሌላ፤ የጸሎትን መልስ መቀበል ሌላ።

አንዳንድ ወገኖች የዕርቁ ሂደት ከተጠናቀቀም በኋላ እንኳን፤ በመንግሥት አስገዳጅነት የመጣ ዕርቅ እንጂ፤ እግዚአብሔር ያመጣው ዕርቅ ነው ብሰው ለመቀበል እንደ ተቸገሩ ዐውቃለሁ። መንግሥታትን በማስነሣት፤ እግዚአብሔር በታሪክ ውስጥ በሕዝቡ እና ለሕዝቡ ያደረጋቸውን ታላላቅ ነገሮች ባያውቋቸው ነው መቼም አልልም። ለምሳሌ ሕዝቡን ከተሰፋው ምድር ለመንቀል የከለዳውያንን ንጉሥ ናቡከደነፆርን፤ ሕዝቡን ወደ ተሰፋው ምድር ለመመለስ ደግሞ የፋርሱን ንጉሥ ቂርሰን ተጠቅሞባቸዋል። ሁለተኛው ቤተ መቅደስ በኢየሩሳሌም እንዲሠራ የሚደናውያንን ንጉሥ ዳርዮስን፤ የኢየሩሳሌም ቅጥርም እንዲጠገን የፋርሱን ንጉሥ አርጤከስስን ተጠቅሞ ባቸዋል። ሌሎችንም አያሌ ምሳሌዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ እና ከታሪክ መጥቀስ ይቻላል።

በአዲስ ኪዳንስ ቢሆን “እንግዲህ ከሁሉ እስቀድሞ ልመናና ጸሎት፤ ምልጃና ምስጋና ለሰዎች ሁሉ፤ ለነገሥታትና ለባለ ሥልጣናት ሁሉ እንዲደረግ አላስባለሁ፤ ይህም በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወትና በቅድስና ሁሉ፤ በሰላምና በጸጥታ እንድንኖር ነው። ይህ በእግዚአብሔር በአዳኛችን ፊት ደስ የሚያሰኝ ነው። እርሱ ሰዎች ሁሉ እንዲድኑና እውነትን ወደ ማወቅ እንዲደርሱ ይፈልጋል” (1ጢሞ. 2፡1-4 ሥርዝ የተጨመረ) የተባለው፤ እግዚአብሔር

በምድራዊ መንግሥታት በኩል ለቤተ ክርስቲያኑ የሚያደርግላት በጎ ነገር ስላለ አይደለምን?

መንግሥት እና ሃይማኖት አንዳቸው በሌላቸው ጉዳይ እንደማይገቡ በሕገ መንግሥት የተደነገገ ቢሆንም፤ ሕዝብ በሠላም አንዲኖር የማድረግ ግዴታ በመንግሥት ጫንቃ ላይ አንዳለ ማን አሌ ይላል? እኛስ ብንሆን እርስ በርላችን በተጣላን ጊዜ፤ አቤቱታዎቻችንን እና ከሦቻችንን እየያዝን የሄድነው ወደነዚያው፤ በፌዴራል እና በክልሎች ደረጃ ወዳሉት የመንግሥት አካላት አይደል? የሕዝቡን ጩኸት የሚሰማው እና የሚመልስው እግዚአብሔር፤ የኢትዮጵያን መንግሥት በማስነሣት በእኛም ጉዳይ በድንቅ ሁኔታ ጣልቃ ገብቷል።

“አሁን በር የምትቀይርበት ጊዜ አይደለም” በተባልኩ ልክ በሣምንቱ፤ ጥቅምት 08 ቀን 2000 ዓ.ም. ሌሊት ከእንቅልፌ ስነቃ፤ ጭንቅላቴ ሊፈነዳ ደርሷል። የሆንኩትን አላውቀውም፤ ነገር ግን በፍጹም ጤና አልነበርኩም። በጣም ደነገጥኩ። አጅግም ፈራሁ። “አሁንስ ማበዴ ነው መስለኝ፤ ተነሥቼ ወደ እግዚአብሔር ልጩኸ እንጂ፤ ምኑን ተኛሁት?” አልኩ። ጉልበቶቼ ገና መሬት ሲነኩ ደግሞ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በኃይል፤ ከዚያ በፊት በፍጹም በማላውቀው ዐይነት፤ ወረደብኝ። ስንበረከክ ከሌሊቱ ምናልባት 9:00 ሰዓት ይሆን ይሆናል። ከተንበረከኩበት ሰነሣ ግን ከቀኑ 5:00 ሰዓት ሆኖ ነበረ። እግዚአብሔር በሚያውቀው፤ ይህንን የምናገረው የእርሱን ቸርነት መመስከር ስላለብኝ እንጂ፤ እኔ በጸሎት ብርቱ ነኝ ለማለት አይደለም።

በአማርኛ ወይም በኢንግሊዝኛ ቋንቋዎች አልጸለድኩም። ተጀምሮ እስኪጨረስ በልሳን ነው የጸለይኩት። የዚያን ቀኑ ልሳኔ ደግሞ ከዚያ በፊት የማውቀው ዐይነት ልሳን አይደለም። ፈጽሞ የተለየ ነው። በዐይነቱም በጣም ብዙ ነው። የመንፈስ ቅዱስ መቃተት ደግሞ በጣም ብርቱ ነው። ከእንጀቴ ውስጥ ስቅስቅ አድርጎኝ ነው የሚወጣው። ነፍሴ ልትወጣ ወደ ላይ መጥታ ጉሮሮዬ ውስጥ ትወተፋለች። የታረደ ከብት፤ ወይም ደግሞ ነፍሱ ልትወጣ በጣም ላይ ያለ በሽተኛ እንደሚያንቋርረው ያለ ድምፅ ነው ከውስጤ የሚወጣው። ላብ በላብ እሆናለሁ።

ይህ “የምልጃ መንፈስ” እንደ ሆነ ዐውቃለሁ። ከቀድሞም ጀምሮ፣ ዐልፎ ዐልፎ እንደዚህ ያደርገኛል። እንደዚህ በሚያደርገኝ ጊዜ ሁሉ፣ እጅግ ደስ ይለኛል። ለለሚያደከመኝ እና ፈጽሞ ለለምዝል ነው እንጂ ባያቋርጥ፣ ዝም ብሎ ቢቀጥል ነበር የምወደው። ሁሉ ነገር ቀርቶብኝ፣ ሥራዬ ይኸ ብቻ ቢሆን ነው የምመኘው። አሁንም ቢሆን፣ ከዚያ የሚበልጥ ሌላ ሥራ ያለ አይመስለኝም። ነገር ግን አይቀጥልም፤ ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ያቆማል። ምንም ላደርገው አልችልም፤ ሊመጣም ሆነ ሊሄድ በራሱ ፈቃድ ነው። አንዳንድ ጊዜ ቶሎ ቶሎ ይመጣል። ለዓመታት ቆይቶ የመጣበት ጊዜም አለ። ሲቆይብኝ እንዴት እንደምናፍቀው፣ ሲመጣልኝ ደግሞ ነፍሴ እንዴት ሐሴት እንደምታደርግ ለመግለጽ አልችልም።

የዚያን ቀኑ ግን ከዚያ በፊት ከማውቀው ሁሉ ፈጽሞ የተለየ ነው። የምጡ ጣር፣ የነፍሴ ሐሴት እና የጊዜው እርዝመት ሁሉ ከዚያ በፊት ከማውቃቸው የተለየ ነበሩ። እየቃተኩ እያለሁም፣ በውስጤ “ደግሞ ምን ሊመጣ ይሆን?” የሚል ጥያቄ ይመለላለሁ - በእኔ፣ ወይም በቤተ ክርስቲያን፣ ወይም በእገር ላይ። ይህ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ መቃተት እንዲያው ዝም ብሎ ሊሆን አይችልም። “... መንፈስ ቅዱስ በቃላት ሊገባ በማይችል መቃተት ለእኛ ይማልድልናል” ተብሎ ስለ ተጻፈ ማለት ነው (ሮሜ 8:26)። በዚያን ዕለቱ ዕምቃምነቱ (INTENSITY) ልክ ባይሆንም፣ የምልጃው መንፈስ ከእንደ ወር ተኩል በላይ ለሚሆን ያህል ጊዜ ያለ ማቋረጥ አብሮኝ ቆይቷል።

ከተንበረከከሁበት ሰነሣ፣ ወዲያው ለልኬ ጮኸ። የደወለው የቤተ ክርስቲያን ችን ዋና ጸሐፊ ወንድም መላኩ ወልደ ሰንበት ነው።

“የት ነው ያለኸው?” አለኝ።

“እቤት ነኝ”

“ልትመጣ ትችላለህ?”

“እዎን፣ አችላለሁ፤ ምነው? ደህና አይደለንም?”

“ዛሬ በ9:00 ለዓት ፓስተር መርዕድ ፍትሕ ሚኒስትሩ ቢሮ ተጠርቷል ... ብቻውን ነው የተጠራው ... እንድትመጣ እና እንድንመካከር ብዬ ነው የደወልኩልህ”

“እሺ፣ መጣሁ።” መተጣጠቡን እና መስበቡን በጥድፊያ አደረግሁ እና በ6:00 ለዓት ወንድም መላኩ ቢሮ ደረሰኩ። ከእርሱ ጋር ትንሽ ከተነጋገርን በኋላ፣ ወደ ፓስተር መርዕድ ቢሮ ሄድኩ። ቀድመውኝ ይሆን ወይም ቀድሜአቸው አላስታውስም፣ ሌሎች ሰዎችም የመጡ ይመስለኛል። “አይዞህ” ካልነው እና አብረነውም ከጸለይን በኋላ እኔ ወደ ቢሮዬ ሄድኩ። ወደ 8:00 ሰዓት ላይ ወንድም መላኩ እንደ ገና ደወለልኝ። የአስተዳደር በርዱ ምክትል ሰብሳቢ ፓስተር አበራ በላይ፣ ወንድም መላኩ አራሱ እና እኔ አብረነው እንድንሄድ፣ ከተፈቀደልን ልንገባ፣ ካልተፈቀደልንም እንዲያው በቅርቡ እንድንሆን መባሉን ነገረኝ እና፣ “በል ቶሎ ና” አለኝ። ቢሮቻችን “አፍ እና አፍንጫ” ስለ ሆኑ፣ ወዲያው ተነሥቼ ሄድኩ።

አራታችንም በጸሐፊነቸው ቢሮ ተቀምጠን አየተጠበቅን እያለን፣ ከቡር ሚኒስትሩ እና ከብርት ሚኒስትር ደኤታዋ ስብሰባውን ወደምናደርግበት ከፍል ገቡ። ፓስተር መርዕድ ብቻውን ተከትሏቸው ገባ እና አብረነው ያለነው ሰዎች በስብሰባው ላይ መገኘት እንችል እንደ ሆነ ጠየቀ። ከዚያ ብቅ አለ እና መግባት እንደምንችል ነገረን። አስጥ አገባውን ቀንሼለት፣ ከቡር ሚኒስትሩ በኢትዮጵያ እና በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል መካከል ስላለው ጸሐፊ ውዝግብ መሥሪያ ቤታቸው የደረሰበትን ውሳኔ በአጭሩ ነገሩን።

የኢትዮጵያ እና የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌሎች እያንዳንዳቸው ሕገ ደምብ የሚያ ረቅቁ እምስት እምስት ሰዎች (ውሳኔው በጽሑፍ ሲደርስን የኢትዮጵያዎቹ ድርሻ ወደ ለባት ከፍ ብሏል) ይመርጡ እና በዐሥራ አምስት ቀናት ውስጥ ለሚኒስቴሩ መሥሪያ ቤት ሰማቸውን ያስታውቃሉ። የሚኒስቴሩ መሥሪያ ቤት ቢጋር (TERMS OF REFERENCE) አዘጋጅቶ ይሰጣቸዋል። ስብሰባ ይመድብላቸዋል። ስብሰባው እንዴት አየተካሄደ እንዳለም በቅርብ የሚከታተል ሰው ያደርጋል። ይህ እንዳለቀ ከኢትዮጵያ 166፣ ከአዲስ አበባ ደግሞ 134 ሰዎች ያሉበትን ጠቅላላ ጉባዔ ይጠራ እና ሕገ ደምቡን ያስጸድቃል። በጸደቀው ሕገ ደምብ መሠረትም አዲስ ምርጫ ይደረጋል። ከቡር ሚኒስትሩ ይህንን ካስረዱን በኋላ፣ ምላሻችንን ጠየቁ።

ፓስተር መርዕድ ምላሽ ሰጠ - “ጉባዔያችንን ጠርተን የተነገረንን ውሳኔ እናስረዳለን። ከዚያም ጉባዔው የሚለንን እናስታውቅዎታለን።” ፓስተር አበራ እና እኔ ተያየን። በእኔ ውስጥ የመጣው አሳብ “ይህንን ዕድል አፈፍ

ብናደርገው አይሻለንም ወይ?" የሚል ነው። ፓስተር አበራ ግን ያለበውን ወዲያው ተናገረ - "እኛ ቀድሞም ቢሆን ስንለው የነበረው ያጣላን ደንብ ስለ ሆነ፤ ደንብ አብረን እናርቅቅ እና ከዚያ በኋላ በዚያ ደንብ መሠረት እንዋሐድ ነው። ይህንን አሳባችንን ለዚህ መሥሪያ ቤትም በጽሑፍ ጭምር አሳውቀናል። አሁን ከቡርካትዎ የነገሩን ውሳኔ ይህንን ጥያቄአችንን የሚመልስ ነው። ለላዚህም እንቀበለዋለን። ውሳኔውን ለእኛ ጉባዔ ማለረዳት እና ማሳመን ያስቸግረናል ብዬ አላስብም። ከእኛ በኩል የሚፈለጉትን አምለት ሰዎች መርጠን በተሰጠን ጊዜ ውስጥ እናለታውቃለን" አለ።

በአንድ በኩል በእኔ ውስጥ የመጣውን አሳብ ጥሩ አድርጎ ለሰ አለቀመጠው ደለ አለኝ። በሌላ በኩል ደግሞ በዚያ መድረክ ላይ በሰብሳቢዎችን እና በምክትል ለብሳቢዎችን መካከል የአሳብ ልዩነት በመታየቱ አዘንኩ። አሁን ከቡር ሚኒስትሩ ትንሽ መለስ አለ። እኔ ደግሞ፤ "ለመሆኑ የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌሎች ይህንን ውሳኔ ተቀብለውታል ወይ?" ስለ ጠየቅሁ። ከቡር ሚኒስትሩም ውሳኔው ለኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌሎች ገና እንዳልተነገራቸው፤ እንዲቀበሉት ማድረግ ግን የመሥሪያ ቤታቸው ኃላፊነት መሆኑን ነገሩን። የማንኛችንን ጥያቄ ሲመልሱ እንደሆነ አሁን ትዝ አይለኝም፤ የጠቅላላ ጉባዔው ቁጥር 166 እና 134 የሆነበትንም ምክንያት አለረድተውናል - "ቁጥሩን ያገኘው በእኛ ዘንድ ካሉት ከእናንተ ከእራሳችሁ ሰነዶች ላይ ነው" ነበር ያሉን።

የፍትሕ ሚኒስቴር ውሳኔ በጽሑፍ የደረሰን ንዳር 10 ቀን ነው - ከአንድ ወር ከአንድ ቀን በኋላ። ለምን እንደዚህ እንደ ዘገዩ አናውቅም። ምናልባት በኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል በኩል ያሉት ወገኖች ውሳኔውን እንደ እኛ በደስታ አልተቀበሉላቸውም ይሆናል። የፍትሕ ሚኒስቴርን በፍርድ ቤት አለከ መከሰስ ድረስ እንደ ደረሱ በኋላ ላይ ለመረዳት ችለናል። በጽሑፍ በደረሰን ውሳኔ መሠረት፤ የሚኒስቴሩ መሥሪያ ቤት ከኅዳር 09 ጀምሮ የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌልን ሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ እና የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌልን የሥራ አመራር ቦርድ ከሥራ አግዷቸዋል። የሁለቱን አብያተ ክርስቲያናት ጠቅላላ ጉባዔ፤ ማለትም ከእነርሱ 166 ከእኛ ደግሞ 134 ሰዎች፤ ለኅዳር 21 እና 22 ጠርቷል። ጠቅላላ ጉባዔው የሚወስነው ውሳኔ በሁለቱም ወገኖች ላይ ተፈጻሚነት ይኖረዋል።

ይህንን ውሳኔ፤ ፈረንጆቹ እንደሚሉት፤ "BITTER SWEET" (መራራ ጣፋጭ) ሆኖ ነው ያገኘነው። ከኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌሎች ጋር አብረን ተቀምጠን ደንብ ማርቀቅ መቻላችን፤ ስንጠይቀው የነበረ ነገር በመሆኑ፤ ጣፋጩ ነገር ነው። ይህንን ግን የቤተ ክርስቲያንን አሠራር በማያውቁ፤ መንግሥት በሚወከልልን ሰዎች አማካይነት እንድናደርገው መገደዳችን መራራው ነገር ነው። የፖለቲካ ሰው በሚጠራው እና በሚመራው ጠቅላላ ጉባዔ ላይ ስለ ቤተ ክርስቲያን መተዳደሪያ ደንብ ለመነጋገር እና መሪዎችን ለመምረጥ መገደዳችን እጅግ መራራ ነገር ነው። በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ለዘለቄታው እጅግ ከፉ ነገሮችን ሊያለክትሉ ሰሚችሉ ከሥተቶች፤ አብነት (PRECEDENCE) እናኖራለን። እና በጣም ተጨነቅን። የሐሙስ ኅዳር 12 ቀን ማለታወሻዬ እንደዚህ ይላል -

መቼም ይህንን የመንፈስ ቅዱስ መቃተት በጣም ወድጄዋለሁ። ለእርሱ ባለመመቸቴ፤ ማለትም የሚፈልገውን ያህል ጊዜ ባለመስጠቴ ብቻ ነው የማዘነው። ዛሬ ጸለይኩ። ጸለይኩ ማለት ያለብኝ አይመስለኝም። መንፈስ ቅዱስ ግን ቃተተ። በጣም ቃተተ። በእእምሮ የጸለይኩት ነገር ቢኖር፤ 'ጌታ ሆይ! ጣልቃ ግብ!' የሚል ብቻ ነው - ለ21 እና ለ22 ኅዳር የተቀጠረው የጠቅላላ ጉባዔ ለብሰባ እንዲሰረዝ ማለት ነው።

ታዲያ ጠዋት 4፡10 ገደማ ላይ ወይዘሮ ተናኘ ለማ ደወለች። 'እሁን እቶ ሽፈራው ወልደ ሚካኤል ደወለልኝ ... በጣም አዝነናል ... ደንግጠናል ... እንዴት እንደዚህ ይሆናል? ... እቶ ሙላቱ በላቸው፤ ቄስ ዓለሙ እና እኔ ወደ ሚኒስትሩ መሄድ እንፈልጋለን ... ነገሩን ለእኛ እንዲተውልን መጠየቅ እንፈልጋለን ... ግን አዲስ አበባ ሙሉ ወንጌሎች በኋላ ያነጋግሩናል ወይ? ብሎ ጠየቀኝ። ምን ልበሰው? አለኝ።

በእኔ በኩል ችግር አንደ ሌላ፤ ነገር ግን ፓስተር መርዕድን እና አቶ መላኩን እንድታነጋግር ነገርኳት። ወንድማችንን እንዳነጋገረችው ነግራኛለች። እርሱም እሺ ብሏታል። በኋላ ደውላ እንደ ነገረችኝ፤ ፓስተር መርዕድም እሺ ብሏታል። አቶ መላኩን ገና አላገኘችውም። እንደገና የጸሎቱ ሽክም መጣብኝ። መኝታ ቤቴ ገብቼ ጮኸኩ። አሁን ትንሽ ፋታ አግኝቼ ነው ይህንን የምጽፈው። ጌታን እመስግናለሁ። እንዲያውም አንድ ነገር ለመንፈስ ቅዱስ ቃል ገባሁ። መቼም፤ የትም

ቦታ ቢሆን በአኔ ለመቃተት ከፈለገ አሺ እንደምለው፡ ማንም ባለበት ቢሆን ይቅርታ ጠይቄ ለመጮኸ፡ በልሳን ለመጸለይ፡ ቃል ገባሁ፡፡ ጌታ ሆይ! ተመሰግን፡፡ ከብር ሁሉ ለአንተ ይሁን”

ሕገ ደንብ የማሰረቀቁን እና የማስጸደቁን ሂደት እንዲመራ ኃላፊነቱ ለኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት ተሰጥቷል፡፡ ኃላፊነቱ ለኅብረቱ የተሰጠውም በኅብረቱ በአራሱ ጥያቄ ነው፡፡ ኅብረቱ የፍትሕ ሚኒስቴርን ውሳኔ ሲሰማ፡ ጉዳዩ ለአርሱ እንዲሰጠው መንግሥትን ጠየቀ፡፡ መንግሥትም እንዳንድ ቅድመ ሁኔታዎችን ካስቀመጠ በኋላ ፈቀደለት፡፡ ከቅድመ ሁኔታዎቹ ውስጥ፡ የኢትዮጵያ እና የአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አብያተ ክርስቲያናት ኅብረቱ ጣልቃ ለመግባት መንግሥትን ፈቃድ መጠየቁ በጽሑፍ እንዲገለጽ ጽላቸው፤ እነርሱም ፈቃደኝነታቸውን በጽሑፍ እንዲያረጋግጡ እና ይህንኑም ለሚኒስቴሩ መሥሪያ ቤት በግልባጭ እንዲያስታውቁ የሚሉ ይገኛሉ፡፡

ይኸኛው የዕርቅ ሂደት እንዳይጨናገፍ የሚኒስቴሩ መሥሪያ ቤት የተለየ ጥንቃቄ እያደረገ እንዳለ ግልጽ ነበር፡፡ ለምሳሌ የመተዳደሪያ ደንቡን በማርቀቁ ሂደት ውስጥ ከሁለቱ ሙሉ ወንጌሎች ብቻ ሳይሆን፡ ከኅብረቱም ጽሕፈት ቤት የሚወከሉት ሰዎች ስም ዝርዝር ጭምር እንዲሰጠው እና የዕርቁም ሂደት በአንድ ወር ጊዜ ውስጥ እንዲጠናቀቅ አዝዟል፡፡ ከሦስቱ ተቋማት ለተወከሉት 15 ሰዎች ለእያንዳንዳቸውን በጽሑፍ ዕውቅና ሰጥቷል (አባሪ ሦስትን ይመልከቱ)፡፡

“ኖርማላይዜሽን ኮሚቴ”

በእኛ በኩል ሕገ ደንቡን የሚያረቅቁትን አምስት ሰዎች የመረጥነው ማከሰኞ ጥቅምት 12 ቀን ባደረግነው ስብሰባ ላይ ነው፡፡ ከቡር ሚኒስትሩ አቢርካቸው ጠርተውን ውሳኔአቸውን በቃል ከነገሩን ከአንድ የሥራ ቀን በኋላ ብቻ ማለት ነው፡፡ ምርጫው የተደረገውም የሥራ አመራር በርዱ፡ የቀድሞው አመቻች ኮሚቴ እና የአገር አቀፉ ኅብረት የሥራ አስኪያጅ ኮሚቴ ባደረጉት የጋራ ስብሰባ ላይ ነው፡፡ ከተመረጥነው አምስት ሰዎች መካከል፡ ወንድም አገኘሁ መርሻ የቀድሞው አመቻች ኮሚቴ እና የአሁኑ የሥራ አመራር በርድ አባል ነው፡፡ ከበደ ሉሌ ደግሞ የሥራ አመራር በርዱ ጸሐፊ ነው፡፡ ከተማ ባዩ እና ሸለመ ቴሬሳ የቀድሞው አመቻች ኮሚቴ አባላት የነበሩ ሲሆኑ፡ እኔ ደግሞ

ከኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል የተገነጠሉትን ከ140 በላይ አጥቢያዎች የሚያስተባብረው የአገር አቀፉ ኅብረት ምክትል ለብሳቢ ነኝ፡፡ ምርጫው ለጠቅላላው ጉባዔ ቀርቦ ጸድቋል፡፡ አጅ ተጭኖም ተጸልዮልናል፡፡

በዚህች መጽሐፍ ውስጥ በአባሪነት ከተካተቱት ሰነዶች መመልከት እንደ ሚቻለው፡ ለዚህ ጉዳይ ከሦስቱ የአምነት ተቋማት የተወከሉት 15 ሰዎች አንታወቅ የነበረው በተለያዩ ስያሜዎች ነው፡፡ እኛ ግን አራሳችንን የምንጠራው አብዛኛውን ጊዜ “ኖርማላይዜሽን ኮሚቴ” በሚለው ስያሜአችን ነበር፡፡ “ኖርማላይዜሽን” ማለት፡ በመካከላችን አለመግባባት ከመፈጠሩ በፊት፡ ቀደም ሲል ወደ ነበርንበት ሰላማዊ ሁኔታ፡ መመለስ ማለት ነው፡፡ ተልዕኳችን የሚመነጨው ከዚህ ስያሜአችን ነው፡፡

የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት የመጀመሪያው ተግባሩ ያደረገው ያዘጋጀውን ቢጋር ሁለቱ አብያተ ክርስቲያናት እንዲያዩት እና አሳባቸውን እንዲሰጡበት መጠየቅ ነበር፡፡ የሁለቱን አሳቦች ካካተተ በኋላ ሁለቱ ተቋማት የተሰማሙበትን የመጨረሻውን ቢጋር (አባሪ አራትን ይመልከቱ)፡ ለሁለታችንም ላከልን፡፡ በዚያ ቢጋር መሠረት የኖርማላይዜሽን ኮሚቴው የመጀመሪያ ሥራ የአዲሱን መተዳደሪያ ደንብ ይዘት የሚወስኑትን መርሐች ማዘጋጀት ነው፡፡ መርሐቹ ከተዘጋጁ እና ኖርማላይዜሽን ኮሚቴው ከተሰማማባቸው በኋላ፡ “የ15፡11፡10 ጉባዔ” ተጠርቶ ይነጋገርባቸው እና ያጸድቃቸዋል፡፡

“የ15፡11፡10 ጉባዔ” ማለት፡ ከኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል 15 ሰዎች፡ ከአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል 11 ሰዎች እና ከኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት 10 ሰዎች የተወከሉበት ጉባዔ ማለት ነው፡፡ በኢትዮጵያ እና በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌሎች በኩል፡ ይህ ቁጥር የኖርማላይዜሽን ኮሚቴ አባላቱን አይጨምርም፡፡ “የ15፡11፡10 ጉባዔ” መርሐቹን ካጸደቀ በኋላ፡ የመተዳደሪያ ደንቡን የማዘጋጀት ሂደት ይቀጥላል፡፡ እሱ ሂደት ሲያልቅ፡ “የ15፡11፡10 ጉባዔ” ለሁለተኛ ጊዜ ይጠራ እና በተዘጋጀው ደንብ ላይ በዝርዝር ተነጋግሮ ያጸድቃል፡፡ ይህም እንደ ተጠናቀቀ፡ ከኢትዮጵያ 166፡ ከአዲስ አበባ ደግሞ 134 ሰዎች ያሉበት ጠቅላላ ጉባዔ ይጠራ እና በተረቀቀው ደንብ ላይ እንደ ገና ተነጋግሮ ለመጨረሻ ጊዜ ያጸድቀዋል፡፡

ደንቡ በሦስት የተለያዩ አርከኖች ከታየና ስምምነት ከተደረሰበት በኋላ ነው የሚጻድቀው ማለት ነው። የቅዳሜ ኅዳር 21 ቀን ማስታወሻዬ እንደዚህ ትላለች፡-

የመንፈስ ቅዱስ መቃተት ቀጥሏል። በውሰጤ በጣም ደስተኛ ነኝ። በውጭ ያለውም ነው። እንደ ቀጠለ ነው። አየሰፋም በመሄድ ላይ ያለ ይመስለኛል። ጉዳያችንን የኢትዮጵያ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት ከፍትሕ ሚኒስቴር አጅ ተረከቧል። የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌልም አዲስ መተዳደሪያ ደንብ በመረቀቁ ተስማምታለች። ስሞኑን በጎብረቱ በኢትዮጵያ እና በእኛ መካከል ብዙ መጻጻፍ ነበረ። ከኢትዮጵያ 7 ቀን ከእኛ 5 እና ከጎብረቱ 3፣ በድምሩ 15 ሰዎች ደንቡን እንድናረቅቅ ተመርጠናል።

ነገ የመጀመሪያውን የጸሎት ሰብሰባ እናደርጋለን ተብሏል። ቤተ ክርስቲያኗን ለማዳን፣ ወደሚቀጥለውም ምዕራፍ በሰላም ለመሸጋገር ይህ ብቸኛው መንገድ ይመስለኛል። አግዚአብሔር እንዲያሳካው እጸልያለሁ። ሆኖም ፍርሃት አለኝ። ሥጋት አለኝ። ምናልባት እይላክ ይሆን? ዕንቅፋት ይጋጥመው ይሆን? ወደ አልተጠበቀ አቅጣጫ የሚወስደን የሆነ የሆነ ችግር ከሆነ ከሆነ ቦታ ይነሣ ይሆን? እያልኩ አሰባለሁ

በእኛ በኩል፣ ከሥራ አመራር በርዳችን ጋር በየጊዜው እየተገናኘን የደረሰን በትን ሁኔታ በዝርዝር ሪፖርት እናደርጋለን። አሳባቸውን እንሰማለን። ምክራቸውን እና መመሪያቸውንም እንቀበላለን። ለምሳሌ የተዘጋጀውን የመርሐች ረቂቅ በቅድሚያ ሰጥተናቸው እና ተነጋግረውበት ነበር ወደ ጉባዔው የመጡት። በዚያ ጉባዔ ላይ በጣም እከራካሪ ከነበሩት ነጥቦች መካከል ለእኛ ዋነኛው፣ “የቤተ ክርስቲያኗ መሠረታዊ አካላት አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው” የሚለው ነበር።

የእኛ አቋም “አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት እና ጸሎት ቤቶች ናቸው” ይባላል የሚል ነበረ። “የቤተ ክርስቲያኗ መሠረታዊ አካላት አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው” የሚለው መርሕ በዕለቱ በሙሉ ድምፅ የጸደቀ ቢሆንም እንኳን ደንቡ በሚረቀቅበት ጊዜ ግን ፍርማላይዜሽን ኮሚቴው “የቤተ ክርስቲያኗ መሠረታዊ አካላት አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት እና ጸሎት ቤቶች ናቸው”

የሚለውን የአዲስ አበባን አቋም በጥልቀት እንደሚነጋገርበት ቃሉን ከሰጠ በኋላ ነበር።

የመጀመሪያው “የ15:11:10 ጉባዔ” በሠላም ተጠናቅቋል። በአመራር፣ በአስተዳደር እና በአደረጃጀት ሥር ያስቀመጥናቸው በድምሩ 19 የሚሆኑ መርሐችም ጸድቀዋል። ደንብ ወደ ማርቀቁ ሂደት ተሸጋገርን ማለት ነው። እኛ የኢትዮጵያውን መተዳደሪያ ደንብ እንዳለ ወሰድን እና እንዳንዶቹን አናቅጽ ብቻ እኛ በምንፈልገው ዐይነት እንደ ገና በቀይ ቀለም ጻፍናቸው። እንደዚያ ያደረግነው በኋላ ላይ ሁለቱን የማጣጣሙን ሂደት ያቀልልናል ብለን ስላሰብን ነው። በዚህ ዐይነት ያዘጋጀነውን ደንብ ረቂቅ በቅድሚያ ለራሳችን የሥራ አመራር በርድ አቀረብን። በርዱ ረቂቁን በዝርዝር ከተመለከተ እና የሚለውን ካለበት በኋላ ለወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት አሰረከብን። እነርሱም የሁለታችንንም ረቂቆች ማየት፣ ከተስማማንባቸው መርሐች እና ከአርሰ በራሳቸውም ጋር ያላቸውን መጣረሶች ለቅመው ማውጣት ጀመሩ። እኛም ይህንን እንድናደርግ የእንዳችንን ረቂቅ ለሌላችን ሰጡን።

የሚቀጥሉት ሁለት እና ሦስት ሰብሰባዎቻችን ይህንን በጋራ በማድረግ የተጠመድንባቸው ነበሩ። የጸሎት ቤት አሠራራችንን እና ያስገኛልንንም ጥቅሞች በተመለከተ፣ ከሥራ አመራር በርዳችን ጋር ሰፊ ውይይት አደረግን። በፍርማላይዜሽን ኮሚቴው ሰብሰባ ላይም እንዲሁ ሰፊ ገለጻ አደረግን። በተለይ ይህንን ጉዳይ የሚመለከተውን ገለጻ የማድረግ ኃላፊነት የተሰጠው ለእኔ ነበር። አብረውኝ ከነበሩት አራት ወንድሞችም ሆነ ወይም ከሥራ አመራር በርድ አባላት መካከል አቋማችንን በደንብ አላስረዳህልንም ብሎ የከሰሰኝ እንደም ሰው የለም። “የጸሎት ቤት” ጉዳያችንን ያቀረብንበት፣ የቅዳሜ ጥር 10 ቀን ማስታወሻዬ እንዲህ ትነበባለች -

ዓርብ ጥር 02 ቀን በተገናኘን ጊዜ ሁለታችን ወገኖች በሠራናቸው ደንቦች መካከል ያሉትን ልዩነቶች ሽማግሌዎቻችን አውጥተው፣ ጎን ለጎን በጽሑፍ አስቀምጠው ሰጡን። ጥሩ ሥራ ሠርተዋል። የቀሩ ልዩነቶቻችንንም ጨምረን ሰጥተናቸው፣ በልዩነቶቹ ላይ ለመነጋገር ለዛሬ ሙሉ ቀን ተቃጥረን፣ ተለያየን። በእኛ በኩል ዘወትር እንደምናደርገው በሚቀጥለው ሰኞ ማለትም ጥር 05 ቀን የሆነውን ነገር ለበርድ አስታወቅን። ምክራቸውንም ሰማን። ዛሬ በቀጠረዳችን መሠረት ተገናኘን።

የተገናኘው በ“ተገን የእንግዶች ማረፊያ” ነው። ከኢያሱ በስተቀር ሁላችንም ነበርን። በልዩነቶቻችን ላይ በሰፊው ተነጋገርን።

ዛሬ የፍትሕ ሚኒስቴሩ የማኅበራት ምዝገባ ጽ/ቤት ኃላፊ፥ ወንድም ጅማ ዲበ፥ አብረውን ውሰዋል። በንግግራችን ወቅት ብዙ እምነታዊ እስተዋጽዖችን አድርገዋል። መኖራቸው በጣም ነው የጠቀመን። በአንዳንድ ልዩነቶቻችን ላይ ወዲያው ተስማምተን እና ውሳኔ አድርገን ዐልፈናል። አንዳንዶቹ ላይ ግን በቂ አሳብ በሁለቱም በኩል ከተሰጠባቸው በኋላ ሽማግሎቹ የራሳቸውን አሳብ ይዘውልን ሊመጡ ወስደዋቸዋል። በድምሩ 34 የሚሆኑ ልዩነቶች ነበሩ። አብዛኞቹን ጨረሰናቸው። በባት ወይም ስምንት የሚሆኑትን ሽማግሎቶች ወሰዷቸው። ልቤ ዐርፏል። ያረፈው እኛ ያልነው ሁሉ ይሆንልናል ብዬ ሳይሆን፥ ማለት ያለብንን ሁሉ ማለት ስለ ችልን ነው። ጌታ ሆይ! ተመስገን። ከብር ለእንተ ይሁን፤ እጫን

ልዩነቶችን የማጥበቡ ሥራ ቀጥሎ፥ በመጨረሻ አንድ ልዩነት ላይ ብቻ ተቸከልን ማለት ይቻላል። ይኸውም በኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል በኩል “አጥቢያ” እና በእኛ በኩል ደግሞ “ጸሎት ቤት” በመባል የሚታወቀው “ታሪካዊው ልዩነት” ነው። “ታሪካዊው ልዩነት” ያልኩት ልዩነቱ፥ በ“ኢትዮጵያ” እና በ“እዲስ አበባ” ሙሉ ወንጌሎች መካከል ብቻ ሳይሆን፥ በእኛ በእዲስ አበባ ሙሉ ወንጌሎችም መካከል የነበረ ልዩነት በመሆኑ ነው።

ለምሳሌ የእዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል የመሪዎች ስብሰብ፥ ሰድስት ገደማ ጸሎት ቤቶችን፥ አጥቢያ ለማድረግ የወሰነበት ጊዜ ነበር። ውሳኔውንም በጥቅምት ወር 1986 ዓ.ም. አንድ ከሰዓት በኋላ፥ አገልጋዮችን በጉለሌው ጸሎት ቤት ሰብሰቦ አስታወቀን። ሆኖም ከመሪዎቹ ስብሰብ መካከል የነበሩት ሁለት የሙሉ ጊዜ መሪዎች በጉዳዩ እንዳላመኑበት ሁኔታቸው ያስታወቅ ነበር። አሳብ አይለጡም፤ ጥያቄ አይመልሱም፤ አንዲያው ዝም ብለው እና ግንባራቸውን ከሰከሰው ተቀምጠዋል።

ስብሰባው አልቆ ከአዳራሹ ለንወጣም፥ አንዳንድ ወንጌላውያን “በአንድ ከተማ ውስጥ አንዴት ሰባት አጥቢያ ይኖራል? አንድ ሆነን የኖርነውን ሰዎች ለምን እንደዚህ ይከፋፍሉናል?” ሲሉ ተደምጠዋል። ሎ! ሎ! ብለው የጮኹ እና መሬት ላይ ወድቀው እስከ መንከባለል የደረሱም ነበሩ። በኋላ እንደሰማነ

ውም፥ ሁለቱ የሙሉ ጊዜ መሪዎች ወንጌላውያኑን እና ዲያቆናቱን ለብቻቸው ሰብሰበው፥ ጸሎት ቤቶችን አጥቢያ ለማድረግ አሁን ጊዜው አይደለም አሏቸው። እና የጋራ የነበረውን ውሳኔአቸውን አሁን በግላቸው አመክኑት።

ዕሑድ ጥር 25 ቀን ለኖርማላይዜሽን ኮሚቴው የሞቱ ወይም የሸረቁ ቀን ነበር ለማለት ይቻላል። ሁል ጊዜም ባይሆን፥ የኖርማላይዜሽን ኮሚቴው ለብሰባዎች እጅግ ከባድ የነበሩባቸው ጊዜያት ነበሩ። “ዱላ ቀረሽ” ከርከሮች አድርገን፥ ተጣልተን እና ተኳርፈን፥ እጅ ለእጅ ሳንጨበጥ ወይም “ደህና እደሩ” ሳንባባል የተለያየባቸው ምሽቶች ነበሩ። የዛሬው ግን የከርከር እና የጥል ሳይሆን፥ የሞት እና የሸረት ነበር። እንደዚህ የሆነውም፥ “በታሪካዊው ልዩነታችን” ላይ አንድ ነገር የሚባልበት ቀን ስለ ሆነ ነው።

ያን ዕለት የተጨዋጩዋህን አይመለሰኝም። ያን ዕለት በዝግታ እና በአርጋታ እንደ ተነጋገርን ነው ትዝ የሚለኝ። ሁለታችንም ወገኖች የምንለውን ሁሉ ካልን እና ከጨረሰን በኋላ፥ በዚያ ወገን ያሉት ወንድሞች “የምንችለውን ሁሉ አድርገናል ... ከዚህ ለማለፍ ግን እንችልም ... አንግዲህ እዚህ ላይ ቢበቃን ይሻላል ... ያው እናጣችኋለን ... እናንተም ታጠናላችሁ ... እግዚአብሔር የወደደውን ያድርግ ከማለት በስተቀር፥ አንግዲህ ምን ይደረጋል?” አሉ።

በጣም አስጨናቂ ጊዜ ነበር። ለምን ያህል ጊዜ አንድ ሆነ አላውቅም፤ ለብሳቢ ውንና ሽማግሎቹን ጨምሮ፥ ሁላችንም ዝም አልን። ከሆነ ያህል የዝምታ ጊዜ በኋላ፥ “አለቲ አንድ ሌላ ዕድል ለአራሳችን እንለጥ ... ሌሎች አማራጮችን እናስብ እና በሌላ ቀን ደግሞ እንገናኝ” አልኩ።

“ምን ዋጋ አለው? እለከ አሁን የደከምነው ይበቃናል” አለ ከዚያ በኩል አንድ ሰው። ቀጥሎም አንድ ... ሁለት ... ሦስት ሌሎች ለዎች ተናገሩ - ከዚህም ከዚያም በኩል። አሳቡን በመቃወምም፥ በመደገፍም።

ለብሳቢው ጭልጥ ብለው ከሄዱበት ተመለሱ። ምን እያሰቡ ነበር ይሆን? “እምላኬ ሆይ ... ኅብረቱን እዚህ ውስጥ ይገጠው እንደግባ ለምን ፈቀደክ? ... ምንድን ነው እሱ የኢትዮጵያን አብያተ ክርስቲያናት የተጠናወታቸው ነገር? ... ቀደም ሲል እነ ... አንደዚያ፤ አሁን ደግሞ እነዚህ እንደዚህ ... ይህንን ጉድ ለፍትሕ ሚኒስትሩ ምን ብዬ ነው ሪፖርት የማድርገው? ... የሚኒስቴሩ

መሥሪያ ቤት ከአንግዲህ ወዲህ ምን እርምጃ ይወስድ ይሆን? ... ይኸ ነገር PLAN B የለውም? ... ወዘተ ... ወዘተ ...

ከሄዱበት ሲመለሱ ግን፡ “ደግ፡ አሺ ... እስቲ ሁላችንም አማራጮች አለበን እንምጣ ... መቼ እንገናኝ?” አሉ፡፡ ለረቡዕ ጥር 28 ቀን ተቃጥረን ተለያየን፡፡ ግቢውን ከመልቀቃችን በፊት ግን፡ እኛ እምስታችን በማግሥቱ እኔ ቢሮ ይሁን ወይም መጋቢ አበራ በላይ ቢሮ ትዝ አይለኝም፡፡ ልንገናኝ ተቃጥረን ተለያየን፡፡

ለመታረቅም ምክንያት ለሚሹ

የሰኞው ስብሰባ ለእኛ ለአምላታችን ወሳኙ ስብሰባ ነበረ፡፡ “በአጥቢያ” እና “በጸሎት ቤት” ጉዳይ ላይ አንዳችን የሌላችንን አቋም ስለማናውቅ፡፡ ከዚያን ቀን በፊት እንደዚህ በግልጽነት እልታነጋገርንም፡፡ አሁን ግን ሁላችንም በግልጽ መናገር ነበረብን፡፡ በግልጽ ብቻም አይደለም፡፡ የመጨረሻ ንግግር መናገርም ነበረብን፡፡ አስከሚበቃን ድረላም መናገር ነበረብን፡፡ ይህችን መጽሐፍ ሳዘጋጅ በዚያ ስብሰባ ላይ በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ የተባባልናቸውን እና ወደ አንድ ውሳኔ ለመድረስ የረዱንን አሳቦች በሥርዓት ለማለቀመጥ ሙከራ አድርጌአለሁ፡፡ የሚከተለውን ነው የሚመስሉት -

1. ይኸ የተማከለ አሠራራችን፡ “ከእያንዳንዱ አንደ ገቢው፡ ለእያንዳንዱ ደግሞ አንደ ፍላጎቱ” የሆነ የበጀት አመዳደባችን፡ የአገልጋዮች አሹዋሹዋም፡ የማሕተሞች በዞኖች አጅ መሆን፡ የነገሮች ሁሉ እንድ በታ መታቆር እና በቶሎ ውሳኔ ማግኘት አለመቻል፡ ወዘተርፈ፡ ያልተመቻቸው ጸሎት ቤቶች ሞልተዋል፡፡ የጸሎት ቤቶቻችን ቁጥር ትንሽ በነበረ ጊዜ፡ ይህ አሠራራችን ጠቅሞን ሊሆን ይችላል፡፡ አሁን ግን ቁጥራችን እጅግ ስለ በዛ፡ ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ የሚያመዘን አየሆን አየመጣ ነው፡፡ ነገ የአንዳንዶቹ ጸሎት ቤቶች መሪዎች እና አገልጋዮች ገቢአቸውን ወደ ማዕከሉ ላለማስገባት ወይም ደግሞ ወደ ኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል ለመሄድ ቢወስኑ፡ ምን እናደርጋቸዋለን?
2. ቤተ ክርስቲያናችን አሁን የመሰነጣጠቅ አደጋ አጋጥሟታል፡፡ በወንድም ወርቁ ተከሌ የሚመራው ቡድን ከ1,500 በላይ የሚሆኑ አገልጋዮችን እና ምዕመናንን ፔቲሽን አስፈርሞ ፍትሕ ሚኒስቴር አስገብቷል፡፡ በወንድም ስምዖን ታቦር የሚመራ ሌላ ቡድን ደግሞ ተመሳሳይ ዓላማ ያለው፡ ነገር

ግን ሌላ ዐይነት እንቅስቃሴ መጀመሩን እናውቃለን፡፡ አገልጋዮችን እና ምዕመናንንም እየጠራ በየቦታው ስብሰባዎችን እያደረገ ነው፡፡ ቤተ ክርስቲያኗ ምን እስከትሆን ድረስ ነው ዝም ብለን የምናየው?

(በኢትዮጵያ እና በአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል መካከል በተፈጠረው ችግር ላይ ለመነጋገር እና የቤተ ክርስቲያናቸውን መሪዎች በሚያስፈልገው መንገድ ሁሉ ለመደገፍ የየአገልግሎት ዘርፎቹ እስተባባሪዎች እንቅስቃሴ ማድረግ የጀመሩት ከመስከረም ወር 1990 ዓ.ም. ጀምሮ ነው፡፡ እያንዳንዱን የአገልግሎት ዘርፍ የሚወከል አንድ አንድ ሰው በማድረግ፡ አራሳቸውን በኮሚቴ ደረጃ ያዋቀሩት ደግሞ ከሚያዝያ ወር 1990 ዓ.ም. ቤተ እምነቱ የአጥቢያዋን ምዕመናን በኢትዮጵያ ቴሌቪዥን በተነገረ ማስታወቂያ ጠርቶ መሪዎቻቸውን ከሥልጣን ማውረዱን ባስታወቀ ጊዜ ነበር፡፡ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ችግሩን በግንባር ቀደምነት ሲመከት የነበረው ይህ “የአገልግሎት ዘርፎች እስተባባሪ ኮሚቴ” ነው፡፡

አሁን ግን ከዚያ ኮሚቴ አባላት መካከል፡ ሁለቱ በወንድም ወርቁ ተከሌ እና በወንድም ስምዖን ታቦር ቡድኖች ውስጥ ገብተዋል፡፡ እነዚህም ሁለቱ የኮሚቴው ምክትል እስተባባሪ የነበረው ወንድም ስምዖን ታቦር አራሱ እና በጊዜው የወንጌላውያን ተወካይ - አሁን ግን መጋቢ - የሆነው ታደሰ ዐወቀ ናቸው፡፡ ከቤተ ክርስቲያኗ አመራር አካላት መካከልም መጋቢ ታደሰ ዐወቀን ጨምሮ፡ ሦስት መጋቢዎች - ፓስተር ግርማ በጋለ እና ፓስተር ተመስገን ብርሃኑ፡ ሁለት ሽማግሌች - ወንድም አክሊሉ በቀለ እና ወንድም ሰሎሞን ዓለም ሰገድ - ቡድኖቹን ተቀላቅለዋል)

3. ከአዲስ አበባ መለተዳድር የተሰጠን ፈቃድ አብቅቶለታል፡፡ ፍትሕ ሚኒስቴር ደግሞ ተመሳሳይ ስያሜ ላላቸው ሁለት ማኅበራት ሁለት ፈቃድ እንደማይሰጥ በጽሑፍ ጭምር እስታውቅናል፡፡ የሥራ አመራር ቦርዳችን ከታገደ ሁለት ወራት ዐልፈውታል፡፡ ከአንግዲህ ወዲህ ያሉን አማራጮች አንድም የኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌልን መቀላቀል፡ አንድም ደግሞ በሌላ ስም ፈቃድ ማውጣት ብቻ ናቸው፡፡ በሌላ ስም ፈቃድ ብናወጣ፡ እንደኛ በሙሉ ወንጌል ስም ያለንን ንብረታችንን ሁሉ ለኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌል እንድናስረከብ በሐግ እንገደዳለን፡፡ ሁለተኛም ቤተ ክርስቲያኑን የሚወ ደው አብዛኛው ምዕመን አይከተለንም፡፡

4. ከኢትዮጵያ ሙሉ ወንጌሎች ጋር ያጣላን "ደንብ" ነው፤ "ደንቡን አብረናችሁ በጋራ እናርቅቅ እና በዚያ ደንብ መሠረት እንዋሐድ" ብለናቸው፤ አነርሱ ግን "እምቢ" አሉን ብለን ለአገልጋዮቻችን እና ለምዕመናን፤ እናስታርቃችሁ ለሚሉን እና ለመንግሥት አካላትም ጭምር ሳይቀር ተናግረናል። ይኸው አሁን መንግሥት ደንብ አብረን እንድናረቅቅ ዕድሉን ሰጥቶናል። እንደዚያ ስንል የነበረው ውሸታችንን ካልሆነ በስተቀር፤ አሁን የማንታረቅበት ምክንያት ምንድነው?

5. የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አደረጃጀት መጽሐፍ ቅዱሳዊ አንደ ሆነ ሁላችንም እናውቃለን። ለጊዜው የሚጠቅመን ሆኖ ስላገኘነው የጸሎት ቤት አሠራርን ተከትለን ነበር። በዚያ አሠራር መቀጠል የማንችልበት እስገዳጅ ሁኔታ አሁን ተፈጥሯል። ያንን አሠራር እንድንከተል እግዚአብሔር የፈለገው ምናልባት እስከዚህ ጊዜ ድረስ ብቻ ይሆናል፤ ስለዚህ እና ለሰላምም ጭምር ስንል ወደ አዲስ ኪዳን ሞዴል ብንመለስ ምን ኃጢአት አለበት?

6. ይህች፤ እግዚአብሔር በምድራችን ላይ በዓላማ ያስነሣት ቤተ ክርስቲያን፤ በእኛ በመሪዎቿ አልኸኛነት ብትፈራርስ ትውልድና ታሪክ ምን ይሉናል?

7. ሰዎችን በወንጌል እንድንደርስበት እግዚአብሔር የሰጠንን፤ ይህንን ከዚህ በፊት በታሪካችን አይተነው የማናውቀውን ዐይነት መልካም ጊዜ፤ ፋይዳ በሌለው እንደዚህ ባለ የእርስ በእርስ ጭቅጭቅ ማባከናችን በእግዚአብሔር ስንድ አያስጠይቅንም ወይ?

በመጨረሻም፤ አምስታችንም የአጥቢያ አደረጃጀትን ልንቀበል እና ይህንንም በማግስቱ ለሥራ አመራር በርዱ ሪፖርት ልናደርግ ተስማማን። የሥራ አመራር በርዱም በተራው ብርቱ ክርክር አደረገበት። 12:30 ላይ የተጀመረ ስብሰባ እስከ ሌሊቱ 6:30 ድረስ አንደ ዘለቀ ነው ትዝ የሚለች። በመጨረሻም፤ "የአጥቢያን አደረጃጀት እንቀበላለን" የሚለውን አሳብ በርዱም በድምፅ ብልጫ አሳለፈው። በሚቀጥለው ሐሙስም ያንን ውሳኔውን ለጠቅላላ ጉባዔው አብረን ልናቀርብ እና የመጨረሻ ውሳኔ ልናሰጥበት ተስማምተን ተለያየን።

በነገው የኖርማላይዜሽን ኮሚቴ ስብሰባ ላይ፤ እኛ "የአጥቢያ አደረጃጀትን እንቀበላለን" የሚለውን በርዱ በድምፅ ብልጫ ያሳለፈውን አማራጭ ይዘን እንድንቀርብ፤ ምናልባት ሐሙስ ዕለት የሚገናኘው ጠቅላላ ጉባዔ የበርዱን

አማራጭ ያልተቀበለው አንደ ሆነ፤ ዓርብ ዕለት በሚኖረው የ"15:11:10 ጉባዔ" ላይ በርዱ አራሱ ደግሞ የጠቅላላ ጉባዔውን ውሳኔ ይዞ እንዲቀርብ ተቆረጠ።

በረቡዕ የኖርማላይዜሽን ኮሚቴ ስብሰባ ላይ፤ ባለፈው ዕሑድ ውሳኔአችን መሠረት፤ አማራጭ አሳብ ይዞ የመጣ ከእኛ በስተቀር ሌላ ማንም አልነበረም። ስብሰባዬን ወንድም ወንድም አገኘሁ "የአጥቢያ አደረጃጀትን በመርሕ ደረጃ እንቀበላለን" በማለት የእኛን አማራጭ ለኖርማላይዜሽኑ ኮሚቴ ባስታወቀ ጊዜ፤ ከሁለቱ ተቋማት አብረውን የነበሩት ወንድሞች ተነፈሱ። እጅግ ደስ አላቸው፤ እግዚአብሔርንም አመሰግኑ።

እኛ እዚያ ስብሰባ ላይ ሆነን፤ በበርዱ ውሳኔ ውስጥ ያልተካተተ እና ተቃራኒ አጀንዳ ያለው፤ ሌላ ስብሰባ በቀጣዩ ሁለት ተደርጎ ነበር። በዚያ ስብሰባ ላይ እንዲገኙ ጥሪ የተደረገው ለዞኖች እና ለጸሎት ቤቶች ተጠሪዎች ነው። በስብሰባው ላይ የተገሸረሸረው ዋና አሳብም "እኛን እንዲወክሉ የመረጥናቸው የኖር ማላይዜሽን ኮሚቴ አባላት ከተሰጣቸው ሥልጣን (MANDATE) ውጭ ስለ ሄዱ በቶሎ ማስቆም አለብን፤ ይህንን ካላደረግን የቤተ ክርስቲያኗ ሕልውና አደጋ ላይ ይወድቃል" የሚል ነበረ።

በ1986 ዓ.ም. አንዳንድ ጸሎት ቤቶችን አጥቢያ ለማድረግ የመሪዎቹ ስብሰባ ሲወሰን አብረው ከወሰኑ በኋላ ዘወር ብለው ውሳኔውን ያመክኑት ሰዎች፤ አሁን ደግሞ የአጥቢያን አሠራር ለመቀበል ከበርዱ ጋር አብረው የወሰኑትን ውሳኔ ለማምከን ግልጽ እንቅስቃሴ ማድረግ ጀመሩ ማለት ነው። የአጥቢያን አደረጃጀት አለመቀበላቸው በፍጹም እያስነቅፋቸውም። ላመኑበት የጸሎት ቤት አደረጃጀት በአደባባይ መሟገታቸውም ትክክል ነው። ያ መንፈሳዊም ሰብአዊም መብታቸው ነው። ውሳኔ ከተወሰነ በኋላ ግን፤ በተለይም ደግሞ ውሳኔውን አብረው ከወሰኑ በኋላ፤ ዘወር ብለው ውሳኔውን ለማምከን በጎን ያደረጉት እንቅስቃሴ በፍጹም ትክክል አይደለም። እንደዚያ ዐይነት ድርጊት በክርስቲያናዊው ሆነ በዓለማዊው ሥነ ምግባር ተቀባይነት የለውም።

ሐሙስ ዕለት የበርዱ ውሳኔ ለአዲስ አበባ ሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን ጠቅላላ ጉባዔ ቀረበ። ጠቅላላ ጉባዔውም የኖርማላይዜሽን ኮሚቴውን አሳብ እና የበርዱን ውሳኔ በ01 የተቃውሞ፤ በ18 የተዳቅበ እና በ111 የድጋፍ ድምፅ አጸናው። ዓርብ "የ15:11:10 ጉባዔ" የሚካሄድበት ዕለት ነበር።

በኖርማላይዜሽኑ ኮሚቴ በተረቀቀው የመተዳደሪያ ደንብ ላይ ለመነጋገር በተጠራው በዚያ ጉባዔ፣ ከእኛ በኩል የተገኙት 10 ሰዎች ብቻ ነበሩ። የቤተ ክርስቲያኗ ሰብሳቢ በዚያ ጉባዔ ላይ አልተገኘም።

ለዚያ ጉባዔ የእግዚአብሔርን ቃል ያካፈሉት ሰው መጋቢ ሙሴ ይባላሉ። ከኤርትራ እና ከቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን እንደ ሆኑ ሲነገር ብቻ ነው የለማሁት። ያንንም በቅጡ ሰምቼ እንደ ሆነ እርግጠኛ አይደለሁም። እኚህን ሰው ከዚያ በፊትም ሆነ ከዚያ በኋላ፣ አይቻቸውም ሆነ ሰምቻቸው አላውቅም። የሰብከታቸው ርእሰ “አንድነት ኃይል ነው” የሚል ነበረ። በጣም ለአጭር ጊዜ ነው የሰበኩት። የሰበኩበትን ለሚሆን ያህል ጊዜም የጸለዩ መስሎኛል።

በጸሎታቸውም መካከል፣ ደስ የሚል እና የሚያስፈራ፣ መልእክት ለምጥተዋል። ደስ የሚለው እግዚአብሔር ከሙሉ ወንጌል ቤተ ክርስቲያን ጋር ገና የሚሠራው ሥራ እንዳለው የተናገሩት ሲሆን፣ የሚያስፈራው ደግሞ ትዕቢተኞችን እንደሚያዋርድ የተናገሩት ነው። የተረቀቀው መተዳደሪያ ደንብ ጸድቆ ከአዳራሹ ሰንወጣ፣ የእኔ ስሜት የተቀላቀለ፣ ማለትም - የደስታ እና የንዘን - ነበረ። ያዘንኩት በሰብላቢው አለመኖር ነው። ሁለቱም ስሜቶች፣ እስከ ዛሬም ድረስ፣ አብረውኝ አሉ። የቀረው ታሪክ ነው - “THE REST IS HISTORY” - እንዲሉ (አባሪ 5፣ 6 እና 7ን ይመልከቱ)።

ከፍተኛ ተዘጋ?

መጠየቅ እና መመለስ (‘ጠ’ እና ሁለተኛዋ ‘መ’ ይጠብቃሉ) ያለባቸው ጥያቄዎች ናቸው አሁን በእጃችን ላይ የቀሩት። ጥያቄዎቹን ለመጠየቅም ሆነ መልሳቸውን ለማወቅ ትክክለኛው ጊዜም አሁን ነው። ምክንያቱም የደፈረሰው ውሃ አሁን ጠርቷል። የሰዎች ስሜት ሰከፈ። የኋሊት ማየት፣ ትርፍን እና ኪሣራንም ማስላት አሁን ይቻላል። ስለዚህ እኔ ጥያቄዎቹን ብቻ ልወርወር። ጉዳዩ የሚመለከተው እያንዳንዱ ሰው ጥያቄዎቹን በታማኝነት ለራሱ ይመልሳቸው።

የደረሰውን ችግር እንዳይደርስ ማድረግ አይቻልም ነበር ወይ? ማንኛችን፣ ምን ብናደርግ ኖሮ ነበር፣ የደረሰውን ችግር እንዳይደርስ ማድረግ ይቻል የነበረውን ችግሩ ከደረሰም በኋላ የፈጀውን ያህል ጊዜ ሳይፈጅ፣ የሰፋውንም ያህል

ሳይለፋ እና የደረሰውንም ያህል ጉዳት ሳያደርስ፣ ለመግታት አንችልም ነበር ወይ? ታዲያ ለምንድነው ልንገታው ያልቻልነው? ልንገታው ስላልፈለግን? መደማመጥ ስላልቻልን? ሁለታችንም ወገኖች “አልሸነፍም” ባዮች ወይም ዕልኸኞች ስለ ሆነን?

“በርታ! ጽና! እኔ ከአንተ ጋር ነኝ! ማንም አይቋቋምህም” በሚሉ ዐይነት የሐሰት ትንቢቶች፣ ራእዮች፣ ስብከቶች እና መዝሙሮች ምናልባት ተቃልለን ይሆን? ከጥሉ እና ከክርክሩ በሆነ መንገድ ተጠቃሚ የሆኑ ለዎች በሚለጡን አላቦች፣ ምክሮች፣ መረጃዎች እና አሉባልታዎች ተሸንግለን ይሆን? የጸላይነው እግዚአብሔር ችግሩን በተለይ እኛ በምንፈልገው መንገድ እንዲፈታልን ነበር? ወይስ እርሱ በወደደው በማናቸውም መንገድ እንዲፈታው? እግዚአብሔር ችግሩን በፈታው ጊዜ፣ ችግሩ የተፈታበትን መንገድ መቀበል ያቃታቸው ለዎች ታዲያ ለምን አቃታቸው?

በዚያ ፈተና አለፍን ወይስ ወደቅን? ተንዳንበት ወይስ ተማርንበት? ወደ እግዚአብሔር ቀረብንበት ወይስ ከእግዚአብሔር አራቅንበት? ወደ ፊት ሌላ ፈተና ሲያጋጥመን (መቼም ማጋጠሙ አይቀርምና)፣ እራሳችንን እና ቤተ ክርስቲያንን ከጉዳት ለማዳን የሚያስችለንን ተሞክሮ አገኘንበት? ባጭሩ ያንን ፈተና አተረፍንበት ወይስ ከሰርንበት? አዎን፣ ከፍተኛ እሁን ተዘግቷል፤ እግዚአብሔር ይመስገን። ሆኖም፣ ከጥቂት አጥቢያዎች እና አገልጋዮች ጋር አለያይቶን ነው የተዘጋው። ይህም፣ ጥል እና ክርክር፣ ሁልጊዜም የሚያሰከፍሉት ዋጋ ነው።

ማስታወሻ

1. “ዕብድ እና ዘመናዊ የልቡን ይናገራል” የሚል ተረት በእገራችን አለ።
2. በሮሜ 7፡15 ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እራሱ የጻፈውን በጊዜው እንደዚህ ነበር የተረዳሁት።